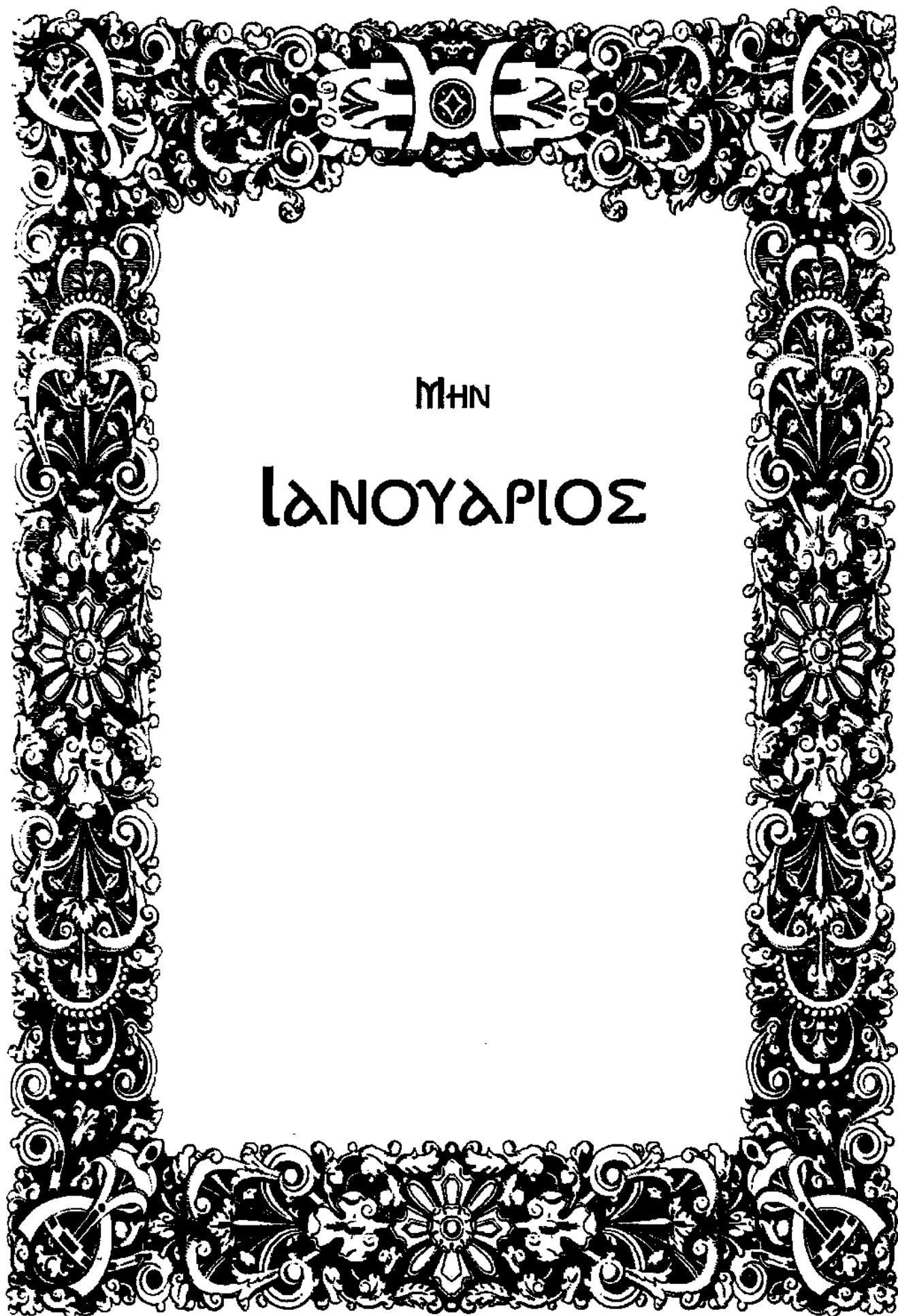

ΔΙΠΤΥΧΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

2024

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΔΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΗΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

**1. Δευτέρα. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.** Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καπ-
παδοκίας τοῦ μεγάλου (†379).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἡ
γέννησίς σου, Χριστέ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον»· ἀπόλυ-
σις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ ψαλ-
τηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Συγ-
καταβαίνων ὁ σωτήρ» (δὶς) καὶ «Οὐκ ἐπησχύνθη» (ἅπαξ), καὶ
τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «Ὁ ἐπωνύμως κληθεῖς» κ.λπ.,
Δόξα, τοῦ ἁγίου «Σοφίας ἐραστής», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Συγ-
καταβαίνων ὁ σωτήρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τε-
λευταῖα: α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρ-
δίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ὁ τὴν χάριν
τῶν θαυμάτων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Οὐκ ἐπησχύνθη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μορφήν
ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περι-

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἀκολουθίας μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἑσπερινοῦ συχνάκις
ὑπάρχουν στιχηρὰ ἰδιόμελα διὰ τὴν λιτὴν· κατὰ τὰς διατάξεις ὁμοῦ τοῦ Τ.Μ.Ε.
εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἀλλὰ
τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

τμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «*Ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (ζήτησι τῆ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ ἱεράρχου*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς*» καὶ τοῦ ἁγίου (ἄνευ εἰρμῶν) μὲ στίχον «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*»· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*», «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ τῶν ὄλων Κύριος*» (ζήτησι μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος: 1ης Ἰανουαρίου, «*Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται*» (Κλσ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες*» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδοκῶν χώρας, Βασιλείον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους*

Μετὰ τὸ «Εὐλόγητός ὁ Θεός», ἀπολυτικά: τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθεὶς»,

«Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εἰσφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ζηνάν, θάλασσαν καὶ

* Αναλυτικαὶ διατάξεις διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπίσημων τελετῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν».

ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρησιότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρησιότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητά παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρησιότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τοπικὰς διατάξεις» §§52-63.

3. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναιίου (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκεμβρίου 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.

4. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν τοπικῶς ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἴρμοι τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

2. Τρίτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης (†335). Θεαγένους (†320), Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφίμ ἐν Σάρωφ (†1833).

Ἀπόστολος: προεόρτιος, Τετ. κα' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Κλσ. α' 18-23).
Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Πέμπτης διακαινησίμου (Ἰω. γ' 1-15).

3. Τετάρτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5).
Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Μτθ. γ' 1-6).

4. Πέμπτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ (†1964).

Ἀπόστολος: προεόρτιος, Πέμπτης κ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Φιλ. γ' 1-8).
Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτέρας διακαινησίμου (Ἰω. α' 18-28).

5. Παρασκευὴ (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετο ποτὲ» (ἄπαξ) λέγεται ἢ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α' ὥραν «Εὐλόγητός ὁ Θεός», τρισάγιον κλπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν

τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῖον (Τ.Μ.Ε., 6η Ἰαν., §1) ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς γ', τῆς ς' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

Ἦρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ιδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' *Δόξα Πατρί*, ὁ β' *Καὶ νῦν*, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «*Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην*» (ὁ πρῶτος στίχος «*Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...*» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «*Καὶ δεῦρο στηθι μεθ' ἡμῶν*» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 4 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» κ.λπ. εἰς 6, *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, «*Υπέκλινας κάραν*». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*»· προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*»· μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῖῳ, *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «*Εἶπεν Ἥλιος*»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς*

σου λάμπαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ 4β΄ (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α΄ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὀλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ζ΄ ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὁποῖον «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ ἑσπερινοῦ, «Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων» (Α΄ Κορ. θ΄ 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς θ΄ ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ» (Λκ. γ΄ 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἀγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρεῖς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον». Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἁγιασθῇ, ἐνῶ ὁ β΄ χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «Ἄνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Σάββατον. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» (γ΄). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα,

οί αναβαθμοί «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκείμενον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφότεροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἑκάστη ᾠδῇ τοῦ β' κανόνου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοή «*Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*»· ἀφ' ἑ' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα οἱ εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «*Μεγάλνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» καὶ «*Μεγάλνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*»* καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «*Νάματα Ἰορδάνια*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον ὁ Χριστός*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἕπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: β' Ἰανουαρίου, «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς*» (Μτθ. γ' 13-17).

* Ὅσακις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἶνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς*» καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἶνων, χωρὶς νὰ προσθέτωμεν ἑτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἐξαντληθοῦν οἱ στίχοι τοῦ ρν' ψαλμοῦ.

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούια*» ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Τορδάνη»*.

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἀγιασμός ὡς χθές, ἀλλὰ κοντάκιον τὸ «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1) *Τὸ Μηναιῖον, τὸ ἰσχυρὸν Τυπικὸν Βιολάκη (Τ.Μ.Ε., 6 Ἰανουαρίου, §3)* καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικὰ ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἀγιασμόν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἰανουαρίου δη, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεταί ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

2) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἀγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' ᾠδῆς «*Τριάδος ἡ φανέρωσις*».

3) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται ἡ τῆς ἑορτῆς.

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν θ'. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων, περίπτωσις β', §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Τορδάνη*»· κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου), εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς 3 «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου 3 «*Πανεύφημε πρόδρομε Χριστοῦ*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Ἐνσαρκε λύχνε*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Προδρόμου «*Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστής*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε μιμησώμεθα*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*», Καὶ νῦν, «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὰ 2 ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς ἑορτῆς «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος*», εἰς δὲ τὴν β΄ στιχολογίαν τὰ 2 ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἐν τοῖς ρείθροις βλέψας σε*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ α΄ τῶν Θεοφανείων μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναιίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς 7ης Ἰανουαρίου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου (*τὴν τιμιωτέραν*), ὁ εἶρμος καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ α΄ μόνον κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» ἐφύμνια εἰς 4 μεγαλυνάρια, εἶτα ἡ θ΄ ᾠδή τοῦ Προδρόμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ*», Δόξα, «*Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις*», Καὶ νῦν, «*Ἐπὲρ εὐσπλαγχνίαν*» καὶ ὁ εἶρμος «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...* Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ΄ ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», τοῦ προδρόμου «*Προφήτην σε προέφησε*» καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «*Φῶς ἐκ φωτός*» (6ης Ἰαν.) μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Ἡ θάλασσα*

εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», «Τί σοι ἐστί, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου «Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς χθὲς ἐν τῷ Μηναίῳ· εἰς τὸ β΄ μετὰ τοῦ ἐφουμνίου «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 7ης Ἰανουαρίου. Απόστολος: τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον» (Ἰω. α' 29-34)·

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «Μεγάλωνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτικίον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, εἰς ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ β΄ κανόνος τῶν Φώτων «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).

2. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς 13ης Ἰανουαρίου στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Δευτέρα. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας. Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τοπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: μεθεόρτος, λειτουργίας Μεγ. Σαββάτου (Ῥωμ. ε' 3-11).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Σαββάτου διακαινησίμου (Ἰω. γ' 22-23).

9. Τρίτη. Πολυεύκτου μάρτυρος (†295). Εύστρατίου όσίου (θ' αϊ.).

Απόστολος: μεθέορτος, Παρ. δ' έβδ. Πράξεων (Πρξ. ι' 44-ια' 10).

Εύαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτέρας ιβ' έβδ. Ματθαίου (Μρ. α' 9-15).

10. Τετάρτη. Γρηγορίου έπισκόπου Νύσσης (†395). Δομετιανού Μελιτινής (†602). Μαρκιανού πρεσβυτέρου.

Απόστολος: μεθέορτος, Τετάρτης ε' έβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24).

Εύαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτέρας α' έβδ. Λουκά (Λκ. γ' 19-22).

11. Πέμπτη. Θεοδοσίου όσίου του κοινοβιάρχου (†529).

Η άκολουθία ψάλλεται κατά την διάταξιν του Μηναιίου. Εύαγγέλιον όρθρου: του όσίου, Παρασκευής β' έβδ. Λουκά, «*Εστη ό Ιησοϋς επί τόπου πεδινού*» (Λκ. ζ' 17-23)· καταβασίαι οί είρμοί «*Στείβει θαλάσσης*»· «*Τήν τιμιωτέραν*»· δοξολογία μεγάλη και τὸ άπολυτίκιον «*Έν Ιορδάνη*» άπαξ. Είς την λειτουργίαν, Απόστολος: του όσίου, ό έν τῷ Μηναιίω σημειούμενος, Κυριακής ιε' έπιστολών, «*Ο Θεός ό είπων έκ σκότους φῶς λάμψαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εύαγγέλιον: όμοίως, Πέμπτης δ' έβδ. Ματθαίου, «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικόν «*Είς μνημόσυνον αιώνιον*».

12. Παρασκευή. Τατιανής μάρτυρος (†226). Εύθασίας, Μερτίου μαρτύρων (†305).

Απόστολος: μεθέορτος, Πέμπτης διακαινησίμου (Πρξ. β' 38-43).

Εύαγγέλιον: μεθέορτον, Ιανουαρίου 12 (Ιω. ι' 39-42).

13. Σάββατον μετά τὰ φῶτα. Έρμούλου και Στρατονίκου μαρτύρων (†315).

Σημείωσις. Συμψάλλεται σήμερα και ή άκολουθία τῶν έν Σινά και Ραιθῶ άββάδων δια τὸ άποδίδοσθαι άδριον την έορτήν.

Η άκολουθία ψάλλεται έκ του Μηναιίου κατά την τάξιν τῶν μεθεόρτων ήμερῶν (βλ. έμπροσθεν, γεν. τυπικαί διατάξεις §§52-63)· άπολυτίκια τὸ του Μηναιίου «*Ο Θεός τῶν πατέρων ήμῶν*» και «*Έν Ιορδάνη*», είς δὲ τὸ τέλος του όρθρου μόνον «*Έν Ιορδάνη*». Είς την λειτουργίαν τὰ αντίφωνα τῆς έορτῆς μετά τῶν έφυμνίων αὐτῶν· εισοδικόν «*Δεϋτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ήμᾶς... ό έν Ιορδάνη*». Άπολυτίκια «*Έν Ιορδάνη*», «*Ο Θεός τῶν*

πατέρων ἡμῶν», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Απόστολος: Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, ζήτη Κυριακῆ κς' ἐπιστολῶν, «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

14. † **ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ φῶτα.** Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων πατέρων. Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων, περίπτωσις β', §§ 17-19).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἐν Ἰορδάνη», Δόξα, «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» (ζήτη εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 6ης Ἰαν.) εἰς 6, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Υπέκλινας κάραν» (6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ. (ἄνευ ἀναγνωσμάτων).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τὸν ἐκ παρθένου ἥλιον» (δοξαστικὸν ἀποστίχων 6 Ἰανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ἐν Ἰορδάνη», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό (λόγω τῆς ἀποδόσεως).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτικίον «Ἐν Ἰορδάνη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ τυπικοῦ) ἀντὶ θεοτοκίων ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς (Ἰαν. 6). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (6 Ἰαν.) μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ

τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καί] τὸ κάθισμα «Τὰ ρεῖθρα ἠγίασας» (ζήτηι 6 Ἰαν., μετὰ τὸν Πολυέλεον)· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ μηνολόγιον τῆς 14ης τοῦ μηνός.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» καὶ «Στείβει θαλάσσης»· ἀντὶ τοῦ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, εἶτα οἱ εἰρμοὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ 1' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα» ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ» (6 Ἰανουαρίου) δίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 4 «Φῶς ἐκ φωτός» (6 Ἰαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», β) «Τί σοι ἐστί, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Νάματα Ἰορδάνια», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη...», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Ἐν Ἰορδάνη», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ (ἐπειδὴ τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ 7 Ἰανουαρίου ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, διὰ τοῦτο) προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα· Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ

ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μαθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μεγάλων, ψυχὴ μου... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν»*. Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτικίον «Ἐν Ἰορδάνῃ»: ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἀγίων) ἀρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκον», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν» (ζῆτει 2 Φεβρουαρίου).

15. Δευτέρα. Παύλου ὀσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια' 17-31).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. Μαθθ. (Μρ. γ' 6-12).

16. Τρίτη. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου κ.λπ. μαρτύρων (β' αἰ.). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιγ' ἐβδ. Μαθθ. (Μρ. γ' 13-21).

17. Τετάρτη. † Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

* Σημειωτέον ὅτι ἡ παροῦσα περίπτωσις ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἶναι καὶ ἡ μόνη καθ' ἣν τὸ Τ.Μ.Ε. εἰς τὴν λειτουργίαν ὀρίζει τὸν εἰρμὸν «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν», ἐνῶ διὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τῆς ἀποδόσεως ὀρίζει τοὺς ὕμνους τῆς κυριωνύμου ἡμέρας.

Τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἔβδ. Ματθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Ματθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Δεκεμβρίου 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Εβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

18. Πέμπη. † Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἔργοις λάμπαντες*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἁγίων· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*»· Ἀπόστολος: 18ης Ἰανουαρίου, «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν*» (Εβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Ματθ. ε' 14-19)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

19. Παρασκευή. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ἰουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἱεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς λα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. β' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ιγ' ἔβδ. Ματθαίου (Ματθ. δ' 1-9).

20. Σάββατον. † Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῷ (ἄνευ Παρακλητικῆς). Εἰς τὰ ἑσπέρια, μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*», καὶ γίνεται εἴσοδος· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐφραίνου ἔρημος*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμπτης δ' ἑβδ. Ματθαίου, «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασίαι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος· τοῦ ὁσίου, Κυριακῆς ιε' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Παρασκευῆς β' ἑβδ. Λουκᾶ, «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ς' 17-23)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

21. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ.** Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γρατικοῦ. Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν ια'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*» ἀναστάσιμα 4, καὶ ἐκ τοῦ Μηναιῶν προσόμοια τοῦ ὁσίου 3 καὶ τοῦ μάρτυρος ἕτερα 3, Δόξα, τοῦ ὁσίου «*Ὅσιε πάτερ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιῶν «*Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια· ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ έωθινόν (ια΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ΄ ῥόδῃς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θεϊαν ἔγερσιν*» καὶ τὰ τοῦ μηναίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ια΄ έωθινόν «*Φανερῶν ἑαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἐξ ὧσους κατῆλθες*», «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγὸς*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς κθ΄ ἐπιστολῶν, «*Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ*» (Κλσ. γ΄ 4-11)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιβ΄ Λουκᾶ, «*Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην*» (Λκ. ις΄ 12-19). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

22. Δευτέρα. Τιμοθέου ἀποστόλου (†96), Ἀναστασίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†628).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, 22ας Ἰανουαρίου (Β΄ Τιμ. α΄ 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ΄ έβδ. Ματθαίου (Μρ. δ΄ 10-23).

23. Τρίτη. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος (†312). Διονυσίου ὀσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ (†1540).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης λβ΄ έβδ. ἐπιστολῶν (Ἰακ. γ΄ 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιδ΄ έβδ. Ματθαίου (Μρ. δ΄ 24-34).

24. Τετάρτη. Ξένης ὀσίας (ε΄ αἰ.). Βαβύλα ἱερομάρτυρος (γ΄ αἰ.). Φίλωνος ἐπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης λβ΄ έβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ΄ 11-δ΄ 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ιδ΄ έβδ. Ματθαίου (Μρ. δ΄ 35-41).

25. Πέμπη. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνού) (†390).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιίου (ἄνευ Παρακλητικῆς)· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ ποιμενικὸς ἀλλὸς» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον: 13ης Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ιω. ι' 1-9)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ἱεράρχου· καταβασίαι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰνῶν «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις*» (Παρακλητικὴ, ἦχος α', Δευτέρα ἑσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν»· Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Εβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9-16)· κοιωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

26. Παρασκευή. Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ζ' αἰ.). Κλήμεντος ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (†1111).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. α' 1-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 22-24, 35-ς' 1).

27. Σάββατον. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιίῳ τάξιν, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὰ ἑσπέρια, μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἦχου «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν», καὶ γίνεται εἴσοδος. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἑλλείποντα στιχηρὰ ζῆτει εἰς τὴν 13ην Νοεμβρίου, λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ τοῦ στόματός σου*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον: 13ης Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναιίῳ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι «*Χέρσον ἀβυσ-*

σοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἱεράρχου καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμβρίου, «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ. Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὀσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος. Ἦχος α', ἑωθινὸν α'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4 «Τοῦ παραδείσου τὰ κάλλη» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Προφητικῶς καταβρέχων», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσι» (Παρακλητική, ἦχος δ', Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀποστιχα).

Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου* «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

* Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἂν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου τοῦ ἤχου δὲν ψαλῆ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἢ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*», «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Θεοτόκε ἢ ἐλπίς...]* Ἐν νόμου σκιαῖ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τὸ τοῦ Μηναιίου «*Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις*» μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ «*Ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α' ἑωθινὸν «*Εἰς τὸ ὄρος*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς λβ' ἐπιστολῶν, «*Πιστὸς ὁ λόγος... εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν*» (Α' Τιμ. δ' 9-15)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιε' Λουκᾶ, «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶν*» (Λκ. ιθ' 1-10). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

29. Δευτέρα. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. β' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ε' 24-34).

30. Τρίτη. † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 30 Ἰανουαρίου §§1-3.)

Σημείωσις. Ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ μηναιῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῖῳ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Πα-

ρακλήτικη, ἦχος πλ. α', Δευτέρα ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀμφότερα τὰ ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναῖον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» εἰς ἦχον β' εἰρμολογικόν, εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον*», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ εἰρμὸς «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Ἐὰν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῶν ἁγίων καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος αὐτῶν]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, 18ης Ἰανουαρίου, «*Μνημονεύετε τῶν ἠγουμένων*» (Ἐβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30ῆς Ἰανουαρίου, «*Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

- 31. Τετάρτη.** Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (†311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἕξ μαρτύρων (†251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

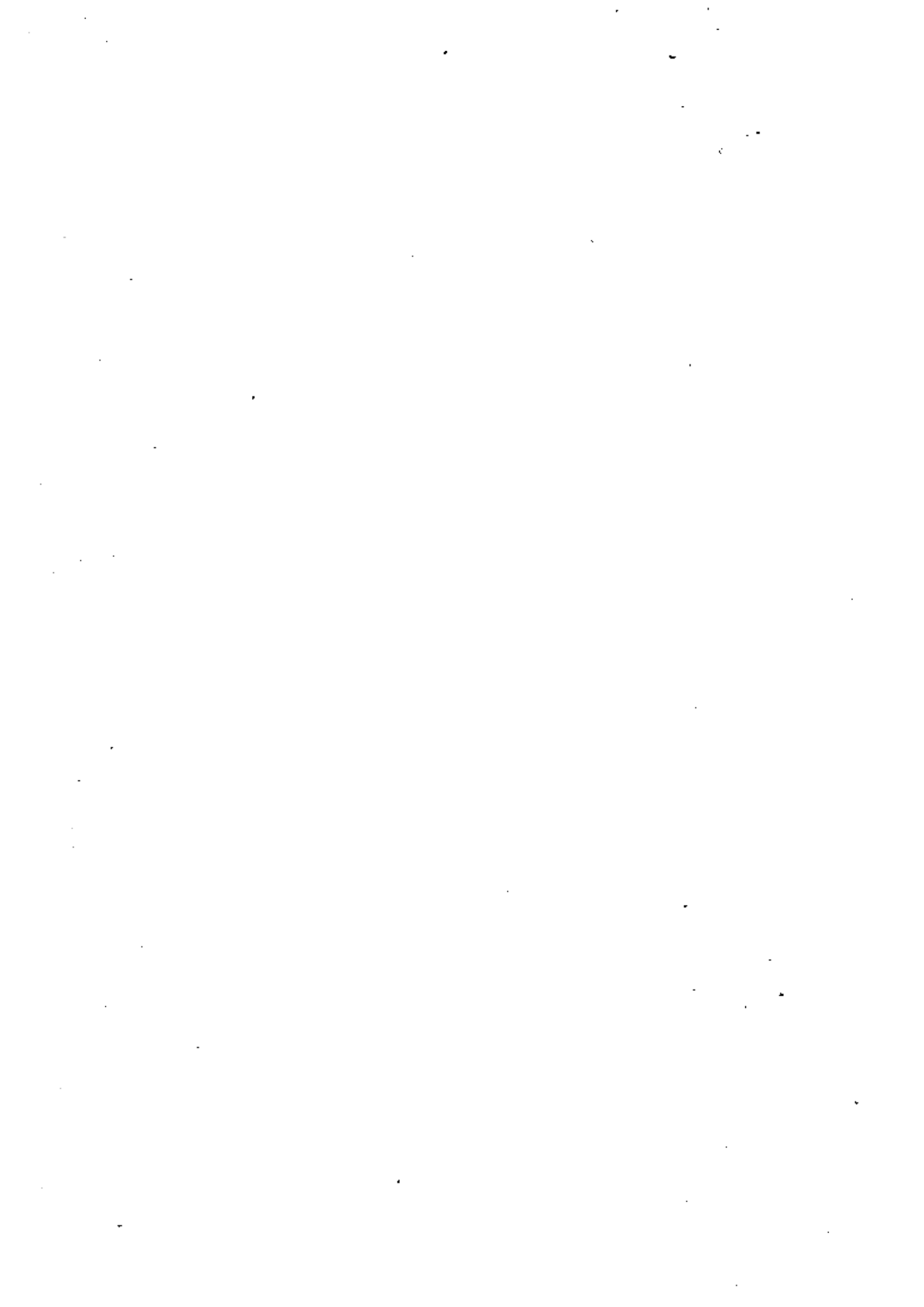
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. γ' 16-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ς' 7-13).

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι καὶ ἑννέα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

- 1. Πέμπη.** Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος (†250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†870), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ναυπλίου (†1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «*Οὐράνιος χορός*», τοῦ μάρτυρος «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ', πρὸς τὸ «*Ἐπεφάνης σήμερον*»·

Ὡς ἀγκάλας σήμερον πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σεπτεμβρίου 2 (Ῥωμ. η' 28-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ς' 30-45).

Σημειώσεις. 1. Ὅπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἅγιος Τρύφων ἢ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου συμψάλλεται μετὰ τῆς προορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

3. Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Μικροῦ Εὐχολογίου ὑπὸ τῆς Ἀποστ. Διακονίας (ἔτους 2013 καὶ ἐξῆς), εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ ἔχει προστεθῆ καὶ εἰδικὴ εὐχὴ διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ὕδατος.

- 2. Παρασκευή.** † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Οὐράνιος χορός*», Δόξα, «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀγκάλας σήμερον*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία (ἄνευ ψαλτηρίου) ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναιῷ, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*»· β) «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ*». Τὸ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» τρίς. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» (ἅπαξ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς, ὃ ζῆτει Φεβρουαρίου 2, «*Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ*» (Λκ. β' 25-32). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*» (ἀντὶ τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) εἰς τὴν θ' ὥδην στιχολογοῦνται τὰ μεγαλυνάρια «*Ἀκατάληπτον ἐστὶ*» μέχρι τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*», ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*» συμπάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δῖς), εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιαῶ*». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰσοδικὸν «*Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦσια*». Μετὰ τὴν εἰσοδὸν ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρουαρίου, «*Χωρὶς*

πάσης αντιλογίας» (Έβρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς*» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἔστι). Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*» (ἢ «*Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν· ἀλληλουῖα*»): «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

⁴ **Εἰδήσεις.** 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναιῶν προτάσσεται καθ' ἐκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναιῶ (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63).

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς ἀποδόσεως στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα (T.M.E., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς*».

3. Σάββατον. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 17-ε' 5).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἀγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτὴν. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (†436-440). Ἰωάννου ὀσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ (†868), Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος (†347). Ἦχος β', ἑωθινὸν β'.

«*Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἀγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἑμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης*».

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. (2 Φεβρ. §§ 7-9) ἡ μὴ ἑορτιος ἀκολουθία τοῦ Μηναιῶ σήμερα καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθεόρτα 3 «*Θεοφανείας ἀρρήτου*» (4 Φεβρουαρίου) κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς*» (λιτῆς 2ας Φεβρ.), Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί» (εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοδοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρουαρίου) μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐκ σοῦ, θεογεννήτρια» (4 Φεβρουαρίου).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.) προσόμοια 3 «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ», Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν. [Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ὅτε κατήλθες*», «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιε΄ ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι*» (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιε΄ Ματθαίου, «*Νομικός τις προσῆλθε*» (Μτθ. κβ΄ 35-46).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*», «*Εἶη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

- 5. Δευτέρα.** Ἀγάθης μάρτυρος (†251). Πολυεύκτου Κωνσταντινουπόλεως (†570), Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ις΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ΄ 28-ε΄ 10).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ις΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς΄ 54-ζ΄ 8).

- 6. Τρίτη.** Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α΄ αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου (†891).

Α΄. Συνήθης τάξις

(διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ις΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε΄ 11-21). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ις΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ΄ 5-16).

Β΄. Ἑόρτιος τάξις

ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου—προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος—τελεῖται πανηγυρική συνοδική λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἑόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος ἢ ἐκ τοῦ

παραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», τύποις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2012, σελ. 169 καὶ ἐξῆς (ἴδια περὶ τῶν ψαλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ἔχει μικρὸν ἑσπερινόν (στοιχεῖον μοναστικῆς ἀγρυπνίας), μέγαν ἑσπερινὸν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων, λιτὴν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυελέου, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, καταβασίας, αἴνους καὶ μεγ. δοξολογίαν· ὅθεν ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων ἀγίων, κατὰ τὰς συναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ἰανουαρίου καὶ τῆς 23ης Ἀπριλίου καὶ τὰς παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἀπρ. 23, §§ 19-20, 30-32 καὶ 35-37). Πρβλ. Τυπικὸν Γεωργίου Ῥήγα, σ. 221 §2 ὑποπερίπτωσις α', καὶ σ. 205 §7· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἐκδ. Ἀπ. Διακονίας, σ. 134-135, §§ 211-214.

3. Συνωδὰ τῇ ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου (ἀριθμ. πρωτ. 5636/19-11-2015), καταχωρίζονται ἐφεξῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς σήμερον «ἀναλυτικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμία ἀπορία περὶ τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» κατὰ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμὸν.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἰστώμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν μόνον τὰ 6 στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, ἢ τοι τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῆ» καὶ τὰ 3 ἕτερα «Τὸ τῆς χάριτος ὄργανον» κ.λπ., Δόξα, «Ὅσπερ τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς «Ἄνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ» (ζῆτει εἰς τὰ ἑσπέρια τῆς 2ας Φεβρουαρίου).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀγίου «Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ» κ.λπ. —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὁμόηχον «Σήμερον ἡ ἱερὰ μήτηρ» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε». Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, ὁμόηχον ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικάϊς» (ὄρα εἰς τοὺς αἴνους τῆς 2ας Φεβρουαρίου)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [διὰ τὴν α΄ στιχολογίαν] τοῦ ἁγίου «Ἐπέλαμψεν ἰδού», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμοιον τῆς ἑορτῆς·

Ὁ ὦν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὄν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

[Διὰ τὴν β΄ στιχολογίαν] τοῦ ἁγίου «Θείαν Ἐλλαμψιν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς·

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερός Συμεὼν· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ᾧ Δέσποτα· Ἄννα δὲ ἡ ἄμειπτος, ἡ προφητις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

[Διὰ τὸν πολυέλεον] τοῦ ἁγίου «Ὁ ἱεράρχης καὶ σεπτός», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «Κατεπλάγη Ἰωσήφ»·

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Εὐθὺς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὸ προκείμενον «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν» μετὰ τοῦ στίχου «Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην»· Εὐαγγέλιον τοῦ ἱεράρχου, ζήτη τῆ 13ῃ Νοεμβρίου, «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ἰω. ι' 1-9). Εἶτα ὁ

Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», εἰς δὲ τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*» τὸ ἰδιόμελον «*Ἐξεχόθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Τὸν προφήτην Ἥλιαν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἐορτῆς, πρὸς «*Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν*»·

Ἐτέχθη ἐπὶ γῆς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθη τῷ ναῷ ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ πρεσβότης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ς' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· εἶτα «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ ἁγίου «*Προστάτην σε θερμότατον*» καὶ τῆς ἐορτῆς ὁμοιον «*Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν*» (ζήτηι τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου)*.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου, Δόξα, «*Ὅπου ἐπικληθῆ σου*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὁμόηχον «*Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί*» (ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρουαρίου). Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφωμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*», τοῦ ἱεράρχου «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος*»,

* Πρβλ. Τ.Μ.Ε., διάταξις 2ας Φεβρουαρίου, §15.

καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, ζῆτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς*» (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

7. Τετάρτη. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος (†946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ις' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. ς' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ις' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ζ' 14-24).

8. Πέμπτη. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ις' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἐφ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ις' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ζ' 24-30).

9. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος (†257). Φιλαγρίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (Φεβρουαρίου 2) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὄθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ, προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς ις' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἐφ. α' 7-17). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ις' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. η' 1-10).

10. Σάββατον. † Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιὸν. Εἰς τὰ ἑσπέρια, μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Παρηλθεν ἡ σκιά*», καὶ γίνεται εἴσοδος. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, ζήτηι Τρίτη ἰβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκεμβρίου– τοῦ ἁγίου, ζήτηι 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου γ' ἔβδ. Ἰωάννου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Ἀπὸ ἀδριον ἀρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

11. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Βλασίου ἱερομάρτυρος (†316). Θεοδώρας βασιλίσσης (†867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν. Ἦχος γ', ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 4 «*Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας*» (παραλειπομένου τοῦ πέμπτου), Δόξα, τοῦ μηναιίου «*Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ μηναιίου «*Ὡς καλὸς παιδοτρίβης*», Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «*Νεῦσον παρακλήσεσι*» (Παρακλητικὴ, ἤχος δ', Σαββάτω ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

Ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*», καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*»· ἀπὸ γ΄ ῥόδης τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ΄ ζ΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἄνοιζω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ΄ ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*», τὸ β΄ τοῦ Μηναίου «*Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ζητῶν με τὸ πλανώμενον*».

Εἰς τοὺς Αἶνοις ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ΄ ἑωθινὸν «*Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ις΄ ἐπιστολῶν, «*Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν*» (Β΄ Κορ. ζ΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ις΄ Ματθαίου, «*Ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν*» (Μτθ. κε΄ 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

12. Δευτέρα. Μελετίου Ἀντιοχείας (†381). Ἀντωνίου (Β΄) Κων/πόλεως (†901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Απόστολος: ημέρας, Δευτέρας ιβ' έβδ. έπιστ. (Β' Κορ. ε' 10-15).
Εύαγγέλιον: ημέρας, Δευτέρας ιβ' έβδ. Ματθαίου (Μρ. α' 9-15).

13. Τρίτη. Μαρτινιανοῦ όσίου (ε' αί.). Ακύλα και Πρισκίλλης, Εὐλόγιου Ἀλεξανδρείας (†607).

Απόστολος: ημέρας, Τρίτης ιβ' έβδ. έπιστολών (Β' Κορ. ε' 15-21).
Εύαγγέλιον: ημέρας, Τρίτης ιβ' έβδ. Ματθαίου (Μρ. α' 16-22).

14. Τετάρτη. Αὐξεντίου όσίου (†470). Ἀβραάμ (ε' αί.) και Μάρωνος (δ' αί.) τῶν όσίων.

Απόστολος: ημέρας, Τετ. ιβ' έβδ. έπιστολών (Β' Κορ. ς' 11-16).
Εύαγγέλιον: ημέρας, Τετάρτης ιβ' έβδ. Ματθαίου (Μρ. α' 23-28).

15. Πέμπτη. Όνησίμου άποστόλου (†109). Εὐσεβίου όσίου (ε' αί.), Μαίωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου όσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ έν Χίῳ (†1960).

Απόστολος: ημέρας, Πέμπτης ιβ' έβδ. έπιστολών (Β' Κορ. ζ' 1-10).
Εύαγγέλιον: ημέρας, Πέμπτης ιβ' έβδ. Ματθαίου (Μρ. α' 29-35).

16. Παρασκευή. Παμφίλου μάρτυρος (†307) και τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Απόστολος: ημέρας, Παρ. ιβ' έβδ. έπιστολών (Β' Κορ. ζ' 10-16).
Εύαγγέλιον: ημέρας, Παρ. ιβ' έβδ. Ματθαίου (Μρ. β' 18-22).

17. Σάββατον. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος Τήρωνος (†307). Μαριάμνης άδελφῆς άποστ. Φιλίππου (α' αί.)· Μαρκιανοῦ και Πουλχερίας βασιλέων· Θεοδώρου νεομάρτ. έν Μυτιλήνη (†1795).

Τάξις Σαββάτου με «Θεός Κύριος» (βλ. έμπροσθεν, γενικαί τοπικαί διατάξεις §§31-44).

Απόστολος: ημέρας, Σαββάτου ιζ' έβδ. έπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 20-25).
Εύαγγέλιον: ημέρας, Σαββάτου ιζ' έβδομ. Ματθαίου (Μτθ. κε' 1-13).

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Λέοντος πάπα Ρώμης (†461). Ἀγαπητοῦ έπισκόπου Σινάου τοῦ όμολογητοῦ (δ' αί.). Ἦχος δ', έωθινόν δ'.

Είς τήν θ'. Απολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Είς τόν έσπερινόν. Ό προοιμαικός και τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Ἐμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου. ▀

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, καὶ ὁ τοῦ Μηναίου εἰς 4 μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιζω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ΄ ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τὸ χαίρετε φθελγζάμενος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ΄ ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία τῶν χριστιανῶν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιζ΄ ἐπιστολῶν, «Ὑμεῖς ἐστὲ ναοὶ Θεοῦ ζῶντος» (Β΄ Κορ. ζ΄ 16-ζ΄ 1). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιζ΄ Ματθαίου, «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος» (Μτθ. ιε΄ 21-28).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

19. Δευτέρα. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α΄ αἰών). Φιλοθέης ὀσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας (†1589).

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λγ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Πέτρ. β΄ 21-γ΄ 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ις΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ΄ 13-17).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας τὴν ἀγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἢ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτερας φυλλάδος αὐτῆς.

20. Τρίτη. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὀσίου, Πλωτίνου ὀσίου.

Απόστολος: ἡμέρας, Τρίτης λγ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Πέτ. γ΄ 10-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ις΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ΄ 18-27).

21. Τετάρτη. Τιμοθέου ὀσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ΄ αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κων/πόλεως (†577).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. λγ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Πέτρου δ΄ 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ις΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ΄ 28-38).

22. Πέμπτη. Ἡ εὑρεσις τῶν ἰ. λειψάνων τῶν ἀγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου (†395-423).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λγ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Πέτρου δ΄ 12-ε΄ 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ις΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ΄ 38-44).

23. Παρασκευή. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. λγ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β΄ Πέτρου α΄ 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ις΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ΄ 1-9).

24. Σάββατον. † Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεῖα τῆς α΄ καὶ β΄ εὐρέσεως τῆς τ. κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὴν α΄ στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἑσπέρια προσόμοια

τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἢ ἱερὰ κεφαλῆ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἀποδομένου ἤχου «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ζήτησι ταῦτα μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνός) προσόμοια 3, «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» κ.λπ. ἀνά μίαν, μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β΄ «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου», εἰς δὲ τὸ γ΄ «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπεί ἐπ’ αὐτόν», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «Χαῖρε, ἢ ἐλπίς ἡμῶν» (ζήτησι αὐτὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24ης). Ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελον «Ἡ πρόην ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἐν ἧ Ἐὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ΄ 17-30). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ὥδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς ιε΄ ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας δ΄ ἐβδ. Ματθαίου, «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Μτθ. ια΄ 2-15). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

25. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.** Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ρηγίνου ιερομ. επισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκη. Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν ε'.

Ἄρχεται τὸ Τριῳδίου

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἀρχονται συμπυαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριῳδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τισὶ ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἠότρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριῳδίου, ἐνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίαις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνης μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χειρᾶς τὸ Τριῳδίον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριῳδίου εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα»· κοντάκιον «Προφῆτα Θεοῦ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου «Μὴ προσευζώμεθα», «Φαρισαῖος κενοδοξία» εἰς 3, Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., καὶ ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ. (βλέπε αὐτὰ ἐν τῷ Μ. Ὡρολογίῳ, εἰς τὸ μεσώριον τῆς α' ὥρας ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς μικρᾶς παρακλήσεως).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ε'), μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ εἰδικὰ τροπάρια τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου (μέχρι τῆς ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν), ἢ τοι Δόξα, «*Τῆς μετανοίας*», Καὶ νῦν, «*Τῆς σωτηρίας*», καὶ εἰς τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς*» τὸ ἰδιόμελον «*Τὰ πλήθη*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Θεὸν ἀνθρώποις*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός*», τοῦ Τριωδίου «*Υψηγορίαν φύγωμεν*» καὶ τὸ ὁμοιον θεοτοκίον «*Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, «*Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ε' ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Φαρισαίου φύγωμεν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου (πλ. α')· Ἀπόστολος: Κυριακῆς λγ' ἐπιστολῶν, «*Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ*» (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιε' Λουκᾶ, «*Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν*» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Ειδήσεις. 1. Ἐν τύχη ἁγίου ἐορταζομένου μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ Τριωδίου, κοντάκιον ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγεται τὸ «Προστασία τῶν χριστιανῶν», καθόσον καὶ ἐν τῷ ὄρθρῳ καταβασίαι λέγονται «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία, §40, ὑποσημείωσις 13). Ἐὰν ὁμῶς συμπέσσουν καὶ μεθέορτα τῆς Ὑπαπαντῆς, τότε λέγονται αἱ καταβασίαι καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρουσίας ἐβδομάδος, ἥ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

26. Δευτέρα. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει (†1575).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρου α' 20-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 9-13).

27. Τρίτη. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου (η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου. Ἐφραὶμ ὀσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1998).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρου β' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

28. Τετάρτη. Βασιλείου ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†750). Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτυρος (†457), Κυράνης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1751).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρου γ' 1-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

29. Πέμπτη. Κασσιανοῦ ὀσίου τοῦ Ῥωμαίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. α' 8-β' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Παρασκευή. Εὐδοκίας ὀσιομάρτυρος (†160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 7-17).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

2. Σάββατον. Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας Κύπρου (†326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος (†252).

Μνήμη Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ (†1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἱ. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α' Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετὰ «Ἀλληλοῦδια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τοπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου λδ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α' Τιμ. ς' 11-16).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, η' 8).

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος. Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν ς' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριφδίου, §§ 4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριφδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «Ὁ πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς Ἰαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας

Ἀποστίχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτικίον «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ τὴν ἐδόξημένην».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὁ τὴν εὐλογημένην». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ´ φῶδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἀφ´ ς´ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Τὴν Μωσέως φῶδην»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσεν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ς´ ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»**, τὰ τοῦ Τριωδίου «Τὸν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας», «Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου», καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἁγία μητροπάρθενε».

Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν» κ.λπ., Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Ὑπερ-

* Τὸ ἐν λόγῳ κάθισμα ὑπάρχει διορθωμένον καὶ πλήρες (μετὰ πολλῶν ἄλλων διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων) εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας ἔκδοσιν τοῦ Τριωδίου (Ἀθῆναι 2014, σελ. 40), ἐπιμελεῖα τοῦ ἀοιδίμου ἱερέως Κων. Παπαγιάννη.

** Ἐπειδὴ τὸ κείμενον τοῦ ς´ ἀναστασίμου ἐξαποστειλαρίου δημοσιεύεται πολλαχοῦ μὲ λάθη, παρατίθεται ἐνταῦθα διορθωμένον.

«Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει».

ευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς πατρῴας δόξης σου».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. ζ' 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «Ἀνθρώπος τις εἶχε δύο υἱούς» (Λκ. ιε' 11-32).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

4. Δευτέρα. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ (†475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων (†273).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 18-γ' 8).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ἀπόκρεω (Μρ. ια' 1-11).

5. Τρίτη. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος (α' αἰ.). Κόνωνος μάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (γ' αἰ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (δ' αἰ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ῥαψάνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 9-22).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 10-42).

6. Τετάρτη. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων (†845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἁγίας Ἑλένης (326).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

7. Πέμπτη. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Απόστολος: ημέρας, Πέμπτης λε' έβδ. έπιστ. (Α' 'Ιω. δ' 20-ε' 20).
Εύαγγέλιον: ημέρας, Πέμπτης απόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

8. Παρασκευή. Θεοφυλάκτου έπισκόπου Νικομηδείας (†842-5),
Έρμου άποστόλου (α' αί.).

Εϊδησις. Προβάλλεται σήμερα η άκολουθία των άγιων Τεσσαράκοντα μαρτύρων δια τὸ εἶναι αὐριον ψυχοσάββατον, η δὲ άκολουθία τῆς ημέρας (8ης Μαρτίου) ψάλλεται έν τοῖς άποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Αντι άπολυτικίου και κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὄρας.

Εἰς τὸν έσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς και ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου «Μακάριος άνήρ».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 έσπέρια στιχηρὰ των μαρτύρων «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ ιδιόμελον «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον» (ζήτει εἰς τὸν στίχον των αἰνων), Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ημέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια των αἰνων «Δεῦτε μαρτυρικὴν, ἀδελφοὶ» κ.λπ. με στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «Ὅτι έδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, έπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ άργύριον», β') «Διήλθομεν δια πυρός και ὕδατος, και έξήγαγες ἡμᾶς εἰς άναψυχὴν», Δόξα, τὸ ιδιόμελον «Έν ὠδαῖς άσμάτων» (ζήτει εἰς τὸν στίχον τοῦ έσπερινοῦ), Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ άληθινή... μετὰ των μαρτύρων...» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Τετάρτη έσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὰς άληθδόνας», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγζαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ εἰς τοὺς αἶνους κείμενα 3 στιχηρὰ ιδιόμελα των μαρτύρων «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», «Άληθείας σε κρατῆρα», Δόξα, «Προφητικῶς άνεβόα ὁ Δαβίδ» (ζήτει εἰς τὸν έσπερινὸν των άγιων πρὸ τῆς 10ης Μαρτίου), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν έλπίδα μου» (Παρακλητική, ἦχος β', Δευτέρα έσπέρας), τρισάγιον κ.λπ. και άπολυτικίον «Τὰς άληθδόνας των άγιων».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τὰς ἀληθόνας*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῶν ἁγίων κατὰ σειράν, καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῇ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρίτης ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν μαρτύρων καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (8ης Μαρτίου).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Χορὸς τετραδεκάριθμος*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Χαῖρε, κατάρας λύτρωσις*».

Εἰς τοὺς Αἴνοις προσόμοια τῶν ἁγίων 3 «*Δεῦτε μαρτυρικὴν, ἀδελφοὶ*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μακαρίζομέν σε*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ε' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τὰς ἀληθόνας*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «*Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον*» (Ἑβρ. ιβ' 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετάρτης θ' ἔβδ. Ματθαίου, «*Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Μτθ. κ' 1-16). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 9. † Ψυχοσάββατον.** «*Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν*». † Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†320).

Τῆς ἀκολουθίας τῶν ἁγίων προψαλείσης χθές, σήμερον ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία τοῦ Ψυχοσαββάτου ὡς συνήθως. (Τ.Μ.Ε., διάταξις

Τριψδίου §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτηι ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου.)

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» —εἰς στίχους 6—, ἑσπέρια μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου 3 («Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ», «Οἱ ἀθλόφοροι μάρτυρες», «Ὁ σταυρός σου, Κύριε»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον ἰδιόμελον «Θρηνηῶ καὶ ὀδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοδοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἑβδομάδος «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἰλαρόν», καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἤχον πλ. δ', τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὖς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», τὸ δὲ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν»· εἶτα εὐθύς τὸ «Καταζΐωσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικῶς* τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος, ὡς ἔπονται.

Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, / οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· / ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. *Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται.*

Ἐτίμησας εἰκόνι σου τὸ τῶν χειρῶν σου, σῶτερ, πλαστούργημα / ζωγραφήσας ἐν ὕλικῇ μορφῇ / τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, ε / ἧς καὶ κοινωνόν με κατέστησας / θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς κατάρχειν με τῷ ἀπτεξουσίῳ, Λόγε· / δι' ὃ, σῶτερ, τοὺς δούλους σου ἐν χώρα ζώντων / ἐν σκιναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχος. *Μακάριοι οὖς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.*

Ἴνα μοι τὸ ἀζΐωμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, / κῆπον ἐν τῇ Ἐδέμ / παντοίοις ὠραισμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, / λύπης καὶ μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς / ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς

* Ἡ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. περὶ 4 μαρτυρικῶν εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ παρόντος ἑσπερινοῦ ὀφείλεται εἰς παλαιὸν τυπογραφικὸν λάθος, ὡς ἔχει καταδειχθῆ ὑπὸ πολλῶν μελετητῶν.

μικτόν με τάξας· / δι' ὃ, σῶτερ, τοὺς δούλους σου ἐν χώρα ζώντων
/ ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, «*Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις*», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «*Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου «*Ἐν οὐρανόις θαλάμοις*» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προῦμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς εἰς τὸ «*Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «*Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται*»·

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι*»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ*»· μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον*» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος*», ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «*Ὅτι ἐλεήμων*» ψάλλονται τὰ τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

«*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*»· ὁ χορὸς «*Κύριε, ἐλέησον*» γ'.

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ μοναστριῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς*

καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεςιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ. Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν, μοναστριῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ...»

Ὁ χορὸς τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. Ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχήν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὰ συνήθη, ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια,

ἀλληλούια» τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω*», «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*». Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Ἀθλητικαὶ ἐνοστάσεις*», «*Ἀθλητικὸν ἀγῶνα*», «*Τῶν ἁγίων σου ἡ μνήμη*» –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ὁ τὴν εὐλογημένην*» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς). Εὐθύς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Οἱ χοροὶ τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κάθισμα «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατεῖλας*».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια, α) «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*», β) «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*», γ) «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀόλισθήσονται*», δ') «*Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ*», ἡ αἴτησις, καὶ τὸ μεσῳδιον κάθισμα «*Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας*» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ' ε' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Συνεχόμενον δέξαι με*», ἡ αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Τὸν προδηλωθέντα*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*», τὸ ἕτερον «*Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ προσόμοια 4 «*Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δο-

ξολογία χῦμα. Εἶτα «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ πλ. β' ἤχου) «Ἐχων ἀκατάληπτον» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχосαββάτου «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (διάταξις Τριωδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχосαββάτου· ἂν ὁμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὗς ἐξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθήτω».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεῖα τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων (†251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει (†1544). Ἦχος βαρὺς, ἑωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἶμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τρυῖ ἤχου «Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα», Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιπῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' φθῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσῶδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητήν»)· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον» καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «*Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην*» κ.λπ., Δόξα, «*Προκαθάρωμεν ἑαυτούς*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Ὅταν ἔλθης, ὁ Θεός*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ἀπόκρεω, «*Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν*» (Α΄ Κορ. η΄ 8-θ΄ 2)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ἀπόκρεω, «*Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου*» (Μτθ. κε΄ 31-46). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσις. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

11. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (†638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσσης Ἄρτης.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 (ἐκ τῆς α΄ ομάδος δύο καὶ ἐν ἐκ τῆς β΄ ομάδος στιχηρῶν) καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἄνευ εἰσόδου «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (σήμερον «*Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν*») δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτικό τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (σήμερον «*Τῶν οὐρανόων στρατιῶν*»), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον τῶν καθη-

* Προκείμενον, ἤχος βαρύς, «*Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ*», στίχ. «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός*». — Ἀλληλουιάριον, ἤχος πλ. δ΄, στίχ. α΄ «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν*», β΄ «*Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει*».

μερινῶν (σήμερον «*Τῆ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ*») [βλ. εἰς Ὠρολόγιον], καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὄσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς α', η' καὶ θ'): εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ ἐν τέλει τῶν ᾠδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον τῆς ἡμέρας [καὶ «*Προστασία*»]. Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας (σήμερον Δευτέρας τῆς Τυροφάγου· Γ' Ἰωάν. 1-15, καὶ Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ὡς διατάσσονται ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον (πρβλ. *Τ.Μ.Ε.*, *διάταξις Τριωδίου §13*)· ἐν ὁμοίᾳ ἐν τινὶ ἡμέρᾳ τύχη ἑορτῆ ἢ μνήμῃ ἁγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριωδίου.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαῶν ὁσάκις εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν Τυπικῶν διὰ τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας (ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου) γίνεται λόγος περὶ Ὀκτωήχου καὶ περὶ καθισμάτων τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος, δὲν ἐννοεῖται ἡ Παρακλητικὴ, ἀλλ' ἡ «Ὀκτώηχος τοῦ Τριωδίου» ἢ «στιχηροκαθισματάριον», ὃ περ εἴρηται ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Στιχηρὰ καὶ καθίσματα*» (κατανυκτικά, θεοδοκία, σταυρώσιμα, σταυροθεοδοκία, ἀποστολικά καὶ μαρτυρικά).

12. Τρίτῃ τῆς τυρινῆς. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ (†818). Γρηγορίου Ῥώμης τοῦ Διαλόγου (†604), Φινεὲς τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (†1022).

Αἱ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται χθὲς Δευτέρα.

Απόστολος: Τρίτης Τυροφάγου (Ίούδα 1-10).

Εύαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1).

- 13. Τετάρτη τῆς τυρινῆς.** Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως (†846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηναίων ἱερομάρτυρος (β' αἰ.).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ, ἀλλὰ τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τῆς παρουσίας ἐβδομάδος ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «Ἀλληλοῦσια» (γ') μετὰ τῶν οἰκείων στίχων, ἐν τέλει δὲ τοῦ ἐσπερινοῦ ἀντὶ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε», διότι δὲν τελεῖται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ· ποιούμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἀπόλυσις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς ὄσας ᾠδὰς τὸ Τριῳδίου ἔχει μόνον ἓνα κανόνα, προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς ᾠδὰς λέγονται μόνον τὰ δύο τριῳδία.

Εἰδήσις. Κατ' ἔθος ἐπικρατῆσαν εἰς ἅσασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία οὔτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τύχῃ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ὅποτε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριῳδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

- 14. Πέμπτη τῆς τυρινῆς.** Βενεδίκτου ὁσίου (†543)· Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου (θ' αἰ.).

Αἱ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ.

Απόστολος: Πέμπτης Τυροφάγου (Ίούδα 11-25).

Εύαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

- 15. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς.** Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (†303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουήλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1792).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Σημείωσις. Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς σήμερον ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κα-

νόμων τοῦ Τριωδίου εἶναι συνήθως ἑλλιπής, ὑπάρχει δὲ πλήρης μόνον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας ἐκδοσιν τοῦ Τριωδίου (Ἀθῆναι 2014), ἐπιμελεία τοῦ ἀοιδίου ἱερέως Κων. Παπαγιάννη.

16. **Σάββατον τῆς τυρινῆς.** † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἀγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου (†287). Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἰ.), Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην λιτήν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (ἀνευ τοῦ Μηναίου). Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*» ἀνευ εἰσόδου, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκείμενον, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.λπ.. Τὸ ἀπολυτικίον «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριωδίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*Ἄσμα ἀναπέμψωμεν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Τὸν προδηλωθέντα*»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰνῶν «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...*» Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὀσιακά (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ)· Ἀπόστολος ὀσιακός, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ., «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Σαβ. Τυροφάγου, «*Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην*» (Μτθ. ζ' 1-13)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι*».

17. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.** «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Ἀλεξίου ὁσίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (†411). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*»· κοντάκιον «*Ὡς εὐσεβείας κήρυκας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Ἐκάθι-*

σεν *Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἐξεβλήθη Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτίκιον «*Ἐξ ὕψους κατηήθεις*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γενηθεὶς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «*Ἥλιος ἀκτῖνας*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μυστικῶς ἀνομνοῦμεν*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 καταδυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ..

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεστοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐξ ὕψους κατηήθεις*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γενηθεὶς*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος*».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (η´)· μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ´ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' ς´ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἶρμος «*Θεὸν ἀνθρώποις*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η´ ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*» καὶ τοῦ Τριῳδίου «*Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε*» καὶ «*Ἀποικισθέντες, Κύριε*», ὃ ἐστὶ καὶ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ιδιόμελα 3 «*Ὁμοῖ! ὁ Ἀδάμ*» κ.λπ., Δόξα, «*Ἐφθασε καιρὸς*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς´ ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ἐξ*

ὄψους κατῆλθες» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Τῆς σοφίας ὀδηγέ*». Προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον* τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ)· Ἀπόστολος: Κυριακῆς τῆς τυρινῆς, «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία*» (Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν*» (Μτθ. ζ' 14-21). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ συμψάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (T.M.E., 10 Φεβρ. §§3-5)· Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, 6 Δεκεμβρίου (Ἑβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐξ ὄψους κατῆλθες*»· κοντάκιον «*Τῆς σοφίας, ὀδηγέ*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὰ 4 κατανυκτικά τοῦ πλ. δ' ἤχου (ζήτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Σὲ τὸν βασιλέα*» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «*Ἐγκρατεία τὴν σάρκα*» κ.λπ. (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναιίου (Μαρτίου 18) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ (ἢ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ἐσπέρας τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Μὴ ἀποστρέψῃς*», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἡ ἐκτενὴς «*Εἶπωμεν πάντες*», «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «*Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου*» δις καὶ τὸ μαρτυρικόν «*Ὁ ἐνδοξαζόμενος*» ἄπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «*Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις*». «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ὅτι σοῦ ἐστίν*», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «*Θεοτόκε παρθένε*», «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ*», κ.λπ. «*Κύριε, ἐλέη-*

* Οἱ στίχοι τοῦ ἀλληλουιαρίου· α' «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε*», β' «*Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶν τὸ ἐλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νόκτα*».

σον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*»· ὁ ἱερεὺς «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκειᾶς εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*» (ἐν ἧ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «*Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή*», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «*Δι' εὐχῶν*» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §17).

Εἶδησις. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανοκτικὸς ἐσπερινοὺς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανοκτικῶν τροπαρίων τῶν ἤχων ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριωδίου.

18. † **Καθαρὰ Δευτέρα.** Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†300).

Ἄρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ παραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν «*διὰ τὴν τῆς ἐσπέρας παράκλησιν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον κ.τ.λ., «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*», καὶ ὁ ἱερεὺς εὐθύς* «*Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ*», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἐξάψαλμον. Τὰ εἰρηνικά καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι*».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος (πλ. δ' ἦχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μετὰ τοὺς στίχους αὐτοῦ «*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, μεθ' ὃ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τριαδικοὺς ὕμνους** τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ὡς συνήθως· [ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ δύο ψαλμοὶ 19 καὶ 20 ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

** Ἰστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὕμνων γίνεται ὡς ἐξῆς. Τοῦ

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, τὰ κατανοκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (Δευτέρας τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, ἃ περ ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Εἰς τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας α΄ ἐβδομάδος «*Τῆς νηστείας τῆ θεία ἀπαρχῆ*» κ.λπ.).

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ΄) καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*». Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικαὶ ᾠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἶτα ψάλλονται ἢ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προῦμνίου ἢ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· εἰς ὅσας ᾠδὰς ὑπάρχουν τριῶδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ᾠδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἂν μετὰ τὸ Μηναιὸν ἀνεγνώσθησαν τριῶδια, τότε ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τριωδίου), αἴτησις, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*» καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς ς΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριωδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*». Εἶτα ἀντικοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η΄ ᾠδῇ πρὸ τοῦ τρια-

ίου τροπαρίου μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: «*προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*». Τρίτη: «*πρεσβείαις τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*». Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ: «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*». Πέμπτη: «*πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς*»).

Τοῦ 2ου τροπαρίου μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «*πρεσβείαις τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς*» ἢ «*πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου...*» ἢ «*πρεσβείαις τῶν μαρτύρων...*» ἢ «*πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*» κ.λπ.). Ἄν ὁμοίως ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α΄, πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὔσης καὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μετὰ τὸ «*πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὕμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀείποτε μετὰ τὸ «*διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς*».

δικού, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...*»)

Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου, «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» καὶ στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλόνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*». εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἰτησις, καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ ἑξαποστειλαρίου. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν] στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς «*Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν*» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ Αἰνῶν τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον «*Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία*» κ.τ.λ.).

«*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*»: ὁ ἱερεὺς «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», τὸ «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «*Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου*» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

Αἰ ὠραι, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν «*Κύριε καὶ Δέσποτα*» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «*Βλέπων ὁ ληστής*» κ.λπ., τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*», ὁ ἱερεὺς «*Δι' εὐχῶν*», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «*Κύριε καὶ δέσποτα*» καὶ οἱ

* Ἰστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς τριαδικοὺς ἕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ «*σῶσον ἡμᾶς*», ἀλλὰ μὲ τὸ «*καὶ σῶσόν με*» (π.χ. «*πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με*», τὸ δὲ γ' πάντοτε μὲ τὸ «*πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με*»).

χοροὶ εἰς ἦχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφυμνίου εἰς ἕκαστον στίχον τὸ «*Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου*», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψδίῳ καὶ Ὁρολογίῳ τάξιν. Ἐἴτα τὰ τροπάρια «*Χορὸς ὁ ἐπουράνιος*» κ.λπ., Καὶ νῦν, «*Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν*», τὸ «*Ἄνες, ἄφες*», τὸ «*Πάτερ ἡμῶν*», ὁ ἱερεὺς «*Ὅτι σοῦ ἐστί*», καὶ τὰ κοντάκια «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθῃς*», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Προστασία*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*», ὁ ἱερεὺς «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς*», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, μεθ' ὧς ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετανοίας εὐθὺς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [μετὰ τὰ εἰρηνικὰ λέγε, εἰ βούλει, τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριψδίου 3 «*Πᾶσαν ἁμαρτίαν*» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἐκάστῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἦχου τῆς ἐβδομάδος).

Ἄνευ εἰσόδου «*Φῶς ἰλαρόν*», ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ, τὸ «*Καταζίωσον*», ὁ ἱερεὺς «*Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν*» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν στίχον ἅπαντα τοῦ Τριψδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἦχον πλ. α' τὰ τροπάρια «*Θεοτόκε παρθένε*» κ.λπ., τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*», ὁ ἱερεὺς «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», τὸ «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), «*Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*», «*Εἶη τὸ ὄνομα*

Κυρίου» τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*» καὶ ρμδ' (144) «*Υψώσω σε, ὁ Θεός μου*» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὁποίᾳ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Ὁ ρμδ' ψαλμὸς «*Υψώσω σε, ὁ Θεός μου*», καλούμενος ἐπίσης καὶ «*στίχος τῆς τροπέζης*», καταλαμβάνεται διὰ τὴν νηστείαν τῆ Δευτέρας καὶ Τρίτης τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν.

Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν· μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὡς ἐν τῷ Τριφδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ὥδῆς μὲ στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας, «*Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*», Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» ψάλλεται τὸ τροπάριον «*Πάντων προστατεύεις*» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας τὸ «*Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον*»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἱκετευτικοὺς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «*Παναγία δέσποινα Θεοτόκε*» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «*Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν*» καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὗ τινος ἐψάλη ὁ ἑσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε *T.M.E.*, 10 Φεβρουαρίου, §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Ἔτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν*», λέγονται τῆ ἑσπέρα ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «*Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου*» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριφδίῳ, ψάλλονται μόνον κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

19. **Τρίτη.** Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας. Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων (†283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορνυαῖ (†1564).

Τῆ Τρίτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν (ὃ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπομένης ἄνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §18 καὶ §19).

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἐκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἑβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρῶν καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἑβδομάδα.

2. Ὁ ἑσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἐκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικὰ εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις προηγιασμένης καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τρεῖς νηστησίμους ἡμέρας, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῆ (πρβλ. Σύστημα Τυπικοῦ §1708 ὑπόσημ. 1169, καὶ §1714 ὑπόσημ. 1177).

3. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἑσπερινοῦ (τελουμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναιῷ.

4. Ἐὰν τύχη μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, τελεῖται προηγιασμένη (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §22), ἐν δὲ τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος. Ἐὰν τυχὸν προηγηθῆ καὶ ἑόρτιος ὄρθρος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (Τ.Μ.Ε. 10 Φεβρ., 24 Φεβρ., 9 Μαρτίου, καὶ Προθεωρία §27). [Ἐπίσης εἶναι δυνατόν μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου συμπίπτουσα ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς νὰ μετατεθῆ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ (Σύνοδος ἐν Λαοδικείᾳ ἔτους 362, κανόνες μθ' καὶ να').]

20. Τετάρτη. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων (†796). Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου (†1793).

Τῆ Τετάρτῃ πρωί. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὥρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προεδεδήλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν

εὐχὴν «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὃ ἀρχεται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. «Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Νηστεύοντες, ἀδελφοὶ» δὶς, τὸ μαρτυρικὸν «Εἴ τις ἀρετὴ» ἅπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Φεγγοβόλους ὑμᾶς» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 21) ἕτερα 3 «Κόσμου τοὺς θορύβους» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου «Πάντων θλιβομένων».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρὸν» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης «Προκείμενον» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «Κέλευσον»· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «Σοφία· ὀρθοί», στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι»· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα (τῶν Παροιμιῶν).

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν πρὸ τῆς ἀγίας τραπέζης ψάλλει τὸ «Κατευθυνθήτω», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ τετράκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ λέγοντος ἐμμελῶς τοὺς οἰκείους στίχους· εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸν λαὸν λέγει πάλιν τὸ τελευταῖον «Κατευθυνθήτω» μέχρι τοῦ «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου», τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ χορός. [Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἑβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.]

Εἶτα ἡ ἐκτενής, τὰ τῶν κατηγουμένων κ.λπ.· ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις»· κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται τὸ «Εὐλόγησω τὸν Κύριον», τὰ λοιπὰ τῶν προηγιασμένων κατὰ τάξιν καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ἧ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Εἶδησις. Ἐὰν τελεσθῆ προηγιασμένη ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἁγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, α) εἰς τὰ κεκραγάρια μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἁγίου τῆς ἐπαύριον, β) ἡ πρώτη εἴσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ οὐχὶ μετὰ θυμιατοῦ, καὶ γ) εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὡσαύτως ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «Ἐχετε πίστιν Θεοῦ» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Πάντων προστατεύεις».

21. Πέμπτη. Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (†610).

Τῆ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπομένης (22 Μαρτίου) ἄνευ προηγιασμένης.

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον».

22. Παρασκευή. Βασιλείου ἱερομ. πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας (†362). Καλλινίκης μάρτυρος (†252).

Τῆ Παρασκευῇ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προεδήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (ἦχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Δεῦτε πιστοί» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. δ' ἦχου «Μάρτυρες Κυρίου» κ.λπ. (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Δεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ὅργανον χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευὴ ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ'). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου,

«Κατευθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον».

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Οἱ α' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀποδείπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἄνοιζω τὸ στόμα μου» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἐκάστην ᾠδὴν· εἶτα τὸ «Τῆ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' στάσις τῶν οἴκων (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (Α-Ζ)· εἶτα «Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος·

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολὺαθλε· καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος»·

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος τῆς Παρασκευῆς «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος» (Ἰω. ιε' 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυσις, τὸ «Εὐξώμεθα», τὸ κάθισμα «Τὴν ὠραιότητα» καὶ εἶτα «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριφδίου §26).

Σημείωσις. Ἡ τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β', γ' καὶ δ' ἐβδομάδος, ἄνευ ὁμοῦ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἐξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχη ἐορταζόμενος ἅγιος·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

23. Σάββατον α' τῶν νηστειῶν. «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη διὰ κολλύβων θαύματος)». Νίκωνος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων (†251).

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρῶτὸ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ δρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα [μετὰ τὴν α΄ στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. δ΄ ἤχου (τὸ νεκρώσιμον δὲν λέγεται) «Φωστῆρες νοεροὶ» κ.λπ. (ζῆτει ἅπαντα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεὶς», εἶτα [μετὰ τὸν Ἄμωμον] τὰ τοῦ ἁγίου (Τριώδιον, Σάββατον α΄ ἑβδομάδος) «Ζέων πίστεως», Δόξα, «Θεῖον δῶρον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Ἄπας γηγενῆς». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ΄ καὶ ἢ ς΄ ᾠδὴ τοῦ πρώτου κανόνος τοῦ Τριωδίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– τοῦ ἁγίου (26 Ὀκτωβρίου), «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Σαββάτου β΄ ἑβδ. νηστειῶν, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν» (Ματ. β΄ 23-γ΄ 5). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Ἱερατικόν)· εἶτα «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ὑπάρχει συνήθεια νὰ προσάγονται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελεῖται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχοσάββατον, εἶναι δυνατὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου ἐόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων.

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α΄ αἰ.). Ἦχος α΄, ἐωθινὸν θ΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§28-30).

Σημείωσις. Σήμερον τὰ προεόρτια καταλιμπάνονται, ἐφαρμοζομένης τῆς ἀντιστοίχου περιπτώσεως τοῦ Τ.Μ.Ε. διὰ τὴν σύμπτωσιν τῶν προεορτίων τῇ Γ΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Εὐαγγελισμοῦ, §19), ὃ περ τηρεῖται ἀπὸ 70 καὶ πλέον ἐτῶν τόσον ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας (Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα ἐτῶν 1956, 2002, 2013), ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Ἡμερολόγια ἐτῶν 2002 καὶ 2013). Ὁμοίως βλ. καὶ τὴν κυρίαν καὶ βασικὴν διάταξιν εἰς τὸ Σύστημα Τυπικοῦ §999 (πρβλ. καὶ ἀτόθι ὑποσημείωσιν 737).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»· κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Χαίρετε, προφῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, θεστοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β΄ τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ. ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Λίθος ἀχειρότμητος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ΄ ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», τὸ τῆς ἑορτῆς «*Σκιρτήσατε, κροτήσατε*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου προσόμοια 3 «*Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἁσματικὸν τῆς δοξολογίας «*Ἅγιος ὁ Θεός*» κ.λπ. (ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτάνευσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἰ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἰ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

**Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων
κατὰ τὴν συνήθη τάξιν**

Ἐξελθόντες τοῦ ἰ. ναοῦ, ὁ τε ἰ. κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἰ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἄπαξ τὸν ἱερὸν ναόν,

τῶν κωδῶνων αὐτοῦ χαρμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἑκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β') Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις*».

γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «*Ἐπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*» κ.λπ., «*Ἐπάκουσον ἡμῶν*» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἢ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφηταὶ ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκόνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθῆτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθεῖημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερηνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «*Ἀμήν*». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*», καὶ εἶτα τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων

Σχηματίζεται ἱερὰ πομπὴ ὡς ἐξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἶτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φανούς, τὰ ἑξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἶτα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἱ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εὐρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λιτανείας ἵστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «*Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον*». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «*Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». Ὁ χορὸς «*Ἀμήν*».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἰκόντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἱστορίαις στοιχοῦμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Καὶ ταύτη εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραϊνόμενοι τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἱερὰ πομπὴ πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

Σημείωσις. Λόγω τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δόναται νὰ ψαλῆ τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως· ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκκινήσεως μέχρι τῆς βορείας θύρας «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστὲ ὁ Θεός*», ἀπὸ τῆς βορείας μέχρι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «*βουλήσει γὰρ ἠδόκησας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ*» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θύρας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «*Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον*».

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προΐσταμενος τὸ α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως «*Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων*».

Ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

– *Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη.* [Ὁ χορὸς «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ')].

– *Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστὸν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη.* [Ὁ χορὸς «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ')].

– *Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἢ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη.* [Ὁ χορὸς «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ')].

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἢ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἴσταται ἡ λιτανεΐα· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Ἔττα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκονοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἰ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα σου*» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὀρισμένον τόπον, ἴσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

– *Μιχαὴλ τοῦ ὀρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἁγίας αὐτοῦ μητρός, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').]*

– *Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').]*

– *Ἰγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ καὶ πάντων τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').]*

– *Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθεῖημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερρενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.*

Ὁ χορὸς «Ἀμήν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα*» κ.λπ.], ἐνῶ ἡ ἰ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «*Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος*». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἶτα τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐξῆς.

Ἀντίφωνον α΄

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἐδύνασεν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἢ τις οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει
πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὗς ἐλυτρώσατο
ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

**Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια.**

**Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρε-
σβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς....**

**Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...**

**Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι
τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

**Αὐτὴ ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ ἐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»**

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

**ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»**

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς* (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ). Ἀπόστολος: Κυριακῆς α΄ νηστειῶν, «*Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος*» (Ἑβρ. ια΄ 24-26, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν*» (Ἰω. α΄ 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Σήμερον ἑσπέρας ἀντὶ τοῦ κατανοκτικοῦ ἑσπερινοῦ ψάλλεται ὁ συνήθης ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς, ὡς διαλαμβάνεται κατωτέρω.

25. Δευτέρα. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*»· κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος*».

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακόν (ἀνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «*Κύριε ἐκέκραξα*» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «*Βουλὴν προαιώνιον*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς [ἢ τοὶ τὰ εὕρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἑσπερινόν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β΄ ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ

* Προκείμενον, ἦχος δ΄, Ὁδὴ τῶν πατέρων, «*Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*», στίχ. «*Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν*». — Ἀλληλουιάριον, ἦχος πλ. δ΄, στίχ. α΄ «*Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ*», στίχ. β΄ «*Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στόλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς*».

έσπερινοῦ τῆς 25ης (α'—Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «*Εἰσηλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ*», β'—Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «*Κύριος ἐκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ*», γ'—Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα. «*Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα*»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα «*Τῷ ἕκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον*» ἐκ τρίτου.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἡ τῆς ἑορτῆς: «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὸν εὐαγγελισμόν ἑορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς...*»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον αὐτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*».] Καθίσματα τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς 6), «*ἄνευ στίχου*», ἀλλὰ μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φῶδης. Ἀπὸ γ' καὶ ς' φῶδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ «*Μεγαλόνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «*εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην*» ἐξάκις μετ' ἐφουμνίου ἐκάστοτε τὸν εἰρμόν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φῶδης τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «*εὐαγγελίζου, γῆ... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ καβωτῶ*».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰσοδικὸν «*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς (25ης Μαρτίου), «*Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι*» (Ἐβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Συνέλαβεν Ἐλισάβετ*» (Λκ. α' 24-38).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ*». Κοινωνικὸν «*Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ· ἀλληλούια*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ

Μετὰ τὸ «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*», τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», εὐθύς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «*Κύριε, ἐλέησον*», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» γ', καὶ τῆς ἕκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...*»

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...*»

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...*»

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν*».

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον*».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίζας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἥρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν χθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἀποδόσεως. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου)· εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια «Βουλήν

προαιώνιον» κ.λπ. ἀνά μίαν καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἕτερα 3 «Γαβριήλ ὁ μέγιστος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· (τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς καὶ δὲν ἀναγινώσκονται ἐνταῦθα). Εἰς τὸν στίχον, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς 25ης Μαρτίου «Τῷ ἕκτῳ μηνί» κ.λπ., εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» γ'. Ἀπόλυσις ἢ τῆς ἐορτῆς, καὶ ἀπόδοσις.

Εἶδησις. Σήμερον ἐσπέρας τελεῖται τὸ μικρὸν ἀποδείκνον λόγῳ τῆς ἐορτῆς.

26. Τρίτη. Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθία 26 μαρτύρων.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς προδεδήλωται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείκνῳ

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἐβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείκνου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἀνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Σχετικῶς μὲ τοὺς κανόνας ὑπάρχουν κατὰ τόπους καὶ κατὰ ἰ. μονὰς διάφορα τυπικά.

1. Τὸ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις Τριφδίου §23, ὑποσ. 17) ὀρίζει μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοδοκαρίου μόνον ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος· τοῦτο τηρεῖται καὶ εἰς πολλὰς ἐνορίας, ἰδίως νησιωτικῶν περιοχῶν.

2. Εἰς ἄλλας ἰ. μονὰς καὶ περιοχάς, ὅσάκις ἐν τῷ ἀποδείκνῳ λέγεται κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Θεοδοκάριον παραλείπεται.

3. Εἰς ὠρισμένας ἐκκλησίας συμπύλλονται ἀμφότεροι οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Θεοδοκαρίου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριφδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ)· ἢ τοι ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείκνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ

τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (27 Ἀπριλίου-12 Μαΐου) ὁμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι καὶ προηγοῦνται. Ἀπὸ γ' ῥόδης κάθισμα τοῦ Μηναιίου καὶ ἀφ' ς' τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἶτα τὰ 3 τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὅταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναιίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

4. Τέλος πολλαχοῦ τὸ μέγα ἀπόδειπνον διεξάγεται ἄνευ οἰουδήποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν βεβαίως καὶ τῶν ἀποδείπνων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος).

27. Τετάρτη. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ'-δ' αἰ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου (†950).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί» (δύς), τὸ μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριφδίου ἀνὰ μίαν, εἶτα 3 τοῦ Μηναιίου (28 Μαρτίου) εἰς 4 μετὰ τοῦ ἐν συνεχείᾳ Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίου· εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

28. Πέμπτη. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς (†754)· Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν δύο ἀκολουθιῶν τῶν εὕρισκομένων ἐν τῷ Μηναιῷ διὰ τὴν ἐπαύριον θὰ ψαλῆ μόνον ἢ μία (Μάρκου Ἀρεθουσίων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ), ἢ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων Ἰωνᾶ, Βαραχησίου κ.λπ. ψάλλεται ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ σήμερον τὸ ἑσπέρας.

29. Παρασκευή. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς (†364).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ιη' κάθισμα, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος» (δύς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ (α') ἤχου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναιίου (Μαρτίου 30) προσόμοια 3 εἰς 4,

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου (ἐν τέλει τοῦ Τριψοδίου) «*Ποία τοῦ βίου τρυφή*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*»· εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας. Οἱ β΄ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*», εἶτα τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β΄ στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «*Ἦκουσαν οἱ ποιμένες*». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α΄ χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

30. Σάββατον β΄ τῶν νηστειῶν. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «*Κλίμακος*» (†615).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «*Ὅτι πρέπει σοι*», οἱ χοροὶ εἰς ἤχον β΄ τὸ ἀλληλουϊάριον, δις ἄνευ στίχων καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*», «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*». Ἀπολυτικά, τὸ μαρτυρικὸν «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Μήτηρ ἁγία*». Καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ α΄ ἤχου, «*Ὡς καλοὶ στρατιῶται*» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριψοδίου, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθειγξαμένου σοι*». Εὐθύς [ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὁποῖα γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων (ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς ἀπόκρεω). Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. [Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναιίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε΄ ᾠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ζ΄ ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραψοδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριψοδίον, Σάββατον β΄ ἐβδομάδος). Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναιίου, αἰτησις, «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ μεσῶδιον τοῦ Μηναιίου κάθισμα,

Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ἧς ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραφιδίου «*Βυθός μοι τῶν παθῶν*», αἰτησις, «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», εἶτα τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραφιδίου «*Τὸν ἐξ ἀνάρχου*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἦχον γ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραφιδίου «*Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἦχου τῆς ἐβδομάδος δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ θεοτοκίον «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριφιδίου 4 ιδιόμελα τοῦ α' ἦχου «*Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ἔργω, σωτήρ μου, δεικνύς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Φαιδρύνεται, κόρη*». «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἦχου «*Σοῦ, σῶτερ, δεόμεθα*» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριφιδίου. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ ἀπολυτικά τῆς μετ' Ἀλληλούια ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μήτηρ ἁγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («*τῶν καθημερινῶν*»). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκια «*Μετὰ τῶν ἀγίων*» καὶ «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἀπόστολος: Σαββάτου β' ἐβδ. νηστειῶν, «*Βλέπετε μήποτε ἔσται*» (Ἐβρ. γ' 12-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον*» (Μρ. α' 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου· «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

Ειδήσεις. 1. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἐπομένων γ' καὶ δ' ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου.

2. Εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου ἐν τῷ β', γ' ἢ δ' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία».

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱερομ. (†326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἦχος β', ἑωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§35-37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 3 εἰς 4, Δόξα, «Ὅσπερ τρισμακάρι», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε». Ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας με θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας με τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ι')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' φῶδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, εἶτα τὸ

μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ἰ' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τοῦ Τριωδίου «*Χαῖρε, πατέρων καύχημα*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Δέσποινα, πάντων ἀνασσα*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 3 «*Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ*» κ.λπ. εἰς 4 —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, «*Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ἧς ᾠδῆς τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ὅτε κατηλθες*», «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Τῆ ὑπερμάχῳ*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς β' νηστειῶν, «*Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας*» (Ἐβρ. α' 10-β' 3). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ*» (Ματθ. β' 1-12). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*»· κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ὅτε κατηλθες*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ*»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

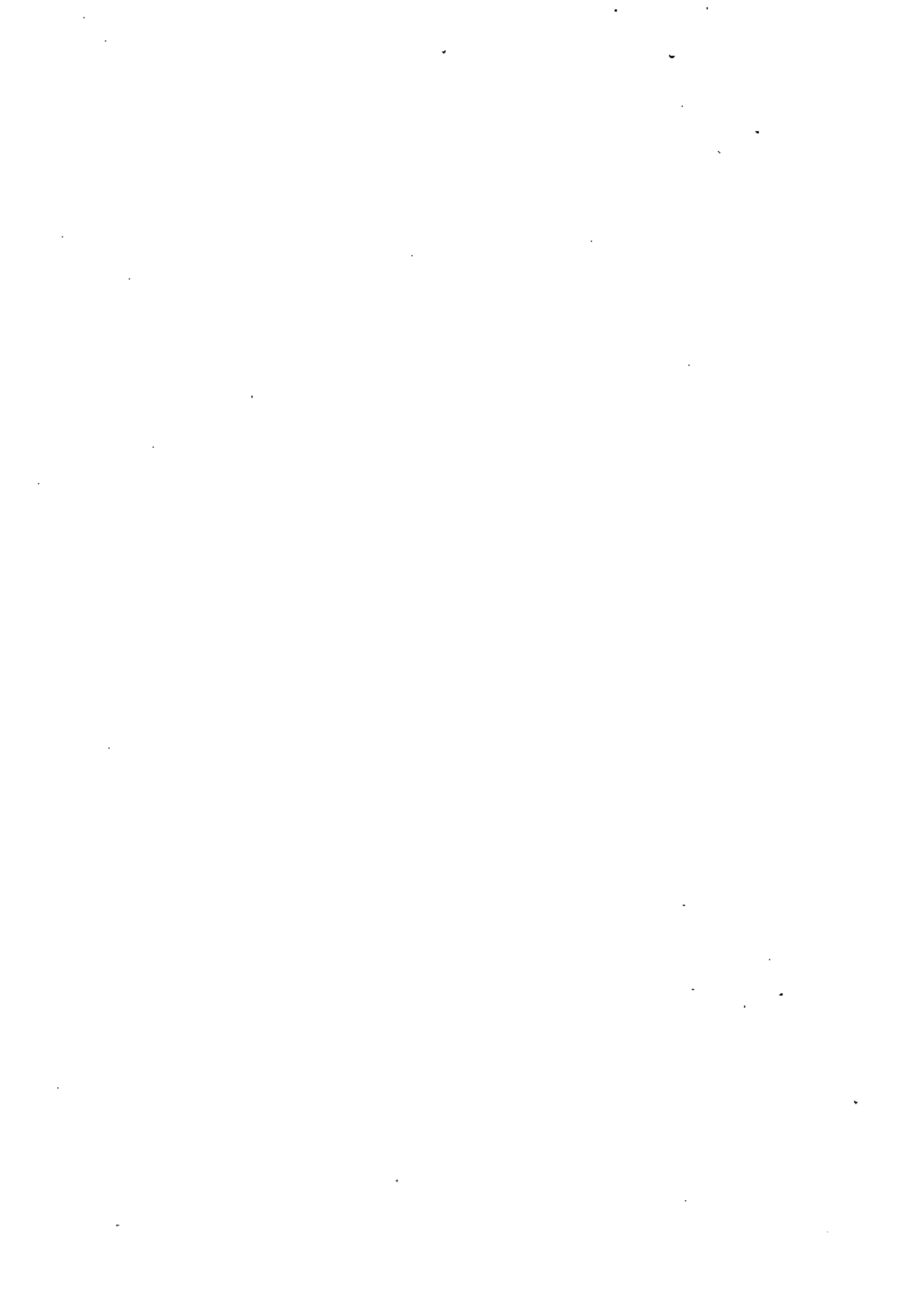
Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» κατανοκτικὰ 4 τοῦ β' ἤχου «*Ἥμαρτον εἰς σέ, σωτήρ*» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «*Ἀμέτρητά σοι πταίσας*» καὶ 3 τοῦ Μηναιίου (1ης Ἀπριλίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον. Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», μέγα προκείμενον «*Μὴ ἀποστρέψης*». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον «*Χαλινοὺς ἀποπτύσας*» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὰ σφράγια ὕμνεϊ σε*», «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «*Θεοτόκε παρθένε*» κ.λπ. ὡς τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας.

ΜΗΝ

ΔΑΠΡΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

- 1. Δευτέρα.** Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522)· Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

- 2. Τρίτη.** Τίτου ὁσίου (θ' αἰ.)· Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων (†306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

- 3. Τετάρτη.** Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†824). Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου (†833).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «*Ἀσώτως διασπείρας*» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν «*Ἱερεῖα ἔμψυχα*» (ἅπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «*Ἡλίου ἀγάσματα*» καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναιίου (4 Ἀπριλίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναιίου· εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

- 4. Πέμπτη.** Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ς' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις (†1808).

- 5. Παρασκευή.** Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «*Ἀσώτου δίκην ἀπέστην*» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου «*Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν*» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τοῦ Μηναιίου

(6 Ἀπριλίου) ἕτερα 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «*Οἶμοι! οἶον ἀγῶνα*», Καὶ νῦν, «*Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου)· εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῆ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ γ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται ἡ γ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «*Νέαν ἔδειξε κτίσιν*», ὡς εἴθισται. Κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

6. Σάββατον γ' τῶν νηστειῶν. Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως (†582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων (†344-47).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλοῦια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν (30 Μαρτίου). Εἰς τὰ καθίσματα τὰ 2 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου «*Ὁ παιδρῦνας*» καὶ «*Ἀθλοφόροι Κυρίου*», ἀλλ' ὡς 3ον ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ Τριωδίῳ ὑπάρχοντος «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*» (ὃ περ ψάλλεται ὡς ἀπολυτίκιον) λέγεται τὸ παρὸν (ἤχος β').

«*Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις | ἔχοντες οἱ ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ | τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν | καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν· | αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον | τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, σωτήρ, | καὶ σῶσον ἡμᾶς*».

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*» (Ὁρολόγιον, εἰς τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια)· ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*». Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν δύο τετραωδίων κανόνων τοῦ Τριωδίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμός, αἰτησις, τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ς' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου ὁ εἰρμός αὐτοῦ, αἰτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον

«Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἰρμός τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραψαλμοῦ «Οἱ θεωρημένοι παῖδες»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπαναλαμβάνοντες «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς ἤχον πλ. δ')· εἶτα ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραψαλμοῦ «Μεγαλύνομέν σε» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος δίς.) Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἶνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριψαλμοῦ (ἤχος β'). Ἀπολυτικά τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἀγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν (30 Μαρτίου), ἀλλὰ Ἀπόστολος: Σαββάτου γ' ἐβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ι' 32-38)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Μρ. β' 14-17).

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Καλλιόπης καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων (+304). Γεωργίου ἐπίσκ. Μυτιλήνης (9^{ος} αἰ.). Σάββα ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ (+1043). Ἦχος γ'. ἑωθινὸν ια' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριψαλμοῦ §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριψαλμοῦ 4, Δόξα, «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ συμμαχήσας, Κύριε». Ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τοῦ σταυροῦ «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτικίον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εἶτα κάθισμα τοῦ Τριωδίου «*Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρῖν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ια΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριωδίου μόνον μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰρμὸς δις «*Ὁ θεϊότατος προετύπωσεν*», εἶτα εἰς τὸ α΄ τροπάριον στίχος «*Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε*», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ὡς εἰς τὸ Τριώδιον)· οὕτω ποιούμεν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ. Μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν, «*Ὁ σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται*» κ.λπ.. Μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ («*πρόσειρμα*») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «*Ὁ θεϊότατος προετύπωσε*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ὡ μῆτερ παρθένε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θεϊαν ἔγερσιν*», τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «*Ἐν φωναῖς ἀλαλάζωμεν*» κ.λπ. εἰς 4 —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἤχον δ΄ [αγια]), εἰς τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

Ἡ τελετὴ

τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἰ. βήματος σχηματίζεται ἰ. λιτανεῖα κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· προη-

γοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἑξαπτέρυγα, εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἄσματικόν «Ἄγιος ὁ Θεός» καὶ εἶτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ ἄσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠύτρεπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἶτα αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἰ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ἠύτρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἄσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «*Σοφία, ὀρθοί*», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρόν ψάλλων τὸν ὕμνον «*Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν*», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «*Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιόν*» κ.λπ., ἐνῶ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρόν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Σήμερον σωτηρία*».

Σημείωσις. Ὁ τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ἠύτρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ὅτε γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἶρεται ἐν τῷ ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐξῆς.

Ἀντίφωνον α'

*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.*

Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλοῦια.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Ἀντί τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ΄ νηστ., «Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν»

(Εβρ. δ' 14-ε' 6)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλοῦια». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», καταनुκτικὰ 4 τοῦ γ' ἤχου «Ἐσπερινὸν ὕμνον» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Ἀπριλίου 8) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 8. Δευτέρα.** Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἑρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ῥώμης (†432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῶ (†1669).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

Εἰδήσεις. 1. Σήμερον Δευτέρα, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, εἰς τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον» ψάλλομεν «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» τρίς. Σημειωτέον ὅτι ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις ἡμέραις εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῦμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία»· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς.

2. Πολλαχού εἴθισται (συμφώνως καὶ μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τοῦ Τριωδίου) ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ νὰ γίνεταί εἰς τὴν α' ὥραν, τῇ δὲ Παρασκευῇ νὰ γίνεταί οὐχὲν ἐν τῇ α' ἀλλ' ἐν τῇ θ' ὥρᾳ, μεθ' ἣν αἱρεταί ὁ τ. Σταυρὸς ἐν τῷ 1. βήματι.

- 9. Τρίτη.** Εὐψυχίου μάρτυρος (†362). Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων (†364).

Εἰδήσεις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριωδίου, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 10ης Ἀπριλίου καταλιμπάνεται (λεγομένη εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον σήμερον τὸ ἑσπέρας).

- 10. Τετάρτη.** Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἑτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.). Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου, ἄνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἑκάστην ᾠδὴν τοῦ ἑννεαοδίου κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ (κατὰ τὸ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὸν κανόνα τῶν Οἴκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ)· μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία» μετὰ τοῦ οἴκου «Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο», τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» —εἰς στίχους 10— ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριωδίου) «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος» καὶ «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι», τὸ μαρτυρικὸν «Ἀκορέστῳ διαθέσει», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (11 Ἀπριλίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία» (τοῦ Τριωδίου). Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ἧ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «φωτισομένων» «Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν τιμᾶται ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ε', συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ (ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρβλ. Γ.Μ.Ε. 9 Μαρτίου, περ. ζ', §12). Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου (13ης Νοεμβρίου, Ἐβρ. ζ' 26-η' 2. Ἰω. ι' 9-16).

- 11. Πέμπτη.** Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου (†92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Εἶδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλονται 3 ἑσπέρια τοῦ Τριωδίου καὶ 3 τοῦ Μηναίου (12ης Ἀπριλίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, ἐνθα λέγονται κανόνες, [μαζὶ μὲ τὸν κανόνα τοῦ θεοτοκαρίου] λέγεται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (12ης Ἀπριλίου), διότι θὰ παραλειφθῇ αὐριον εἰς τὸν ὄρθρον· μετὰ τοὺς κανόνας ὁμως λέγονται μόνον τὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου, διότι τὰ τοῦ Μηναίου ἐψάλησαν εἰς τὸν ἑσπερινόν.

12. Παρασκευή. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αἰ.)· Ἀνθούσης ὁσίας (†801).

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Ὁ ὄρθρος θὰ ψαλῆ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἄνευ τοῦ Μηναίου· μετὰ τὰ δύο σταυρώσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευὴ πρωί, ἦχος γ') ψάλλεται μετὰ στίχου «*Θαυμαστός ὁ Θεός*» τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα «*Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον «*Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον, θάνατον*»· μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τοῦ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανόνος τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «*Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*» καὶ εἶτα τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὴν α' ὥραν δὲν γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡς προεσημειώθη. Εἰς τὸ τέλος τῶν μακαρισμῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς τὸ ὁμοούσιον κράτος*» ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμιᾷ τρεῖς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, ψαλλομένου τοῦ ὕμνου «*Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*» γ' καὶ τοῦ ἰδιομέλου «*Δεῦτε, πιστοί*» (ζήτηε τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ εἰς τὴν τελετὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως), καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἢ προσκύνησις αὐτοῦ· εἶτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ ὁ τ. Σταυρός, καὶ θέτων αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς εἰσέρχεται διὰ τῶν βημοθύρων εἰς τὸ ἱερόν βῆμα καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀγ. τραπέζης· εἶτα ἢ (μικρὰ) ἀπόλυσις.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Τοῖς πάθεσι δουλώσας*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ γ' ἦχου «*Μεγάλῃ τῶν μαρτύρων σου*» κ.λπ. (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 τοῦ

Μηναίου (13 Ἀπριλίου) εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν»· εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγουμένης.

Τῆ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ δ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται, ὡς εἴθισται, ἡ δ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων», εἰς ἣν συνάπτεται καὶ ὁ α' οἶκος (μόνον) «Ἄγγελος πρωτοστάτης». Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

- 13. Σάββατον δ' τῶν νηστειῶν.** Μαρτίνου πάπα Ῥώμης ὁμολογητοῦ (†655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)].

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ γ' ἤχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Οὕτως εἰς τὴν α' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ 3 μαρτυρικὰ καθίσματα τοῦ γ' ἤχου «Ὅσοι φιλομάρτυρες» κ.λπ., ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν» κ.λπ.. Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ τετραῶδια τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ε' ᾠδῆς τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπαναλαμβάνοντες «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς ἤχον δ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «Μεγαλύνομεν πάντες» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστί». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δῖς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εἰς τοὺς αἴνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου (ἤχος γ'). Ἀπολυτικά τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἁγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ Ἀπόστολος: Σαββάτου δ'

ἐβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ζ' 9-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Μρ. ζ' 31-37).

- 14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Ἰωάννου ὀσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος». Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θω.λαΐδος μάρτυρος. Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (+1803). Ἦχος δ'. ἑωθινόν α' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§41-43).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Ὅσιε πάτερ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον*», Καὶ νῦν, «*Ὡ θαύματος καινοῦ*». Ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρύων σου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατα-
νυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», κ.λπ..

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι
λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*»
τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ τὸ θεο-
τοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου εἰς τὸ Καὶ νῦν «*Τὸ ἀπ'
αἰῶνος*», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλο-
γητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (α')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τρο-
πάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ'
ῶδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὀσίου, εἶτα τὰ μεσώδια κα-
θίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ
τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἴρμοι «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τι-
μιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α΄ ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τὸ τοῦ Τριωδίου «*Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Κυρίως Θεοτόκον σε*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «*Πάτερ Ἰωάννη ὄσιε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα*», β΄) «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ*», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Δεῦτε ἐργασώμεθα*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ΄ ᾠδῆς τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς δ' νηστειῶν, «*Τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός*» (Ἑβρ. ζ' 13-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Μρ. θ' 17-31). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*»· κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρῶν*»· ἡ ὑπακοὴ «*Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», κατανοκτικὰ 4 τοῦ δ' ἤχου «*Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι*» κ.λπ. (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «*Μεγίστους ἐν καιρῷ*» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναιίου (15 Ἀπριλίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον. Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ μέγα προκείμενον «*Μὴ ἀποστρέψης*». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας.

- 15. Δευτέρα.** Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

16. Τρίτη. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων (†258). Ἀμφιλοχίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ (†1970).

17. Τετάρτη. Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι (†344). Ἀδριανοῦ μάρτυρος (†251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προεδήλωται.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζει τὸ Τριῳδίου) καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν (ἅπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (T.M.E., διάταξις Τριῳδίου §44).

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α΄. Ὁ μέγας Κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριῳδίου πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσῳδία καθίσματα καὶ τὸ δίκαιον τριῳδίου, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ᾠδαὶ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἐμμελῶς· ἀκολουθῶς ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ᾠδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

Β'. Ὁ Μέγας Κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον

[Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Πιστεύω» ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναιίου ἢ ἀκολουθία τῆς 18ης Ἀπριλίου.]

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Ἀλληλούια*» οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ δ' ἤχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), μὲ καταλήξεις· εἰς τὸ α' «*Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β' «*Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς*», καὶ εἰς τὸ γ' «*Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». [Μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικά τοῦ ἤχου (δρα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) δύο «*Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα*», (στίχος «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*») «*Ὡς Μωυσῆς τὸν Ἰσραὴλ*», εἶτα (στίχος «*Θαυμαστὸς ὁ Θεός*») τὸ μετὰ τὸ θεοτοκίον μαρτυρικὸν «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός*». Ὁ ν' χῦμα καὶ ἡ ἱκεσία «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [ἢ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν (Τ.Μ.Ε., Τριώδιον §46)]. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προὔμνιον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριώδια (ὅπου ὑπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Στερῶσον, Κύριε*», αἰτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' ς' ὁ εἰρμὸς «*Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου*», αἰτησις, τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἴθ' οὕτως αἱ λοιπαὶ ᾠδαί· εἰς τὴν η' ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον...*», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς «*Ὅν στρατιαί*», «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*», [στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον πλ. δ')], εἶτα ψάλλονται τὰ τριώδια καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς «*Ἀσπόρου συλλήψεως*». Αἰτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ

τῶν αἰνῶν χῦμα, οἳ τινες ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν τάξιν ὑπὸ τοῦ χοροστατοῦντος ἱερέως], «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ ἀπόλυσις.

(Τὸ πρῶν αἰ ὄραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς ὀρίζονται κατωτέρω τῇ 18ῃ τοῦ μηνός.)

18. Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Α΄. Ἄν ὁ Μέγας Κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρῶν τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὄρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστησίμοις ἡμέραις· εἶτα [μετὰ τὸ ζ΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικά καθίσματα τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ΄ ᾠδῆς (βλέπε τὸν προηγούμενον ὄρθρον) —εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», «*Θαυμαστός ὁ Θεός*»—, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός*»· εἶτα [μετὰ τὸ η΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «*Φωστῆρες θεαγεῖς*», Δόξα, «*Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸν ἀπερίληπτον*». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ διείρμον τριώδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναιίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ τοῦ Τριωδίου κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» μετὰ τοῦ οἴκου «*Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον*» καὶ τὰ συναξάρια Μηναιίου καὶ Τριωδίου. Εἶτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναιίου καὶ τοῦ διείρμου τριωδίου, εἰς δὲ τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου «*Τὸν ἀναρχον βασιλέα*», στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον πλ. δ΄), εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου «*Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἴτησις, τὸ ὠταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (τρίς), [οἱ ψαλμοὶ τῶν

αἰνων χῦμα] «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ αἱ γ' μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὥρας, λεγομένας ὡς συνήθως, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς*», ἡ ἀπόλυσις. Εἶτα ὁ ἔσπερινός μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β' περίπτωσιν).

Β'. Ἄν ὁ Μέγας Κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὄρθρον

Τὸ πρῶν τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκειται τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς παρελείφθη χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγεται τὸ «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», εἶτα τρισάγιον κ.λπ., «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» χῦμα.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὰ «*Πρὸς Κύριον*», εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Ἀντεξουσίως ἐξεδύθη*» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (19ης Ἀπριλίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπαύριον.

- 19. Παρασκευή.** Παφνουτίου ἱερομάρτυρος. Φιλίππας μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδίας.

Τῷ πρῶν. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης*», τὸ ἰδιόμελον «*Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ*» δὶς, τὸ μαρτυρικόν ἅπαξ, καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «*Βουλήν προαιώνιον*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀνα-

γνώσματα τοῦ Τριψοδίου, «*Κατευθυνθήτω*» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων· κοινωνικὸν «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε*».

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α΄. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «*Ἄξιον ἐστὶ*». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α΄ στάσιν τῶν οἴκων. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «*Ἄνοιζω τὸ στόμα μου*». Μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ (δίχορον) καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν β΄ στάσιν τῶν οἴκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, ψάλλονται ἡ δ΄, ε΄ καὶ ζ΄ ᾠδῆ, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν γ΄ στάσιν τῶν οἴκων. Εἶθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ΄, η΄ καὶ θ΄ ᾠδῆ (ἐν τῇ ὁποίᾳ θυμῶ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «*Τῆ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δ΄ στάσιν τῶν οἴκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α΄ οἶκον. Τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Εὐξώμεθα*», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «*Τὴν ὠραιότητα*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Β΄. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγίου (20 Ἀπριλίου)]. Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» χῦμα· μετὰ τὰς εὐχὰς «*Ἄσπιε, ἀμόλυντε*» κ.τ.λ. γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, «*Εὐξώμεθα*» καὶ «*Δι' εὐχῶν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἐξάψαλμος καὶ ἡ μεγάλη συναπτή.

Α΄ ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυσ-*

στικῶς» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α΄ στάσις τῶν οἰκῶν. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἄπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».

Β΄ ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἄπαξ, ἡ β΄ στάσις τῶν οἰκῶν καὶ αὐθις «*Τῆ ὑπερμάχῳ*». Εἶτα ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*» εἰς 6 (ἐνταῦθα ᾠδαὶ α΄ καὶ γ΄). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς (ἄχρι τῆς ε΄ ᾠδῆς) καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ΄ ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» σύντομον, καὶ ἡ γ΄ στάσις τῶν οἰκῶν. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» σύντομον καὶ τὸ μεσῳδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*». Αἱ ᾠδαὶ δ΄, ε΄ καὶ ς΄ τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς ς΄ ᾠδῆς συμψάλλεται καὶ τὸ δειρμον τετραῳδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προῦμνίων, ὡς ἐξῆς:

«*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραῳδίου:

«*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς τὰ μαρτυρικὰ τῶν δύο τετραῳδίων:

«*Κύριε, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραῳδίου:

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, *Καὶ νῦν* εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραῳδίου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β΄ τετραῳδίου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς ς΄ καὶ τῶν λοιπῶν ᾠδῶν, καταβασία ψάλλεται ὁ ἐκάστοτε εἰρμὸς τοῦ β΄ τετραῳδίου.

Δ΄ ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἰρμὸν «*Τοῦ κήτους τὸν προφήτην*», μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἄπαξ, ἡ δ΄ στάσις τῶν οἰκῶν, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α΄ οἴκου. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἀκολουθῶς ἡ ζ΄ καὶ ἡ η΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὴν η΄ ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...*»). Εἶτα «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Τὸν*

ποιητὴν τῆς κτίσεως». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Ἡσαΐα, χόρευε*».

Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δίς). Εἰς τοὺς αἴνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ἅπαξ, ἢ ἐκτενῆς, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως.

(Τὸ πρῶτὴ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυποῦται εἰς τὴν ἐπαύριον.)

20. **Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου.** Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ. Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου (†1310). Ἀναστασίου Β' Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.).

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «*Ἄκτιστε φύσις*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν*», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» δίς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» (ζῆτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὸ δειπνὸν τετραῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» ἅπαξ. Ἀφ' ε' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, ὁ οἶκος «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ἐν τέλει ὁ εἶρμος «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δίς). Εἰς τοὺς αἴνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ἅπαξ.

Ἐὰν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ χθὲς εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἐὰν δὲν ψαλοῦν τυπικὰ, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκιον «*Τὸ προσταχθέν*», κοντάκιον «*Τῆ ὑπερμάχῳ*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, Νοεμβρίου 21, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σεπτεμβρίου 8, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄπας γηγενῆς*»· κοιτωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

- 21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος (†305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλείσεως· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου (†599)· Μαξίμου Κων' πόλεως (†434). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὸ προσταχθέν*»· κοντάκιον «*Τῆ ὑπερμάχῳ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Ἐθαυματούργησε, Χριστέ, ... ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη...*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα*», Καὶ νῦν, «*Ὁ θαύματος καινοῦ*». Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Ἐν σοί, μήτερ, ἀκριβῶς*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, ἀλλ' ὅπου θὰ ψαλῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου τῇ Πέμπτῃ, θὰ τελεσθῇ καὶ τρίτη προηγιασμένη.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (β΄)· μετὰ δὲ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου (μετὰ στίχων ὁ α΄ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ β΄ «Ἁγία τοῦ Θεοῦ»)· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσῳδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β΄ ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὸ τῆς ὁσίας «Υπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Σὲ μὲν διεκώλυε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς΄ ᾠδὴ τοῦ (α΄) κανόνος τοῦ Τριωδίου εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐν σοί, μήτερ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε΄ νηστειῶν, «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς» (Ἐβρ. θ΄ 11-14)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μρ. ι΄ 32-45). Καθεξῆς ἡ λει-

τουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Απολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἐν σοί, μήτερ»· ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου 4 «Κύριε, ἀμαρτάνων» (ζήτησι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (22 Ἀπριλίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας.

- 22. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων.** Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου (†613). Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἰ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἄρτη.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν σήμερον καὶ εἰς τὸν ὄρθρον αὔριον ἀντὶ τῆς καταλιμπανομένης ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου (23ης Ἀπρ.) εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλῆ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (ἢ τοι μόνον 3 ἑσπέρια προσόμοια καὶ ὁ κανὼν αὐτοῦ) ἢ ἄλλου τινὸς ἁγίου ἐκ τῶν παραλείφθεντων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

- 23. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων.** † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303).

Εἶδησις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος διὰ τὸν ἀναστάσιμον χαρακτῆρα αὐτῆς θὰ ψαλῆ μετατιθεμένη τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου (6 Μαΐου). Διὰ τὸν ὄρθρον βλέπε τὴν σημείωσιν χθές, ἀλλὰ συναζάριον τὸ τῆς 23ης τοῦ μηνός. Κατόπιν εἰς τὸν ἑσπερινὸν συμπάλλεται κανονικῶς ἡ ἀκολουθία τῆς 24ης Ἀπριλίου.

- 24. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων.** Ἐλισάβετ ὁσίας. Τῶν νεομαρτύρων Δούκα ἐκ Μυτιλήνης (†1564) καὶ Νικολάου ἐν Μαγνησίᾳ (†1776).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ προηγιασμένης. Μετὰ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθει» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (25 Ἀπριλίου) τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Γῶν θεηγόρων λογίων» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, ὁμόηχον προσόμοιον θεοτοκίον «Ἄσπιε ἀμόλυντε» (ζῆτει ἐν τοῖς ἔσπεροις τῆς 18ης Ἀπριλίου). Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

25. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων. † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

Εἶδησις. Ἐνιαχοῦ εἴθισται, ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ εὐαγγελιστοῦ, νὰ μετατίθεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ εἰς τινα ἡμέραν μετὰ τὸ Πάσχα. διὰ νὰ τιμηθῇ ἐορταστικώτερον.

Εἰς τὸν ὄρθρον (ψαλλόμενον ἐορτάσιμον). Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἅγιε», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [μετὰ τὴν α' στιχολογίαν] τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ κατανουκτικὰ (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Πέμπτη πρωί, ἦχος πλ. α') καὶ [μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν] τὰ τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. Εἶτα ὁ ν' ψαλμός.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου (μετὰ στίχου «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ»)· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον «Ρυπωθεῖσαν πάθει» (μεσώδιον κάθισμα 14ης Ἀπριλίου)· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου» καὶ θεοτοκίον τὸ κάτωθι ὁμόηχον·

«Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, στιχηρά τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια «*Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ τὸ ἐν τοῖς ἑσπερίοις ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Σοῦ ἐξεχύθη χάρις*», Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἅγιε*» καὶ εὐθὺς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ ἐπισυνάπτονται

Αἱ ὥραι. Ἀναγινώσκονται αὗται «λιταί»: εἰς ἑκάστην μετὰ μὲν τοὺς ψαλμοὺς χῦμα Δόξα, «*Ἀπόστολε ἅγιε*», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον τῆς ὥρας θεοτοκίον, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν*»: εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ κ.λπ., ἀλλὰ κοντάκιον μόνον τὸ «*Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν*». Μετὰ τὸ «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς*», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*»: καὶ ἐν συνεχείᾳ τελεῖται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («*Πρὸς Κύριον*»).

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*», τὸ εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Τοῦ πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς βιώσεως*» (δίς), τὸ ὁμόηχον μαρτυρικὸν «*Μάρτυρες Κυρίου*» (ἄπαξ), τὰ τῶν ἑσπερίων 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «*Τῶν ἀποστόλων δυὰς ἱερωτάτη*» κ.λπ., καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ τὰ ἐν τοῖς ἑσπερίοις 3 δεύτερα προσόμοια «*Μᾶρκε παμμακάριστε*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν τοῖς ἀποστίχοις ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Δεῦτε τῆς οὐρανίου*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Δέσποινα πρόσδεξαι*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', Πέμπτη ἑσπέρας).

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*» (ἄνευ μέλους), τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» τῆς προηγιασμένης, καὶ εὐθὺς

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπριλίου 25, «*Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα*» (Α' Πέτ. ε' 6-14). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετάρτης ιε' ἑβδ. Ματθαίου [κατὰ τὸ Μηναιῖον], «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δύο δύο*» (Μρ. ζ' 7-13).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων. Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*», καὶ ἀπόλυσις.

26. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας ἱερομάρτυρος (†332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων (†322).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προεδήλωται.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»—ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι*»— τὸ ἰδιόμελον «*Τὴν ψυχοφειλῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα*» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «*Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου*», Καὶ νῦν, «*Τὴν ψυχοφειλῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν*» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «*Φῶς ἰαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατευθυνθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀποδείπνον. Μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»· μετὰ τὴν θ' ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Ἐποίησε κράτος*» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §60).

27. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Συμεῶν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος (†107).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» τρίς. Τὸ κάθισμα «*Κατοικτίρας τῆς Μάρθας*» (δῖς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἰτησις μετ' ἐκφωνήσεως

«Ὅτι ἠλόγηται σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δίς). Εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραῶδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῶδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»): ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Τριῶδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριῶδίου «Υἱὸν διοδεύσας» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν τετραῶδιων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος» [τὸ «Υἱοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριῶδίου «Λόγω σου, Λόγε» δίς, «Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ 8 ιδιόμελα τοῦ ἁγ. Λαζάρου κατὰ σειράν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἢ ζ' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἄν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»· βλ. ἔπε εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεῦτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἴσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς: Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Εβρ. ιβ' 28-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ἰω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἢ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» ὁ α' εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν». Κοινωνικὸν «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Απόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων παύει ἢ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὄρθρον ἢ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἢ θ' ᾠδὴ

τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ Ἐξαίρετως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἶδομεν τὸ οὖν» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὁμως τὰ ὀνόματα, ἂν δεήσει, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε Τ.Μ.Ε., σ. 352, σημ. 35).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἰ.). Μέμνηνος ὀσίου. (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριωδίου, §§ 63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*»· κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ ἰδιόμελα «*Σήμερον ἡ χάρις*» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ χάρις*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ χάρις*». Ἀπολυτίκια «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Συνταφέντες σοι*».

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριωδίου κατὰ σειρὰν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, ἤχος δ', ψαλμὸς η', «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον*»· στίχος «*Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ*»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοή τῆς ἐορτῆς· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «ᾠφθησαν αἱ πηγαί»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδή τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς καὶ εἶτα πάλιν ὁ εἰρμὸς «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἢ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαΐα «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρουργίμῳ».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰσοδικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν μόνον τὰ ἀπολυτικά «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος: Κυριακῆς Βαΐων, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φίλιπ. δ' 4-9)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα» (Ἰω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἢ θ. λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Θεὸς Κύριος». Κοινωνικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλούϊα»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν*, τὸ «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, «Συνταφέντες σοι»· κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*» δευτερούμενα, Δόξα, τὸ α΄, Καὶ νῦν, τὸ γ΄ ἰδιόμελον· εἴσοδος κ.λπ.· τὰ ἀπόστιχα «*Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων... κατοπτεύσωμεν ἐκούσιον, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον παρεχόμενον παγκόσμιον*» κ.λπ., κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ψάλλεται εὐθύς ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «*Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην*», μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἐν τέλει τῆς θ΄ ὥδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλ' ὀτριον τῶν μητέρων*». Εὐθύς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Θεοτόκε παρθένε*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἑβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας). Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς εἴθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Διάταξις Τριωδίου §67). Τὸ τροπάριον «*Ἴδου ὁ νομφίος ἔρχεται*» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α΄ «*προστασίαις τῶν ἄσωμάτων σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β΄ «*πρεσβείαις (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς*» καὶ εἰς τὸ γ΄ «*διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριωδίου ἀναγινώσκειται τὸ μηνολόγιον τῆς 29ης Ἀπριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρευτο*») χῦμα· ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

- 29. † Μεγάλη Δευτέρα.** «*Μνεΐαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηραθείσης συκῆς*». Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος. Ἰωάννου μητροπολίτου Θηβῶν (ιβ΄ αἰ.).

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωί. [Ἀναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ΄-η΄).] Εἶτα αἱ ὥραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου

«*Ἴδου ὁ νυμφίος*» καὶ τοῦ κοντακίου «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 68 καὶ 69).

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 23 καὶ 70).

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «*Ἴδου ὁ νυμφίος*» κατάληξις «*πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν εὐθὺς αἰτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α' ᾠδὴν.

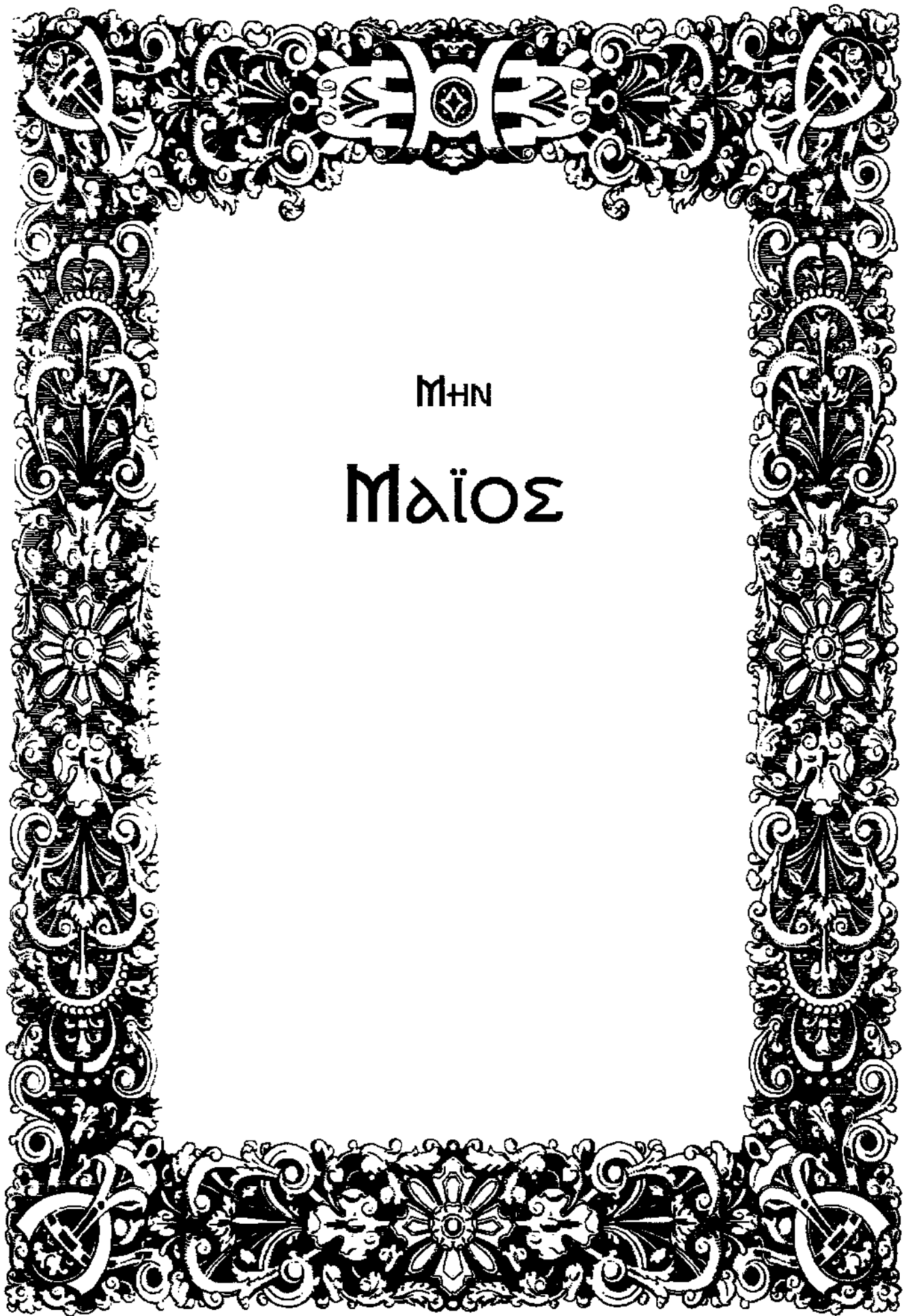
- 30. † Μεγάλη Τρίτη.** «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (†44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος (†1725).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ'-ιγ') καὶ εἶτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριωδίου, §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρας, τὸ τελευταῖον μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριωδίου, §§ 23 καὶ 74).

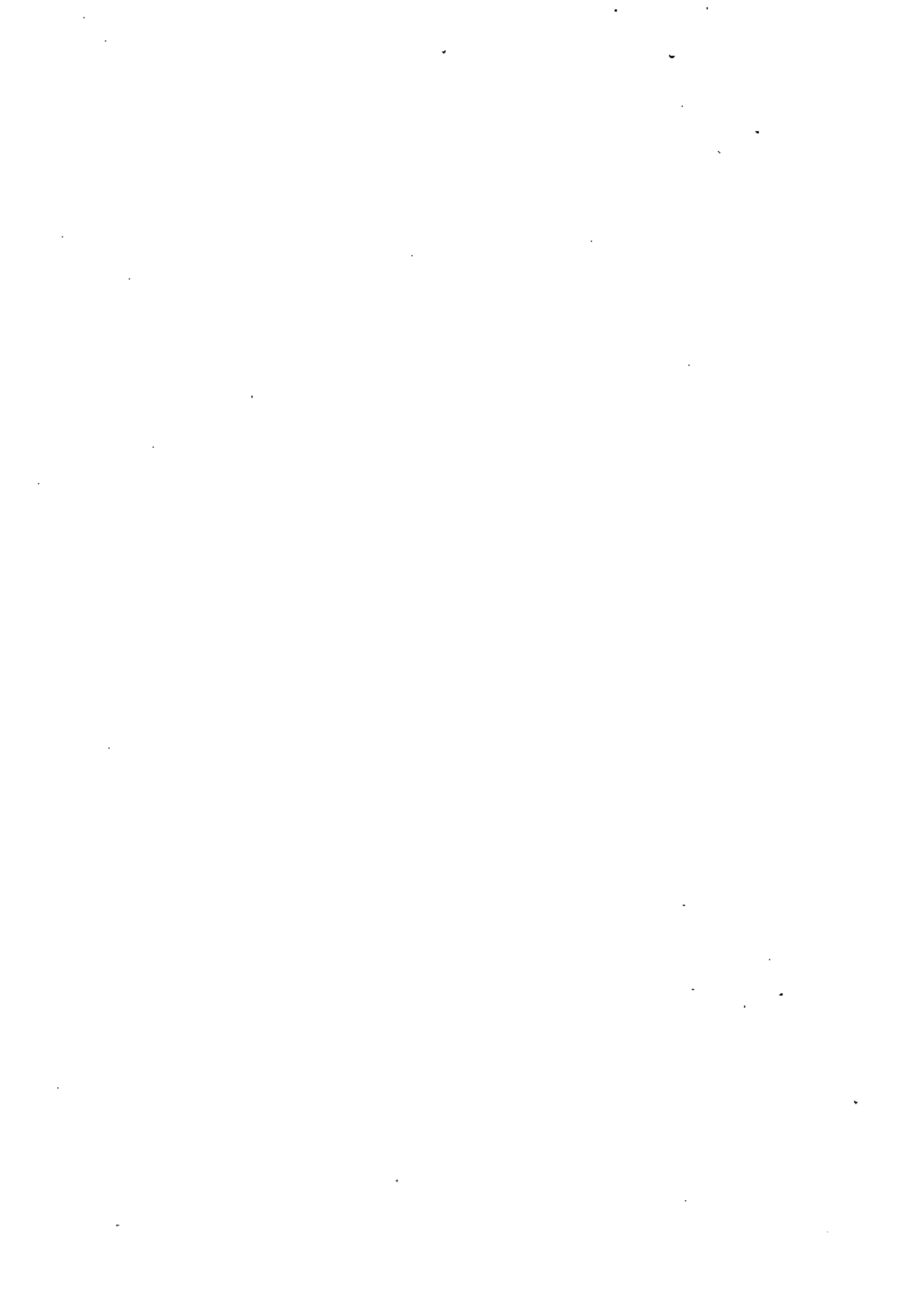
Ὁ ὄρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §67). Εἰς τὸ α' «*Ἴδου ὁ νυμφίος*» κατάληξις «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη.

ΜΗΝ

Μαϊος

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. † **Μεγάλη Τετάρτη.** «Μνεία τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». Ἰερεμίου τοῦ προφήτου (ζ' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (†1791).

Τῇ **μεγάλῃ Τετάρτῃ** πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ', κ') καὶ εἴτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§ 75-76).

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἰ. ναοὺς ὄπως τελῆται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ **μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας**, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §77).

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τῇ ἑσπέρα τῆς μεγ. Τετάρτης). Ἡ ἀκολουθία ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., [*«Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί»*,] ἡ προφητεία τῆς α' ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἕκτενης καὶ ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...*» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

2. † **Μεγάλη Πέμπτη.** «Ἐν ἱερὸν νιπτῆρα ἐορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτῆν». Ανακομιδὴ τῶν ἰ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ μηναίῳ ἐόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μετατίθεται τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου.

Εἶδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἀμνός, ὃς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον

προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῆ μεγ. Πέμπτη πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος ὁμοίως, «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου» (Α΄ Κορ. ια΄ 23-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται» (Μτθ. κς΄ 2-20, Ἰω. ιγ΄ 3-17, Μτθ. κς΄ 21-39, Λκ. κβ΄ 43-44, Μτθ. κς΄ 40-κς΄ 5), καὶ καθεζῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπάριον «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*»· τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ τοῦ *Πληρωθήτω*). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...*»

Τῆ μεγάλη Πέμπτη ἑσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §80). Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» ἐκ γ' καὶ ἡ ἑκτενής. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

3. † **Μεγάλη Παρασκευή.** «Τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐπι δὲ μνεῖς τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἀρχιεπ. Ἄργους (+950). Οἰκουμενίου ἐπισκ. Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἰ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος.

Τῆ μεγάλη Παρασκευῆ πρωί. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «*Δέσποια Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας*».

Ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἀποκαθελώσεως, τελεῖται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ

Τριωδίω (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «*Εἶη τὸ κράτος*» οἱ χοροὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «*Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν*» κ.λπ., ἐνῶ οἱ ἱερεῖς τελοῦν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου, ὡς εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*» εἶτα «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «*Ἐπιτάφιος Θρήνος*». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἴτε κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε κατὰ τὴν α' πρωινήν τοῦ μεγ. Σαββάτου, ὡς εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §85). Εἰς τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «*Πρόσχωμεν*», «*Εἰρήνη πᾶσι*», «*Σοφία*», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱ. βῆμα, ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «*Ὅτε κατήλθες*» κ.λπ.. Εἶτα τὸ τροπάριον «*Ὁ συνέχων τὰ πέρατα*», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζήτηε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «*Πραξαποστόλου*»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος*».

4. + **Μέγα Σάββατον**. «*Ἡ θεόσωμος τασὴ καὶ ἡ εἰς ἁδοῦ κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*». Πελαγίας μάρτυρος (†290). Ἰλαρίου ὀσίου.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ μέγας ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §86). Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*», τὸ δ' «*Ἐγένετο λόγος Κυρίου*», καὶ τὸ ιε' «*Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου*») κ.τ.λ.· ἀντὶ

χερουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «*Σιγήσατω πᾶσα σὰρξ*». Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς· ἀλληλούια*». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρμολογικῶς εἰς ἦχον β' τὸ «*Μνήσθητι εἰς πλάγγνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

5. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».** Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου. Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου (†1426).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡ παννουχίς. Περί ὧραν 11ην μ.μ. τὸ «μεσονυκτικὸν» τῆς Ἀναστάσεως (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «*Κύματι θαλάσσης*» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (καὶ τῆς η' ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ' οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ'), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε τὸ «*Αἰνοῦμεν. εὐλογοῦμεν*» οὔτε τὸ «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*», οὔτε θυμιάσις γίνεται εἰς τὴν θ'. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν λέγεται αὐθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Μὴ ἐποδύρου μου*» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Εἶδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὀλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἁγ. τραπέζης, ἐξέρχεται τοῦ ἰ. βήματος ψάλλων εἰς ἦχον πλ. α' τὸν ὕμνον «*Δεῦτε λάβετε φῶς...*», ὃν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ χοροὶ

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

ἐναλλάξ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στιχηρὸν «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ*», ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὴν ἐξέδραν, ἔνθα ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον «*Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου*» (Μρ. ις' 1-8)· οἱ χοροὶ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ ὄρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρίς τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν*» τρίς· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν κύκλω τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «*Ἀναστήτω ὁ Θεὸς*» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἶτα ὁ ἱερεὺς αὐθις «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡμεῖς χαρισάμενος*». Εὐθὺς συναπτὴ μεγάλη, ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψαλλομένου τοῦ εἰρμοῦ τῆς α' ᾠδῆς τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6, ἢ τοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς εἰς 4 μὲ στίχον «*Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε*», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκειᾶς ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*» ἀφ' ἑς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» τρίς καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἐπίσης τρίς χῶμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ ᾠδαί. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου».

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθνητον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «ὦ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη· σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη· ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ· μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστὲ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθὺς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὸς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον «Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν εἴθισται ὁ α' χορὸς νὰ ψάλλῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τοῦ στόματός σου καθά περ πυρσός».

Σημείωσις. Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ παρὸν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σήμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου.

* Ἡ ἀρμόδιος θέσις τοῦ κατηχητικοῦ λόγου εἶναι «μετὰ τοὺς αἶνους πρὸ τῆς λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἀγίαν κοινωνίαν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §2, ὑποσημ. 7). Ὁμοίως ὀρίζεται εἰς τὸ Πεντηκοστάριον, εἰς τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ εἰς τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου «Ἱερατικὸν» τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐπιμελεία ἱερέως Κων. Παπαγιάννη, ἔτ. 2002, σελ. 80-82.

Εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντί τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Γω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλουῖα)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ*·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπειτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ (τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ Πιληρωθῆτω)· τὸ αὐτὸ τρὶς σύντομον (εἰς ἤχον β') ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρὶς), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγερσιν» (ἅπαξ)· εἶτα

Οἱ παρόντες στίχοι εὔρηται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριάδου 1,174).

(ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ ἐκφωνεῖ ὁλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτῆ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἅπασαν τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὥρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία ἐπαναλαμβανομένη τρίς, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ εἶτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἐβδομάδος εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν» καὶ τοῦ «Πληρωθήτω» ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπασι, ἀντὶ δὲ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρίς σύντομον πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἦχον β' στιχηραρικόν (ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα).

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἐβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολουθία (Μικρὸν Εὐχολόγιον, ἐκδ. Ἀπ. Διακονίας, σελ. 266).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἑσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ μεγ. συναπτῆ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἑσπέρια, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 τοῦ β' ἦχου «Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς» κ.λπ. καὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου (Ἀπριλίου 23) τὸ αὐτόμελον «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 προσόμοια, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἰσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εὐαγγέλιον. Εὐθὺς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων

τὸ Εὐαγγέλιον «*Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ*» (Ιω. κ' 19-25), τὸ ὁποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «*Δόξα σοι. Κύριε, δόξα σοι*», ἡ ἐκτενής, τὸ «*Καταζίωσον*» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «*Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ σωτήρ*» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «*Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἕπαξ, ὁ β' χορὸς τὸ ἀπολυτικὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος «*Ὡς τῶν αἰχμαλώτων*» καὶ ὁ α' χορὸς αὐθις τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός*», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

6. † **Δευτέρα τῆς διακαινησίμου.** Ἰωβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς (†1602), Σοφίας ὀσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας. Ἦχος β'.

Σήμερον συμπάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §§1-3).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Ἀντι μεσονυκτικοῦ ἢ ἐναρκτηρίου ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις. Μετὰ τὴν ἐκωάνησιν τῆς μεγ. συναπτῆς «*Ὅτι πρέπει σοι*» ἐπακολουθεῖ τὸ «*Ἐκ νεότητός μου*» καὶ ἡ λουπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, εἰς ἣν ἀναγινώσκεται τὸ τῆς Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19)· εἶτα «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» ἕπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ (ὅστις καταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ὁ ἱερεὺς τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ ὁμόειρμος κανὼν τοῦ μεγαλομάρτυρος «*Ἐπὲρ ἡλιον ἐξήστραψεν*» ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» γ', «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἕπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ

μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· ἀφ' ἑ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγαλομάρτυρος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 23ης Ἀπριλίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἁγίου Γεωργίου]· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρις χῦμα καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρις χῦμα. Εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλονται εἰς 4 μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς ἢ θ' ᾠδῆ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα καὶ εἰς τὸ προῦμνιον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» δύο τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου, Δόξα, τὸ γ', Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, εὐθὺς ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἁγίου «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ αὐθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ, εἰς στίχους 8, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἁγίου προσόμοια 4 «Δεῦτε τὴν πανέορτον» κ.λπ. —εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»—, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», ἢ ὑπακοῆ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 23ης Ἀπριλίου· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πρξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸ καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ἠρώδης» (Πρξ. ιβ' 1-11)· ἀλληλουιάριον τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε» (Ἰω. α' 18-28).

Καθεξῆς ἢ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν

«Σῶμα Χριστοῦ» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἁγίου τιμωμένους ναοὺς «Εἰς μνημόσυνον»): ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»*. Απόλυσις ἢ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ὡς χθές.

7. † Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος (†303). Ἦχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὁσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Σήμερον συμπάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ὡς μὴ ψαλεῖσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης αὐτοῦ. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου διάταξιν ἀντὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἱεράρχου εἶναι δυνατὸν νὰ συμπαλῆ ἡ ἀκολουθία τοπικῶς ἑορταζομένου ἁγίου (βλέπε καὶ Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §§3-6, καὶ 25 Ἀπριλίου §§ 1-2 κατὰ περίπτωσιν).

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια 3 «Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορροῶς», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, τὸ ἀπολυτίκιον «Στῆλος γέγονας» καὶ αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἢ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον»

καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*»· ἀφ' ἑξῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἱεράρχου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (7ης Μαΐου) [καὶ ἐκ τῆς 2ας Μαΐου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἱεράρχου], «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» (γ') καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» (γ'). Εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν πμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα [εἰς 4 καὶ ἡ τοῦ ἁγίου εἰς 4], εἶτα δὲ ὁ εἰρμὸς «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ') καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» (ἄπαξ). Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ ἱεράρχου «*Ἀρχιερέων τὸ κλέος*» καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 3 «*Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι*» κ.λπ., καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Τὸ μέγα κλέος*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου «*Στῆλος γέγονας*» καὶ κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*»· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Ἰανουαρίου 18, «*Μνημονεύετε τῶν ἠγουμένων ὑμῶν*» (Ἑβρ. ιζ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: Τρίτης διακαινησίμου, «*Ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμε*» (Λκ. κδ' 12-35), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»*.

8. † **Τετάρτη τῆς διακαινησίμου.** † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†449). Ἦχος δ'.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ*», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 4, καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3 «*Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων*» κ.λπ., εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ μέγα προκείμενον «*Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα*» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ ἀπο-

στολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναιίου (καθ' ἃ ἡμεῖς ἰστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν»).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου «Κόριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Ἀπόστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, τὸ ἀπολυτικίον «Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ» καὶ αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ὡς τῇ ἐσπέρᾳ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Μεσονυκτικὸν ἢ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἢ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Εὐθὺς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, εἰς ἣν ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (ἑωθινὸν ια') ἀπὸ τῶν βημοθύρων, «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 14-25)· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» ἅπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ (ὅστις καταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ὁ ἱερεὺς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκειᾶς ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (γ') καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ'). Εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλονται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ ἡ θ' τοῦ ἁγίου ἀνά 4, ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» (γ') καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ).

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἁγίου «Θεολογῶν ἐβρόντησας», καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 4, προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ 3 «*Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*», β) «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*», καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι*», τὸ ἀπολυτικίον «*Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ*» καὶ κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*»· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης διακαινησίμου, «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «*Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ*» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τιμωμένους ναοὺς «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»): ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*». Απόλυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

9. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Ἡσαΐου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.). Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις. Τερωνύμου ὁσίου τοῦ Σιμωνοπετρίτου († 1957). Ἦχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτᾶνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτση.]

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης διακαινησίμου, «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνθρωπὸς τις ἦν*» (Ἰω. γ' 1-15).

10. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου. «*Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς*». Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νι-

κολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων (μετακομιδὴ λειψάνου). Ἦχος πλ. β'.

Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «Νίκην ἔχων, Χριστὲ» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», προκείμενον «Ἀγαπήσω σε, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀποστιχα (ἄρχεται ὁ β' χορός), τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», εἶτα στίχος «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «Σαλπίσσωμεν φιλέορτοι», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'. Ἀπόλυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Σημείωσις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἦχος α'.

«Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζῶους ἀναβλύζων ἰάματα· ὧ̄ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτήρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Μεσονυκτικὸν ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι'), τὰ εἰρηνικά, καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι».

* Καταχωρίζεται ὧδε τὸ γ' προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόσον εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια εὐρίσκεται ἑλλιπές (ὄρα Π. Β. Πάσχου, «Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις», Ἐκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσον ἰσχύς, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασιν τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μητρὸς Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «*Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε*», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Υπεραγία Θεοτόκε*»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ'), «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «*Τὴν ἀέναον κρήνην*»· μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» (γ'), «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ η' ᾠδὴ τῶν κανόνων.

Θ' ΩΔΗ. Εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Υπεραγία Θεοτόκε*» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» γ' καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «*Σαρκὶ ὑπνώσας*» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου.

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ, (ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*») ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4 (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), καὶ τὰ στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*» (μετὰ τῶν οἰκείων στίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «*Ἐξ ἀκενώτου σου*» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς διακαινησίμου, «*Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον*» (Πρξ. γ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ*» (Ἰω. β' 12-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα λέγεται τὸ μεγαλυνάριον «*Ἰδὼρ τὸ ζωήρυτον*» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν πάσῃ τῇ διακαينهσίμῳ ἑβδομάδι.

11. † Σάββατον τῆς διακαينهσίμου. Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου διακαينهσίμου, «Κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ἰω. γ' 22-33).

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως (†740), Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις. Ἐωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· α) τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων (†1836)· β) τῶν ἐν Ναούσῃ τιμωμένων νεομαρτύρων· γ) Νικήτα τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ἐναρκτήριος ἀκολουθία).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνά μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμακὸς ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* (ὡς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον*».

«*Νῦν ἀπολύεις*»· τρισάγιον (δ' περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Ἐσφρα-*

γισμένου τοῦ μνήματος» (τρὶς). Απόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός...»

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα εἰς τὴν ἔναρξιν πασῶν τῶν ἀκολουθιῶν, μετὰ τὸ «Εὐλογητός», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρὶς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν· καὶ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνεται τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προοιμιακοῦ· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου καὶ τῶν ὠρῶν παραλείπεται τὸ «Ἅγιος ὁ Θεὸς» καὶ λέγεται εὐθὺς Δόξα, Καὶ νῦν, «Παναγία Τριάς» καὶ τὰ λοιπά· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ «Εὐλογημένη» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς) εὐθὺς τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρὶς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου»· προκείμενον «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον» (τρὶς) μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἰ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινὰ· ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, «ἄνευ στίχων»· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ἢ ὑπακοή «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»· μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Υψοῦτε Κύριον» κ.λπ. (ὃ περ ἐπανερχεται ψαλλόμενον καθ' ἐκάστην Κυ-

ριακήν), καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» δὶς, «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε' 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, θ' ἑωθινόν, «Οἴσεως ὀψίας» (Ἰω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικὸν «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· «Πληρωθήτω», «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον ἐπανερχεται ψαλλόμενον καθημερινῶς (πλὴν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα) εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν τὸ «Πληρωθήτω» ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει αὐτοῦ.

13. Δευτέρα. Γλυκερίας μάρτυρος (†177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παισικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ς' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. β' 1-11).

Διατάξεις καθημερινῶν Πεντηκοσταρίου

1. Ἀπὸ σήμερον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμψάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναιίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. (Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀκολουθιῶν, βλ. εἶδησιν μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θεοῦ.)

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχη ἑορταζό-

μενος ἅγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναιίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτικά, τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑπόσημ. 4).

3. Εἰς τὸν ὄρθρον τῶν καθημερινῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἴ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενον» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλόνει ἢ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἕκαστον στίχον τὸν εἰρμὸν «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐὰν προβλέπωνται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

4. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἴθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοὶ τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἑναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

5. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς· (μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου ψάλλεται τὸ κοντάκιον τοῦ Θωμᾶ «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιῶ»).

6. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» ἐπανέρχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἐκτὸς ἂν ὀρίξῃ ἄλλως τὸ Τυπικόν.

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν –κατ' ἐπικρατήσαν ἐν Ἑλλάδι ἔθος– ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη» (Σύστημα Τυπικοῦ, σελ. 659, ὑπόσημ. 1305).

14. Τρίτη. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (+251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ' 16-21).

15. Τετάρτη. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 13-22).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 17-24).

16. Πέμπτη. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†368).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 23-31).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 24-30).

17. Παρασκευή. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.).
Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας (†1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1617).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ε' 1-11).
Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρασκ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 30-ς' 2).

18. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «*Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» (τρῖς), ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*) καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον «*Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ*». Τὰ ἀναστάσιμα ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνεΐκαστον*». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» (τρῖς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρῖς)· καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ) καὶ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν*». (ὄρα Κυριακῇ Θωμᾶ πρωί)· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς) καὶ τὸ συναξάριον τῆς

ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Ὁ ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζου, φωτίζου*». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς αἶνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοὶ ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον*»), στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3 καὶ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἃ ζήτηι εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν) «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς)· Ἀπόστολος: τῆς ἡμέρας, Σαββάτου β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ε' 21-32)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 14-27). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τῆς ἑορτῆς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεὸν σου. Σιών· ἀλληλούϊα*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν...* τὸ τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη*».

- 19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Τῶν ἀγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπίσκ. Προῦσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὀσιομαρτύρων μοναχῶν τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων (†1231) Ἦχος β', ἐωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμψάντων ἀγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἠλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (†1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτση· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνηματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἐσπέρια, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστέ σωτήρ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Τρισάγιον, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἀγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστῶτι ἤχος δ', πρὸς «Κανόνα πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτῆρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκών, Νικόδημος ὁ ἐνθερμος».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή. οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ἢ θ' ᾠδῆ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῶμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «ὦ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, διὰ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε. δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Υψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος: Κυριακῆς γ' Πράξεων, «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7)· Εὐαγγέλιον. τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

20. Δευτέρα. Θαλλελαίου μάρτυρος (†284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αἰ.)· Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων (ια' αἰ.).

Εἰδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρούσης ἐβδομάδος βλέπε 13 Μαΐου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Καθ' ἐκάστην εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτικά τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐξῆς· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

3. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῆς παρούσης ἐβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ὥδην» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἐξῆς· ἦχος β'·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. δ' 46-54).

21. Τρίτη. † Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς (Τ.Μ.Ε. 21 Μαΐου, περίπτωσις γ' §6). Τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ὁ εὐσχήμων», Δόξα, «Ὅτε κατήλθες»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», προσόμοια τοῦ Μηναίου 3 εἰς 6 (ἅπαντα ἐκ δευτέρου), Δόξα, «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

Ἀποστίχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Πρῶτος βασιλεὺς» κ.λπ., Δόξα, «Σέλας φαεινότατον», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατηλθες», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες» (Τρίτη τῶν μυροφόρων πρωί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῳ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναιίου «Νέος γέγονας Δαβὶδ», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι ὀρθρῆσαι γενόμεναι» (Τρίτη πρωί, εἰς τὰ καθίσματα). Εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναιίου «Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς:

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Πρὸς τὸ μνημῆμά σου, σῶτερ, | αἱ σεπταὶ μυροφόροι ἐλθοῦσαι | τὸν δεσπότην ἀλείψασθαι μύροις | ὡς βροτὸν σε κατηπεῖγοντο· | ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν· | ἀνέστη ὁ Κύριος, | δι' ὃ κηρύξατε ἀποστόλοις | τὴν ἐκ τάφου ὄντως φρικτὴν τούτου ἐξανάστασιν.

Τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ Μηναιίου «Ἡ εἴσημος μνήμη σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς:

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα, σωτήρ, γυναῖκες προσκομίζουσαι | ἐζήτουν σπουδῆ μωρίσαι σε, φιλόανθρωπε, | ἐκ τοῦ τάφου δὲ ἄγγελος πρὸς αὐτάς ἐβόα· | Ἐγήγερται ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος | πατήσας τὸν ἄδην καὶ τὸν θάνατον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου –μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναιίῳ τάξεως αὐτοῦ– τὸ τῆς λειτουργίας τῆς 13ης Νοεμβρίου, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). Εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναιίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῶν μυροφόρων «Ἐσταυρώθης σαρκί» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου ἀνά 4· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*», εἶτα τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναιίου «*Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

*Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς | σὺν μυροφόροις γυναιξὶν ἀγάλλεται
συμφώνως· | κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐταῖς ἑορτάζουσιν | εἰς
δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· | καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι·
φιλόανθρωπε, Κύριε, | τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.*

Ἀφ' ς' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ Μηναιίου «*Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς μυροφόρων) «*Γυναῖκες ἀκουτίσθητε*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναιίου «*Χαίροις, Κωνσταντῖνε πάνσοφε*» κ.λπ., Δόξα, «*Ὁ τῶν ἀνάκτων ἀναξ*», Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς, ἦχ. β', «*Αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος*» (Τρίτη πρωί, εἰς τοὺς αἶνους). Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ὁ ἐδόχημων*», «*Ὅτε κατήλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις*», «*Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 21ης Μαΐου. Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «*Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς*» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζῆτει Νοεμβρίου 13 εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

22. Τετάρτη. Βασιλίσκου μάρτυρος (†308). Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτύρων ἐν Τριπόλει Πελοποννήσου· μνήμη τῆς β' Οἰκουμένης συνόδου ἐν Κων/πόλει (381).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. η' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ς' 35-39).

23. Πέμπτη. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ (†821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. η' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ς' 40-44).

24. Παρασκευή. Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει (†590).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. η' 40-θ' 18).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρασκ. γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ς' 48-54).

25. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν μυροφόρων». Ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου συμπάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §§21-22, καὶ 21 Μαΐου §6). Τὰ ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς τῶν μυροφόρων βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς [καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ»].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τῆς ἐορτῆς 3 ἰδιόμελα «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες ὀρθρου βαθέος» κ.λπ., καὶ τοῦ Προδρόμου προσόμοια 3, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς τὸ ἰδιόμελον τῆς σειρᾶς «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες τὸ τάφον σου καταλαβοῦσαι». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Ψάλλεται πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα», εἶτα στίχος «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται» καὶ εὐθὺς τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναιίου (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν), Δόξα, «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατηήλθες», Δόξα, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου δύο ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ ἕτερον αὐτοῦ «Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός», Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός»· διὰ δὲ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ προδρόμου «Ὁ Ἡρώδης, πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, τῶν μυροφόρων οἶον βούλει (βλέπε καὶ ἐν τῷ παρόντι εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 21ης Μαΐου).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, μεθ' ὃ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῶν μυροφόρων «Ἐσταυρώθης σαρκί» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις» καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐπεφάνη σήμερον», Δόξα, Καὶ νῦν, τῶν μυροφόρων οἶον βούλει. Ἀφ' ε΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ προδρόμου «Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς μυροφόρων) «Γυναῖκες ἀκούσθητε».

Εἰς τοὺς Αἴνοὺς (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς»), τὰ 3 ἀναστάσιμα στιχηρὰ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου) «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις» κ.λπ. καὶ εἶτα τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου «Χαίροις ἢ ἱερὰ κεφαλῇ» κ.λπ., ἅπαντα ἀνὰ μίαν, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τὴν πανσεβάσμιον κάραν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς «Ἠτήσατο Ἰωσήφ» (Σάββατον τῶν μυροφόρων πρῶί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς τῆς ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Ματθαίου, «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον»: «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Μνεῖα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἀλφαίου ἀποστόλου. Ἦχος γ', ἐωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795). Σύναξις πάντων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ διαλαμψάντων ἀγίων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα»: κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτικίον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ τῆς λιτῆς ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν με-

σιτείσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὸ μεσῳδιον κάθισμα «*Ῥῆμα παράλυτον*» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἄγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Ὑψοῦτε Κύριοι*» κ.λπ., τοῦ πάσχα «*Σαρκὶ ὑπνώσας*» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «*Κύριε, τὸν παράλυτον*», Καὶ νῦν. «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτικά «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς Παραλύτου, «*Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον*» (Πρξ. θ' 32-42)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα*» (Ιω. ε' 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ.

* Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτομέλου «*τὴν ὠραιότητα*», προτιμητέον τὸ ἐξῆς ὅμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς):

«*Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχώρησας, θεομητορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν· ἐγνώμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη*».

Ειδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρούσης ἐβδομάδος βλέπε 13 Μαΐου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστός ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σου»).

3. Κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

27. Δευτέρα. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος (ς' αἰ.)· Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας δ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ι' 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ς' 56-69).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμψάλλεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Μαΐου 21, §6).

28. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς· Ἐλικωνίδος μάρτυρος (†244). Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης δ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ι' 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 1-13).

29. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†328). Ὑπομονῆς ὀσίας. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).] (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου. §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω», κοντάκιον «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτὴν). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια «Πάρεσιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «Θάλασσαν ἔπηξας»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἶρμος «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετάρτης δ' ἑβδομάδος Πράξεων, «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ιδ' 6-18)*· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης» (Ἰω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κάγῳ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλουαῖα)· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς Τρίτης τῆς Σαμαρείτιδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλάξ οἱ κανόνες τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (τῇ μὲν Πέμπτῃ, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ β').

2) Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς ἀποδόσεως, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἂν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι ψάλλονται αἱ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Θάλασσαν ἔπηξας» (δρα Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §31).

3) Κοντάκιον ἕως τῆς ἀποδόσεως τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος].

30. Πέμπτη. Ἰσαακίου ὀσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†383).

Ἀπόστολος: ἡμέρας Πέμπτης δ' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ι' 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας Πέμπτης δ' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. η' 12-20).

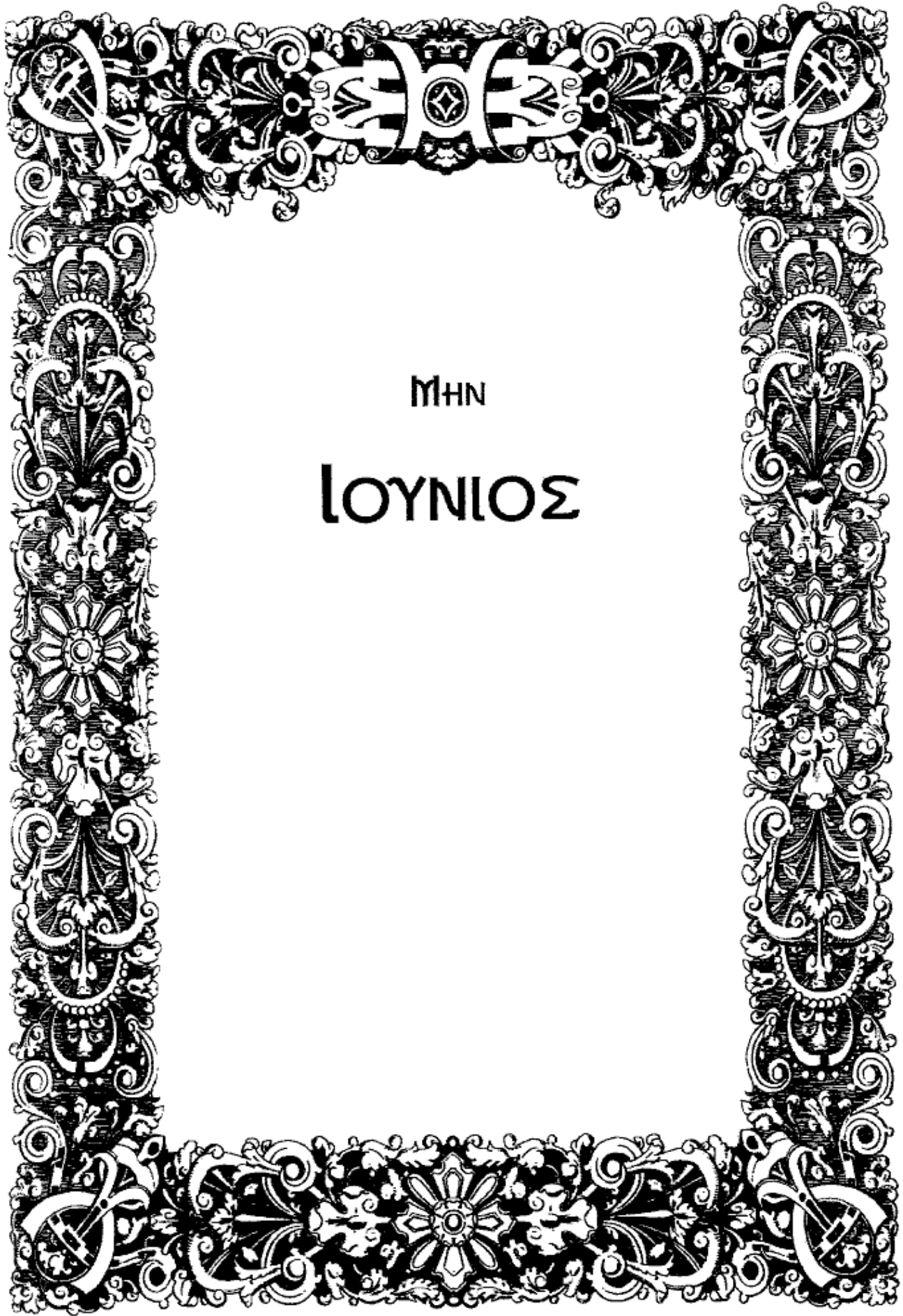
* Ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς, ἦχος γ', στίχος α' «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ», στίχος β' «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός».

31. Παρασκευή. Ἑρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. δ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ι' 44-ια' 10).

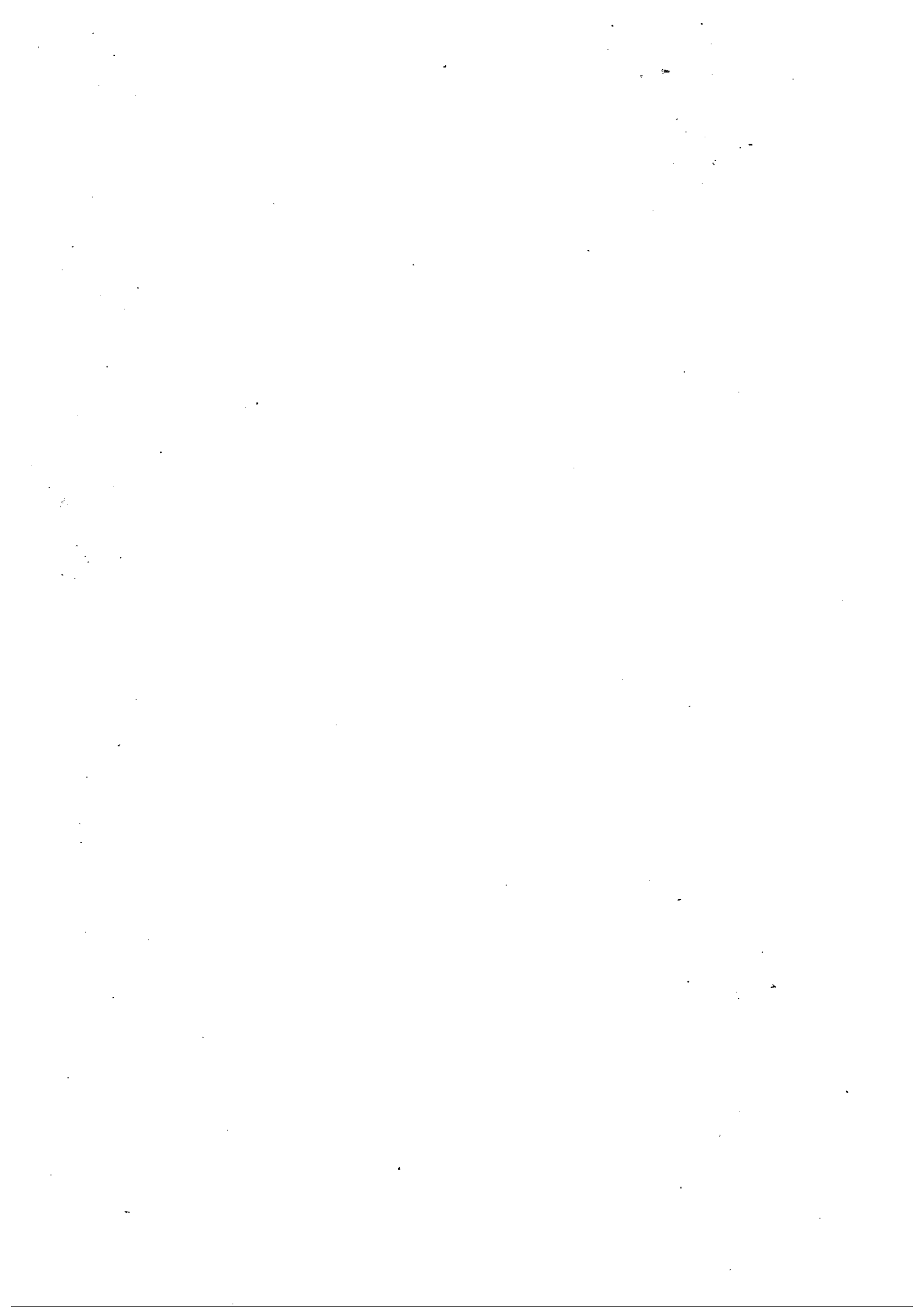
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. η' 21-30).

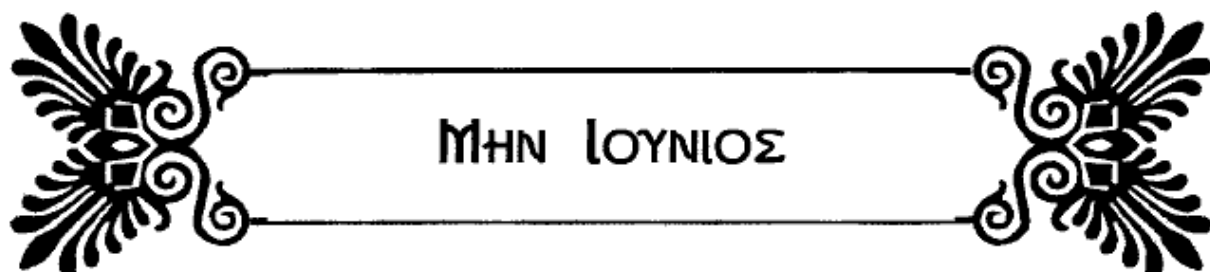

ΜΗΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9

- 1. Σάββατον.** Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος (†166). Πύρρου ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου δ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. η' 31-42).

- 2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστὸς μεσσιάν ἐαυτὸν ὠμολόγει». Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†828). Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν. Ἦχος δ', ἑωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*»· κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «*Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Τακώβ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «*Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ*» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «*Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς*», Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*». Ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστίν*»· ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν

καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (χῦμα), εἶτα] ψάλλομεν τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Υψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρόν*», «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε΄ Πράξεων, «*Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ια΄ 19-30). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, «*Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας*» (Ἰω. δ΄ 5-42). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

3. Δευτέρα. Λουκλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων (†370-375).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ε΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιβ΄ 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ε΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. η΄ 42-52).

4. Τρίτη. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως (†326). Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἀπόστολος: ἱεράρχου, 13ης Νοεμβ. (Ἐβρ. ζ΄ 26-η΄ 2).

Εὐαγγέλιον: ἱεράρχου, 21ης Μαΐου (Ἰω. ι΄ 1-9).

5. Τετάρτη. «Απόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος (†362). Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Απόλλωνος μαρτύρων (δ' αἰ.)· Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὄρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἐορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 5-14).

6. Πέμπτη. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†845).

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος «Ὁ πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ε' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. θ' 39-ι' 9).

7. Παρασκευή. Θεοδότου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρα. Ζηναΐδος μάρτυρος, Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιά, †1883).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ε' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ι' 17-28).

8. Σάββατον. «Απόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Ἀνακομιδῆ ἰ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν συμπαλλομένης καὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· δοξαστικὰ τὰ τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἕξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἐορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἐβδομάδος Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἐβδομάδος Ἰωάννου (Ἰω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστίν»· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Εἶη τὸ ὄνομα».

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας († 444). Ἦχος πλ. α΄, ἐωθινὸν η΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§29-31).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· μνήμη Ἀρσενίου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Τὸ φαιδρόν*», Δόξα, «*Στρατολογία ἀληθεῖ*»· κοντάκιον «*Πίστει ἔλθοῦσα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 7, τοῦ τυφλοῦ ἰδιόμελα 3, Δόξα, «*Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον «*Σὲ τὸν σαρκωθέντα*» καὶ τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, «*Δικαιοσύνης ἦλιε*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ἰδιόμελον τῶν αἰνῶν «*Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους*» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «*Ὅλον τὸν βίον*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Νεῦσον παρακλήσεσι*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «*Ἀγγελικῇ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὸ μεσῳδίων κάθισμα δὶς· μετὰ τὴν ζ΄ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Τῷ σωτήρι Θεῷ*»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ παραλύτου· εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Υψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., καὶ τὰ 3 ἐξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς αἶνοις ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τίς*

λαλήσει», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. ς' Πράξ., «Ἐγένετο πορευομένων» (Πρξ. ις' 16-34). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. θ' 1-38). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

10. Δευτέρα. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων (†313).

Εἰδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας σήμερον καὶ αὔριον βλέπε 13 Μαΐου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν»· ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ς' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ις' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ς' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ια' 47-54).

11. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων. Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ἄξιον ἐστίν». Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως (†1961).

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τῶν ἀποστόλων συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τοῦ τυφλοῦ, ἣν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ πρὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (πρβλ. Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§32-33).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Τὸν συνάναρχον Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 6, ἑσπέρια ἰδιόμελα τοῦ τυφλοῦ 3 «Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς», «Παράγων ὁ Ἰησοῦς»,

«Ὅλον τὸν βίον», καὶ τὰ 3 πρῶτα ἑσπέρια προσόμοια τοῦ Μηναιίου «*Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώσσης σου*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναιίου «*Τοὺς τῆς εὐσεβείας*», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «*Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Ψάλλεται πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου) «*Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ*», εἶτα στίχος «*Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων*» καὶ εὐθύς τὰ 3 δεύτερα ἑσπέρια προσόμοια τοῦ Μηναιίου «*Εἴληφας ἀπόστολε*» κ.λπ. (τὰ δύο τελευταῖα μὲ τούτους στίχους τῶν ἀποστίχων «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*» καὶ «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*»), Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ Μηναιίου «*Ἦν διήλθετε κτίσιν*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμῶν τὸ τυφλοῦ «*Δικαιοσύνης ἦλιε νοητέ*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ «*Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ τυφλοῦ «*Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψε*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ κοινὸς τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*» καὶ «*Ρεῖθρόν μοι δώρησαι*», εἶτα τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναιίου «*Ὡς οὐρανὸς περικαλλής*», Δόξα, «*Τοῦ νόμου τὴν σκιάν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὡμμάτωσας, Χριστέ*» (ὄρα Τετ. μετὰ τὴν τοῦ τυφλοῦ πρῶν, μεσώδιον κάθισμα)· ἀφ' ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Τῷ σωτῆρι Θεῷ*»· «*Τὴν τιμωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ πρῶτον τῆς ἑορτῆς «*Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς*», τὸ τοῦ Μηναιίου «*Βαρθολομαῖος σήμερον*» καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «*Παράγων ὁ σωτὴρ ἡμῶν*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*») ἀναστάσιμα στιχηρὰ 3 «*Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου*» κ.λπ. καὶ προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἕτερα 3 «*Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν*» κ.λπ. (ζήτει εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ), ἅπαντα ἀνὰ μίαν (μὲ τοὺς συνήθεις στίχους τῶν αἰνῶν), Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ*», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «*Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου*»· δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*». Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων –μετὰ προκειμένου τῆς 11ης Ἰουνίου–, Κυριακῆς ε' Πράξεων, «*Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ια' 19-30)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμβρίου, «*Ὁ ἀκούων ὑμῶν*» (Λκ. ι' 16-21). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

12. Τετάρτη. † «*Ἀπόδοσις τῆς εορτῆς τοῦ Πάσχα*». Ὀνουφρίου ὁσίου (δ' αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθῳ (†734).

Εἰς τὴν θ' (τρίψαλμον). Ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*»· κοντάκιον «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», ὁ ἱερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ*», εἶτα τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» 10κις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (ζήτει τὴν β' διάταξιν), ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκειμένον. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι (τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Δόξα τῇ ἁγία*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ

«Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ αἴτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα (ἄνευ τοῦ κατηχητικοῦ λόγου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀπολυτικίου).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Πάσχα (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ). Ἀπόστολος: τῆς ἡμέρας, Τετάρτης ς' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ιη' 22-28). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετάρτης ς' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιβ' 36-47). «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου»· «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ ἀντὶ τοῦ *Πληρωθήτω*), καὶ τρὶς ἀντὶ τοῦ *Εἶη τὸ ὄνομα*. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

13. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἀκυλίνης μάρτυρος (†239).

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἧ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἑσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς αἱ ἰ. ἀκολουθίαι (ἀπόδειπνον, μεσονυκτικόν, ὄρθρος, ὥραι) ἔχουν τὴν ἐξῆς ἑναρξιν· μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς» εὐθὺς τρισάγιον, «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν»· εἶτα ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἀπολυτικίον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» (ἅπαξ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (ἑωθινὸν γ', ὃ περ ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «*Ἄγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ δεσπότου*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις, ἀνασσα*». Ἐξαποστειλάριον (τρίς), αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, «*Τὸν μὲν πρῶτον λόγον*» (Πρξ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ἑωθινὸν ζ', «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν*» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον* «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*»· «*Πληρωθήτω*»· «*Εἶη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντιος τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἑσπερινοῦ ἀρχεταὶ προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεὶς*».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*», ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ* «*Ἀνελήφθης*

ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

- 14. Παρασκευή.** Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†847). Τουστίνου ὁσίου (Πόποβιτς) τοῦ ἐν Σερβία († 1979).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς ς' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιθ' 1-8).
Εὐαγγέλιον: προφήτου, Παρασκευῆς α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

- 15. Σάββατον.** Ἀμῶς προφήτου (ἡ' αἰ. π.Χ.), Ἀχαϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ἰερωνύμου ὁσίου (†420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος (†430).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ς' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. κ' 7-12).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ς' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιδ' 10-21).

- 16. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Κύπρου. Ἦχος πλ. β'. ἐωθινὸν εἶδος (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 3, τῆς Ἀναλήψεως 3 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 4, Δόξα, «*Τὰς μυστικὰς σήμερον*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἀποστιχα, τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα, τῶν πατέρων «*Τὴν ἐτήσιον μνήμην*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Κύριε, τὸ μυστήριον*».

Ἀπολυτικία, τὸ ἀναστάσιμον «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, τῶν πατέρων «*ὑπερδεδοξασμένος εἶ*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Ἀπολυσις (λεγομένη ἕως τῆς θ' ὥρας αὖριον) «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεῖς*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Χαίροις, ἀνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Ὑψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τῶν πατέρων, καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ὅλην συγκροτήσαντες*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης*»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς...*»*.

[Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ

* Περὶ τῆς ἀνωτέρω τάξεως τῶν ἀντιφώνων καὶ τοῦ εἰσοδικοῦ βλέπε· α) Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα Ἐκκλ. Ἑλλάδος, ἐτῶν 1935 (σ. 57), 1972 (σ. 97), 1990 (σ. 141), 1997 (σ. 136-137), 2001 (σ. 141), 2007 (σ. 168)· β) «Σύστημα Τυπικοῦ», ἐκδ. Α.Δ., §1869 καὶ ὑποσ. 1377. Πρβλ. Ἀγγέλου Βουδούρη, «Χρονικὰ Τυπικά», 1940, σ. 175, §172.

Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...»]

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Υπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ζ΄ Πράξεων, «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πρξ. κ΄ 16-18, 28-36). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς» (Ἰω. ιζ΄ 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

17. Δευτέρα. Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου (γ΄ αἰ.)· Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων (†362).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ζ΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. κα΄ 8-14).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ζ΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιδ΄ 27-ιε΄ 7).

18. Τρίτη. Λεοντίου μάρτυρος. Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων (†70), Λεοντίου ὀσίου τοῦ Ἀργείου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ζ΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. κα΄ 26-32).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ζ΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ις΄ 2-12).

19. Τετάρτη. Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β΄ αἰ.), Παϊσίου ὀσίου τοῦ μεγάλου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. λς΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰούδα 1-25).
Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Ἰουνίου 19 (Ἰω. ιδ΄ 21-24).

20. Πέμπτη. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων (†312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ζ΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. κε΄ 13-19).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ζ΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ις΄ 22-33).

21. Παρασκευή. «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ΄-δ΄ αἰ.). Τερεντίου ἱερομάρτυρος (α΄ αἰ.), Νικήτα ἱερομ. τοῦ Νισυρίου (†1732).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀνα-

γνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· συναξάριον μόνον τοῦ Μηναίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. ζ΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. κζ΄ 1-κη΄ 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. ζ΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιζ΄ 18-26).

22. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). «Μνεΐα πάντων τῶν ἀπ’ αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς Χριστιανῶν». Εὐσεβίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων (†380). Ζήνωνος καὶ Ζηναῖ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων (†304).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχὴ τοῦ θέρους.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρεω.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ’ εἰς ἑκάστην ᾠδὴν προτάσσεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ΄ καὶ ζ΄ ᾠδῆς· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριωδίου)· «*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεΐαν πάντων τῶν ἀπ’ αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ’ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.*

Στίχοι Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,

τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγγνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος· ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ᾠδῶν γ΄, ζ΄, η΄ καὶ θ΄ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» ὡς

συνήθως (εἰς ἦχον πλ. β' εἰρμολογικόν): ἑξαποστειλάρια, αἶνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος*» (ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτω πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ὁ βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια' ἑωθινόν), «*Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. κα' 14-25). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ τροπάριον «*Ὁ βάθει σοφίας*»· «*Πληρωθήτω*». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., μεθ' ἧ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἶτα ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. λειτουργίας.

23. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ».** Ἀγριππίνης (†253-260) μάρτυρος. Ἀριστοκράτης πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου. Ἀθανασίου ἀναγνώστου. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ὁ βάθει σοφίας*»· κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «*Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν*» καὶ τὸ «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Εἰς τὴν εἴσοδον προκείμενον «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε*» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*» ψάλλεται τρίς. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» (ὃ περ ἐφεξῆς ἐπανέρχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν

μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἑορτὴν ὄρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ἰω. κ΄ 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* δὲν λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν ν΄ ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «*ἄνευ στίχων*» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β΄ κανόνος). Ἀφ' ε΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «*Πόντω ἐκάλυψε*» καὶ «*Θείῳ καλυφθεῖς*». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἢ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α΄ μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», τοῦ δὲ β΄ μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «*Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου*»] καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ «*Μὴ τῆς φθορᾶς*» καὶ «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α΄ δίς, τὸ β΄ ἅπαξ), στιχηρὰ αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α΄), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (ὁ γ΄ στίχος τοῦ α΄ ἀντιφώνου ἄρχεται «*Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι...*»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἔσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυριακῆς ἡ΄ Πράξεων, «*Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς*» (Πρξ. β΄ 1-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς ἡ΄ Ἰωάννου, «*Τῆς ἐσχάτης ἡμέρας τῆς μεγάλης τῆς ἑορτῆς*» (Ἰω. ζ΄ 37-52, ἡ΄ 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Μὴ τῆς φθορᾶς*». Κοινωνικὸν «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἀλληλούια*»·

ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»*. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἑσπερινός, ὡς ἔπεται.

Ὁ ἑσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) ἡ μεγάλη συναπτὴ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 6, ἑσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 *«Παράδοξα σήμερον»* κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου ἰδιόμελα ἕτερα 3 *«Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν»*, *«Σήμερον ἡ φωνή»*, *«Θεοῦ Λόγου μέλλοντος»*, Δόξα, Καὶ νῦν, *«Βασίλει ὀράνιε»*.

ΕΙΣΟΔΟΣ, *«Φῶς ἰλαρόν»*, καὶ τὸ μέγα προκείμενον *«Τίς θεὸς μέγας»* μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ στιχηρὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου *«Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσι»*, Δόξα, τοῦ Προδρόμου *«Ἡσαΐου νῦν τοῦ προφήτου»*, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς *«Δεῦτε λαοί»*.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, *«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»*, Δόξα, *«Προφήτα καὶ πρόδρομε»*, Καὶ νῦν, *«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»*.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. *«Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου οὗ τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα· ἀμήν»*.

- 24. † Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.** **«ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ».** † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Παναγιώτου νεομάρτυρος Καισαρέως (†1765). (Πρβλ. Τ.Μ.Ε., 21η Μαΐου §§20-22, και διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§51-52.)

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ σούράνιε*», τρισάγιον κ.λπ., «*Λεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τοῦ προδρόμου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ νῦν, «*Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου*» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς χθές): τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν*» ὡς τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τοῦ Μηναίου, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς (ἅ τινα ζήτει εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὰ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, Ἰουνίου 24, «*Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου*» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80), μεθ' ὃ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν) καὶ ὁ α' τοῦ Προδρόμου (ἄνευ εἰρμῶν): ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Προδρόμου, τὸ μεσῶδιον κάθισμα αὐτοῦ «*Ὡς περ ἡλῖος φαιδρός*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*»: ἀφ' ε' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεῖς*»: Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «*Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἑτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου*»] καὶ ἢ θ' τοῦ προδρόμου [μετὰ στίχου «*Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε...*», εἰς

δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια Δόξα, Καὶ νῦν]· ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «Χαίροις ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τῆς ἑορτῆς «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα», τοῦ Μηναίου «Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον» καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «Φῶς ὁ Πατήρ».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον») στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «Ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας» κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου ἕτερα 3 προσόμοια (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), ἅπαντα ἀνὰ μίαν (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῶν αἰνῶν), Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἄστηρ ἀστέρων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Γλῶσσαι ποτέ», δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ», «Προφήτα καὶ πρόδρομε», κοντάκιον «Ὅτε καταβάς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Δευτέρας ἀγ. Πνεύματος, «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19)· Εὐαγγέλιον: τοῦ Προδρόμου, Ἰουνίου 24, «Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», ὃ περ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν» ὡς τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.
2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

25. Τρίτη. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὀσιομάρτυρος (†304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 1-7, 13-17).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

26. Τετάρτη. Δαυὶδ ὀσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθθίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 18-27).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

27. Πέμπτη. Σαμψῶν ὀσίου τοῦ ξενοδόχου (†530).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 28- β' 9).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 27-32).

28. Παρασκευή. Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. α' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. β' 14-28).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. α' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ε' 33-41).

29. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». † Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67) τῶν πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων (Τ.Μ.Ε., 29 Ἰουνίου §§1-3).

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ Μηναιῷ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν πρωτοκορυφαίων συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ἣν ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, συμφώνως μὲ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 21η Μαΐου §24, καὶ τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»· κοντάκιον «Ὅτε καταβάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου «Μακάριος ἀνὴρ».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 6 (ἢ τοι 3 τοῦ α' ἤχου «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν» κ.λπ. καὶ 3 τοῦ β' ἤχου «Εἶδομεν τὸ φῶς» κ.λπ., ἅπαντα ἀνὰ μίαν), καὶ 3 στιχηρὰ τῶν ἀποστόλων «Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι» κ.λπ. εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναιίου «Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε, λαοί».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Ἄγνοοῦντα τὰ ἔθνη*» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «*Ἐορτὴ χαρμόσυνος*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Γλῶσσαι ποτέ*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τῆς ἑορτῆς «*Εὐλόγητὸς εἶ*», Δόξα, «*Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι*», Καὶ νῦν, αὐθις τῆς ἑορτῆς «*Εὐλόγητὸς εἶ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ τῆς ἑορτῆς «*Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν*».

Σημείωσις. Ἀπολυτικίον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου Παπαδοπούλου (†1938).

Ἦχος δ΄. Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, ἐφροσύνας γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτὸν σου μαρτύριον· ἅγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν [τὰ ἐκ τοῦ ἑσπερινοῦ παραλειφθέντα 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ Μηναίου (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων) καὶ εἶτα] τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἀποστόλων, ὡς εἰς τὸ Μηναιῖον, ἀλλὰ Καὶ νῦν, τὸ τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς «*Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου*»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Εὐλόγητὸς εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τοῦ Μηναίου, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὰ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τῶν ἀποστόλων, ἰα΄ ἑωθινόν (ἀπὸ τῶν βημοθύρων), μεθ' ὃ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς 6 καὶ οἱ δύο τῶν ἀποστόλων (ἄνευ εἰρμῶν) ἐπίσης εἰς 6· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀντὶ μεσφδίων καθισμάτων ἢ ὑπακοῆ τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οί εἰρμοὶ «*Πόντω ἐκάλυψε*» καὶ «*Θείῳ καλοφθεῖς*»· (ἀντὶ τοῦ *Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*) ἢ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ εἰρμοὶ «*Μὴ τῆς φθορᾶς*», «*Χαίροις ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ α' τῆς ἑορτῆς «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*», τοῦ Μηναιίου «*Τῶν ἀποστόλων ἅπαντες*» καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «*Φῶς ὁ Πατήρ*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*»), στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Παράδοξα σήμερον*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τῶν ἀποστόλων προσόμοια 3 (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), Δόξα, τοῦ Μηναιίου «*Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Εὐλόγητὸς εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα μετ' ἐφουμνίων καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Εὐλόγητὸς εἶ*», «*Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὅτε καταβάς*». Τ ρ ι σ ἄ γ ι ο ν.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουνίου 29, «*Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ*» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουνίου 29, «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη*» (Μτθ. ις' 13-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Χαίροις ἄνασσα*». Κοινωνικὸν «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ἐνημερωτικὸν σημεῖωμα (ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου, ὑπ' ἀριθμ. 3198/1384 τῆς 26/6/2017). Μία Μεγάλῃ Ἑορτῇ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ ἡ σημερινὴ Ἑορτὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ Ἀττικῆς, διὸ καὶ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν λαμβάνουν χώραν αἱ ἐξῆς Τεραὶ Ἀκολουθίαι·

1) Συνοδικὸς Ἑσπερινὸς εἰς τὸν Περιώνυμον Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Τεραῖς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Πρώτου τῇ Τάξει Συνοδικοῦ Μητροπολίτου.

2) Ὁρθρος καὶ ἐν συνεχείᾳ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, συλλειτουργούντων μετ' αὐτοῦ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκφωνουμένου δὲ κατ' ἔτος καὶ σχετικοῦ Ἐπισήμου Πανηγυρικοῦ Λόγου.

3) Ὑπαίθριος Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν Ἀγιώνυμον ἡμέραν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, τελούμενος ἐπισήμως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῆ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. ὁμόρων Μητροπολιτῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν ἐν Ἀθήναις Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ τῶν Εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρώτου Κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

4) Ὅμοιαι Ἐπίσημοι Τελεταὶ λαμβάνουν χώραν ἀντιστοίχως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀποστολικὰς Πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι τῆς Κορίνθου, τῆς Βεροίας, τῆς Νικοπόλεως, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Φιλίππων, καὶ εἰς ἑτέρας, τὰς Ἐκκλησίας τῶν ὁποίων ἴδρυσεν ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος.

5) Αἱ ὡς ἄνω Ἱερὰ Ἀκολουθίαι μεταδίδονται καὶ διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν καὶ Τηλεοπτικῶν Διαύλων. Πλείονα περὶ τῆς ἑορτῆς ταύτης ὡς τελεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος βλ. εἰς «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτοπίας», ἔκδοσις 3η, ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι 2012, σελ. 259-290.

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». † Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων. Ἦχος πλ. δ'. εορταζομένη α'.

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Σύναξις πάντων τῶν Θρακῶν Ἀγίων.]

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου συμβάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου παραπλησίως μὲ συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (πρβλ. 21ῆ Μαΐου §§25-27, καὶ διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§53-55), ἂν καὶ ἡ παροῦσα περίπτωσις οὔτε ἀναφέρεται εἰς τὸ ἰσχύον Τυπικὸν οὔτε ὁμοιάζει ἐπακριβῶς μὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ προβλεπόμενα, καθόσον ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Πεντηκοσταρίου εἶναι ἑορταστικωτέρα τοῦ Μηναιίου, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἔχει σαφῶς χαρακτῆρα μεθεόρτων τῆς 29ῆς. Βλέπε ἐπίσης καὶ Σύστημα Τυπικοῦ (§§1472, 1459, 1424-1427) διὰ τὴν ἰδιαιτέραν τιμὴν τῶν ἀποστόλων ἔναντι τῶν ὑπολοίπων ἁγίων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*», Δόξα, «*Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι*»· κοντάκιον «*Ὅτε καταβάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προουσιακὸς καὶ τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*», ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηναιίου 3 προσόμοια (τὰ δεύτερα) «*Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες*» κ.λπ., καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια ἕτερα 3 «*Οἱ πνευματορρήτορες*» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), Δόξα, τῶν ἁγίων Πάντων «*Μαρτύρων θεῖος χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἀποστόλων «*Ἦν διήλθετε κτίσιν*» (ζήτηει εἰς τοὺς αἴνους), Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «*Ἀνόμφευτε παρθένε*» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς).

Ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*», Δόξα, «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*».

Σημείωσις. Ἀπολυτικά τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων ἐφήμησωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἁγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἁγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἴθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῆ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἄστρα, χοροὺς τε πάντων ἁγίων, ἀεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ*», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ ὁ β΄ τοῦ Μηναίου, ἀνὰ 4· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου «*Προπατόρων, πατέρων*», Δόξα, τὸ τοῦ Μηναίου «*Κατοικισθέντες ἐν φωτί*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Οὐ σιωπήσομεν ποτέ*· ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων Πάντων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α΄ ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τοῦ Μηναίου «*Τῶν μαθητῶν τὴν πάντιμον*», τῶν ἁγίων Πάντων «*Τὸν βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ὁ ἄνω δοξαζόμενος*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ* ἀναστάσιμα 3, τοῦ Μηναίου τὰ δύο τελευταῖα προσόμοια «*Ὁ φῶς ὑπάρχων*», «*Πέτρε καὶ Παῦλε*», καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια 3 «*Τοὺς ἁγίους ὁ Κύριος*» κ.λπ. εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἑωθινὸν «*Εἰς τὸ ὄρος*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 τῆς ς΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων Πάντων]. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

* Διὰ τὴν κατανομήν τῶν στιχηρῶν εἰς τοὺς αἶνους βλέπε Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §31.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ἀπόστολοι ἅγιοι», «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἁγ. Πάντων, Κυριακῆς α' ἐπιστολῶν, «Οἱ ἅγιοι πάντες» (Ἑβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: τῶν 12 ἀποστόλων, 30 Ἰουνίου, «Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους» (Μτθ. θ' 36, ι' 1-8).

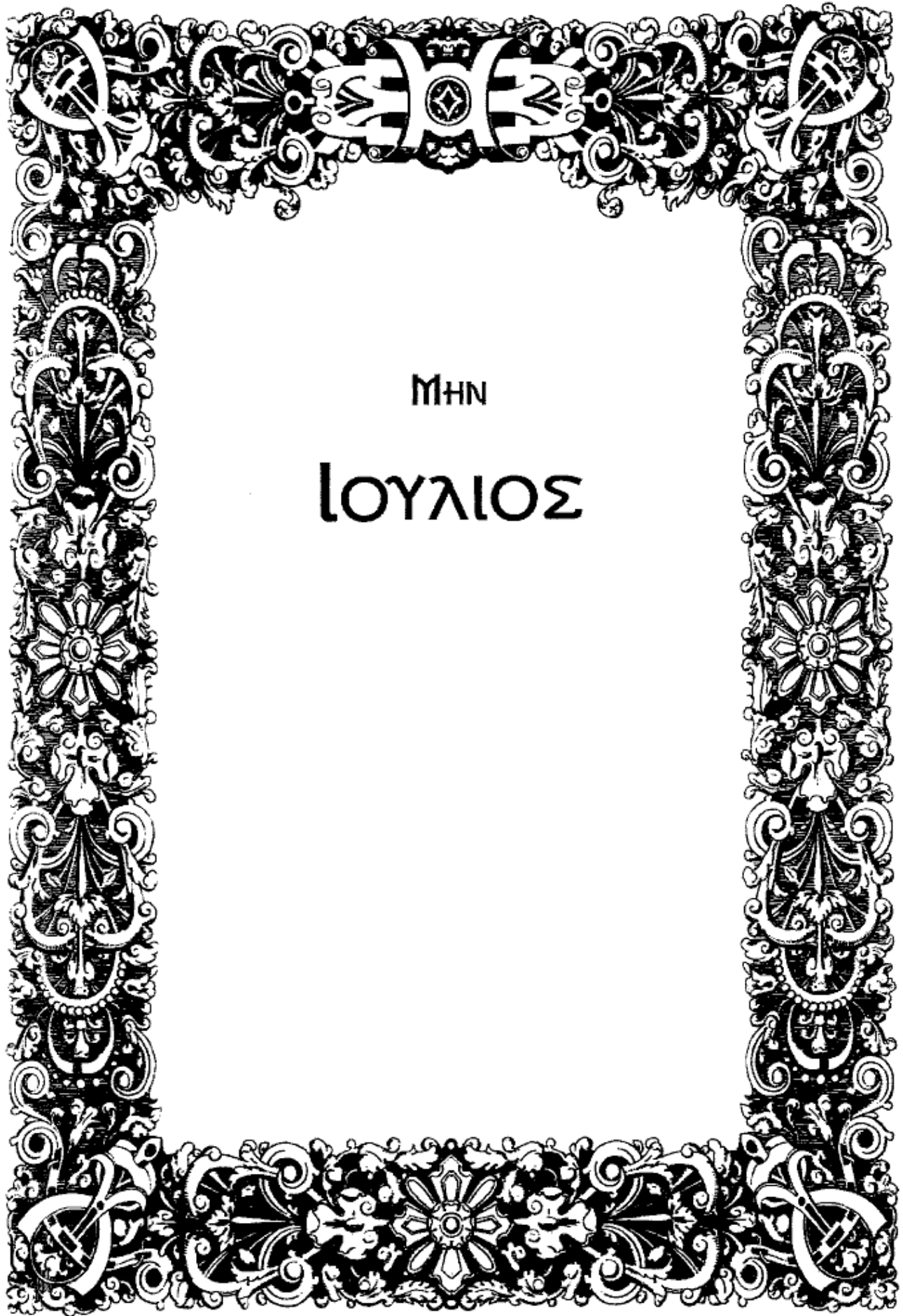
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια» [εἰς δὲ τοὺς τιμωμένους ἐπ' ὄνοματι τῶν 12 ἀποστόλων ναοὺς «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»]· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§1-30. Διὰ τὰ Σάββατα μὲ «Θεὸς Κύριος» βλέπε αὐτόθι §§31-44, διὰ δὲ τὰ Σάββατα μὲ «Ἀλληλούια» αὐτόθι §§45-51.

2. Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΜΗΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

- 1. Δευτέρα.** † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ (+284).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον, τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «*Υγρὰν διοδεύσας*»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Νοεμβρίου 1η, «*Υμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ*» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Μτθ. ι' 1, 5-8)· κοιωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 2. Τρίτη.** † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου· τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἅπαξ. Μεσονυκτικὸν τὸ τῆς ἡμέρας. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκιον δὶς· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναιῖου (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α'). Καταβασίαι δὲν λέγονται, πλην μόνον ἐκ τοῦ β' κανόνος οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ὧδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· ψάλλομεν δὲ καὶ «*Τὴν τιμιωτέραν*»· ἀλλὰ μετὰ τοὺς αἴνους, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἅπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναιῖου «*Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς*»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγ-

γέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56)· «*Ἄξιον ἐστί*»· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, γίνεται εἴσοδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

3. Τετάρτη. Ὑακίνθου μάρτυρος (†108). Ἀνατολίου Κων/λεως (†458), Θεοδότης μάρτυρος (†712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας (†1812).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης β' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. δ' 13-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης β' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. ζ' 21-23).

4. Πέμπτη. Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†1220).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης β' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ε' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης β' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. η' 23-27).

5. Παρασκευή. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἄθῳ (†1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐορτάσιμος, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ἢ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἴρμοι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον 5ης Δεκεμβρίου· Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαββάτου κζ' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης δ' ἑβδ. Ματθαίου, «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

6. Σάββατον. Σισόη ὁσίου τοῦ μεγάλου (†429). Λουκίας (†301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου μετὰ Ἀλληλοῦα (γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Απόστολος: ημέρας, Σαββάτου β' έβδ. έπιστ. (Ρωμ. γ' 19-26).
Εύαγγέλιον: ημέρας, Σαββάτου β' έβδ. Ματθαίου (Μτθ. ζ' 1-8).

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.) Θεομάρτου όσίου τοῦ ἐν Μαλεῶν (1' αἰ.). Ἦχος α', έωθινόν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει διαλαμψάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνη ἁγίων, σύναξις τῶν 23 ἁγίων τῆς νήσου Λέσβου καὶ ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἁγίας βασιλίσεως Ἄρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν έσπερινόν. Ὁ προοιμακός καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς μάρτυρος προσόμοια 3 «*Μάρτυς ἀθληφόρε*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*», Καὶ νῦν, «*Ὁ θαύματος καινοῦ*» (Παρακλητική, Σαββάτῳ έσπέρας, ἦχος β').

Ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Ἡ ἀμνάσ σου, Ἰησοῦ*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον έστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν έξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ έσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας με θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας με τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

Εὐαγγέλιον έωθινόν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῆς ἁγίας «*Χαρμονικῶς ἐπὶ τῇ μνήμῃ*» ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ μεσῳδιον κάθισμα τῆς μάρτυρος «*Ἄγνείας στυλπνότητι*» μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οί εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*» καὶ τὸ κάτωθι τῆς ἀγίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ·

Ἦχος γ', πρὸς «*Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς*»

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, | Κυριακῆ, σὺ τῷ Θεῷ | παρισταμένη ἐνδόξως, | πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς | μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας | σῶζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον (ὁμοιον)

Ἰερωτάταις, κόρη, | Κυριακῆς τῆς σῆς σεμνῆς | πρεσβείαις φύλαττε πάντας | δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν | καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης | ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἀγίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ) «*Μάρτυς ἀθληφόρε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου*», β) «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου*]. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Προστασία*».

* Ἄν καὶ εἰς τὸ Τ.Μ.Ε. ἀναφέρονται μόνον «οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου», ἐντούτοις θὰ ἦτο συνεπέστερον νὰ ψαλοῦν 4 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου καὶ 4 τροπάρια ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἀγίας, διότι εἰς μὲν τοὺς αἴνους ὀρίζονται 4 ἀναστάσιμα καὶ 4 προσόμοια τῆς μάρτυρος, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγεται ὁ ἀπόστολος αὐτῆς. Πρβλ. εἰς Τ.Μ.Ε.: Προθεωρία §36· Τυπικὴ διάταξις ἐν Κυριακῇ, § «ἡ λειτουργία»· Ὀκτωβρίου 20ῆ (§4), 24ῆ (§4), 26ῆ (§8)· Νοεμβρίου 1ῆ (§3), 8ῆ (§6), 11ῆ (§3), κ.λπ.· διατάξεις Τριωδίου, §§ 37, 43, 56.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 25ης Ἰουλίου· Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμπτης ιε΄ ἑβδομ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ΄ 23-δ΄ 5)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β΄ Ματθαίου, «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ΄ 18-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

8. Δευτέρα. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος (†303). Θεοφίλου ὀσίου τοῦ ἐκ Ζίχνης (†1548), Ἀναστασίου ἱερομ. ἐξ Ἰωαννίνων (†1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὔσα ἡμιεόρτιος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων· μετὰ δὲ τοὺς αἶνους τοῦ Μηναίου, ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αἶνων ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, Κυριακῆς λβ΄ ἐπιστολῶν (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας γ΄ ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. θ΄ 36-ι΄ 8).

Δυνατὸν ὁμως ἐν τῷ ὄρθρῳ νὰ ψαλῆ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἶνων)· τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται ὁ ἀνωτέρω Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως αὐτοῦ, Ἰουλίου 8 (Λκ. ζ΄ 17-19, θ΄ 1-2, ι΄ 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τοχὸν ἐορτάζεται ὁ μεγαλομάρτυς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ ἀγίου· καταβασίαι οἱ εἴρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη· εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία» καὶ ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου.

9. Τρίτη. Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α΄ αἰ.). Διονυσίου τοῦ ῥήτορος καὶ Μητροφάνους ὀσίων τῶν ἐν Ἄθῳ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1770).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης γ΄ ἑβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ζ΄ 14-η΄ 2).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης γ΄ ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. ι΄ 9-15).

- 10. Τετάρτη.** Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων (†319).
Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἄσσου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης γ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. η' 2-13).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης γ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ι' 16-22).

- 11. Πέμπτη.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451). Ὁλγας ἰσαποστόλου (†969), Νεκταρίου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυούλων (†820). Σωφρονίου ὀσίου τοῦ ἐν Ἑσσεξ Ἀγγλίας (†1993).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἀγίας ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 11 Ἰουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Λίαν εὐφρανας*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τῆς ἀγίας, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τῆς ἀγίας. Καταβασίαι «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτεμβρίου– τῆς ἀγίας, Κυριακῆς ις' ἐπιστολῶν, «*Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν*» (Β' Κορ. ζ' 1-10). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων*» (Λκ. ζ' 36-50). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 12. Παρασκευή.** Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.). Παΐσιου ὀσίου τοῦ διορατικοῦ (†1994).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. γ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. θ' 6-19).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 32-36, ια' 1).

- 13. Σάββατον.** Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὀσίου τοῦ Σαββαΐτου (†794), μάρτυρος Γολινδούχ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀρχαγγέλου μετὰ τοῦ ὀσίου Στεφάνου συμφάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν τὰς διατάξεις διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Σαββάτου μετὰ «*Θεὸς Κύριος*», §§31-44, παραλειπομένων πάντων τῶν νεκρωσίων).

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἐβρ. β' 2-10).
Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

14. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄**. «Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Ἀκύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη΄ 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου (†1809). Ἦχος β΄, ἑωθινὸν γ΄.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ἰουλίου. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις 13ης Ἰουλίου §§1-3) ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον καταλαμβάνεται.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*»· κοντάκιον «*Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 4 (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6, Δόξα, «*Τὰς μυστικὰς σήμερον*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἀποστολικῶν παραδόσεων*», Καὶ νῦν, «*Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος*». Ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*», καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῶν πατέρων «*Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι*» καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τῶν πατέρων «Πατέρων θεῶν σήμερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἐν δύο ταῖς θελήσεσιν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ιδιόμελον «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' φῶδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», τὸ τῶν πατέρων, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων Ἰουλίου· Ἀπόστολος: τῶν πατέρων, 11 Ὀκτωβρίου, «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 18 Ἰανουαρίου, «Ἕμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἰδιαιτέρως ὁ ὄσιος Νικόδημος, ἡ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος) συμπάλλεται σήμερον κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρβλ. Τ.Μ.Ε., τῆ 17ῃ Ἰουλίου).

15. Δευτέρα. Κηρύκου μάρτυρος καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ (†305).

Προκείμενον, ἤχος δ', «Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην», στίχος «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου»· Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ἰουλίου 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας δ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ια' 2-15).

Σημείωσις. Ἐὰν τοχὸν ψαλῆ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῶν μαρτύρων, λέγεται ἀνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν· εἰς τὸν

ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἴρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, δ ζήτει Σαββάτω ι' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀλληλούια».

16. Τρίτη. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος (†311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης δ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ι' 11-ια' 2).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης δ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ια' 16-20).

17. Τετάρτη. † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (βλ. καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§1-30). Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου*» (Παρακλητικὴ, ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως «*Υγρὰν διόδουσαν*» καὶ οἱ δύο κανόνες τῆς ἀγίας· καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος*» (Μτθ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

18. Πέμπτη. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων (†363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 13-24).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 27-30).

19. Παρασκευή. Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου ὁσίου (†380).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 25-36).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 1-8).

20. Σάββατον. † Ἡλιοῦ προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὰ ἑσπέρια μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδόμενου ἤχου «*Παρήλθεν ἡ σκιά*» (Παρακλητικὴ, ἤχος β', Παρασκευῆ ἑσπέρας)· εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεο-*

τόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου» (Παρακλητική, ἦχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοήχου α' θεοτοκίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «Υγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἴρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «Υπόδειγμα λάβετε» (Ίακ. ε' 10-20). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρασκευῆς α' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλουία».

- 21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ (†590). Παρθενίου ἐπισκόπου. Ἦχος γ', ἑωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ ἑνσαρκος ἄγγελος»· κοντάκιον «Προφήτα καὶ προόπτα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος». Ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἦχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Τὸ Χαίρετε φθεγζόμενος*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἐωθινὸν «*Ὁ τῶν σοφῶν σου κριμάτων*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς δ' ἐπιστολῶν, «*Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας*» (Ῥωμ. ζ' 18-23)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δ' Ματθαίου, «*Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ*» (Μτθ. η' 5-13). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

22. Δευτέρα. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 4-5, 15-21).
Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρίτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

23. Τρίτη. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνω (†1834).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ιδ' 9-19).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30).

24. Τετάρτη. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος (†300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου νεομάρτυρος (†1635).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ιε' 7-16).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 38-45).

25. Πέμπτη. † Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὀλυμπιάδος διακόνου (†408-410) καὶ Εὐπραξίας (†413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας ἄπαξ εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ δις εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· στιχολογοῦμεν ὡς συνήθως καὶ τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπαναλαμβάνοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτικά «*Ζωὴν τὴν κηύσασαν*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναιίου «*Προγόνων Χριστοῦ*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ἰουλίου· Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «*Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ς' ἑβδ. Λουκᾶ, «*Οὐδεὶς λύχνον ἄψας*» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια*».

26. Παρασκευή. † Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος (β' αἰ.), Ἑρμολάου ἱερομάρτυρος (†305).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου ψάλλεται ἐορτάσιμος, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικόν, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου*» (Παρακλητικῆ, ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἀγίας «*Τὴν σπουδὴν σου*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*». Εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιίου· καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (25 Νοεμβρίου)· Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμπτης ιε' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἑβδ. Ματθαίου, «*Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μτ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

27. Σάββατον. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ (†305).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὰ κεκραγάρια ἐσπέρια μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ Μηναιίου, Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν» (Παρακλητικῆ, ἤχος γ΄, Παρασκευῆ ἐσπέρας). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, 27 Ἰουλίου ἢ Τρίτης ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα΄ 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναιίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (6ης Αὐγούστου)· Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον: 23 Ἀπριλίου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε΄ 17-ις΄ 2)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.), ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ. Ἦχος δ΄, ἐωθινὸν ε΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἄθλοφόρε ἅγιε»· κοντάκιον «Μιμητῆς ὑπάρχων».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναιίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναιίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ὑμνῶ σου τὸ ἀμέτρητον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε΄ ἑωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε΄ ἐπιστολῶν, «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας» (Ῥωμ. ι΄ 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε΄ Ματθαίου, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν» (Μτθ. η΄ 28-θ΄ 1). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

29. Δευτέρα. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ΄-δ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ς΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ις΄ 17-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ς΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ΄ 10-23).

30. Τρίτη. Σίλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαββάτου ε΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε΄ 35-41).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ς΄ ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ΄ 24-30).

31. Τετάρτη. Εὐδοκίμου δικαίου (θ΄ αἰ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ς΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Κορ. β΄ 9-γ΄ 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ς΄ ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ΄ 31-36).

ΜΗΝ

ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. Πέμπτη. Ἡ πρόοδος (ἢ τοι ἔξοδος καὶ προσκύνησις) τοῦ τιμίου Σταυροῦ· τῶν ἁγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὀσιομάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 1η Αὐγούστου §§1-3).

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἑορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναιῖου· καταβασίαι (μόνον σήμερον) οἱ εἴρμοι «Σταυρὸν χαράζας»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «Μεγαλόνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἶτα ὁ εἴρμος «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κλπ. ὡς ἐν τῷ Μηναιῖῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ»· τρισάγιον (βλέπε κατωτέρω σημείωσιν)· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου)· Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Κυριακῆς α' ἐπιστολῶν, «Οἱ ἅγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετάρτης γ' ἔβδ. Ματθαίου, «Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς» (Μτθ. ι' 16-22)· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια», «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. «Τὸ Ἱεροσολομιτικὸν Τυπικὸν» (ἢ τοι τὸ Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἁγ. Σάββα) «διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ τελῆται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Ἐὰν γίνηται πρόοδος τοῦ Σταυροῦ», μετὰ τὴν τελετὴν ψάλλεται τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», εἰς

δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς (γ' νηστειῶν), ἐνῶ «λέγεται ἀντὶ τρισαγίου "Τὸν σταυρόν σου"» (βλ. *T.M.E.*, 1η Αὐγούστου, σημειώσεις μετὰ τὴν §2· πρβλ. καὶ τὸ Μηναιῖον, ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου τῆς ἡμέρας).

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀληθόνας»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς».

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον ἑσπέρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνός εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑσπερινῶν —ἐξαιρέσει τῶν ψαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως— συνάπτεται εἰς ἕκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ἢ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 4ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ὡς εἴθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς 1ης, 7ης, 9ης, καὶ 12ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 8ης, 11ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Σάβ. ἑσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ ἁγίου (ζήτει ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα: α) «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὠσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον ιδιόμελον τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄγγελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ρμβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον θεοτοκίον «Ὁδὸ σιωπήσωμεν ποτέ». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν

τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἄνευ τῶν εἰρμῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Βασίλειον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἐξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἐκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 2ας Αὐγούστου].

2. Παρασκευή. Ἀνακομιδὴ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος (†1690).

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Ὁ ὄρθρος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἴνους ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης»· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Δευτέρας γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ς' 8 - ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ς' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 44-54)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 3ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς (ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου με ἀλληλούια, βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §45), καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφεῖσαν χθὲς διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὰ ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 3ης Αὐγούστου.]

3. Σάββατον. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκη.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετὰ «Ἀλληλούια» (γενικαὶ τοπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ς' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. θ' 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ς' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. θ' 18-26).

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἀνευ παρακλήσεως.

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ς' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ. Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν ς'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις». Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ τόκος σου ἀφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ς' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως».

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια τῆς 3ης Μαρτίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «*Ἡ ὄντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ζ' ἐπιστολῶν, «*Ἐχοντες χαρίσματα*» (Ρωμ. ιβ' 6-14). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Ματθαίου, «*Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον*» (Μτθ. θ' 1-8). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ἡ μεγάλη παράκλησις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτικόν ἅπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 5ης Αὐγούστου.]

5. Δευτέρα. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (δρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ προεόρτιον ἀπολυτικόν δίς. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἕκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν).

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. «*Ταχὸ προκατάλαβε*».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἅσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμψας κόσμον ἐφώτισεν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. «*Τὸν τάφον σου, σωτήρ*».

Ἐν ὄρει τῷ Θαβὼρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῖ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (ὁ α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν)· τὰ δύο ἑξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναιῷ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ὄρα γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «*Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον*». Ἀπόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ΄ ἐβδ. ἐπιστ., «*Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Α΄ Πέτρου α΄ 1-β΄ 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ζ΄ ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ΄ 54-58). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Εἰδήσεις. 1. *Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν.*

2. *Σήμερον ἐσπέρας τελεῖται ὁ τῆς ἐορτῆς ἐσπερινὸς ἄνευ παρακλήσεως.*

6. Τρίτη. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικίον «*Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν*»· κοντάκιον «*Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει*».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιῶ.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία Τ.Μ.Ε. §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» τρὶς ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνός) «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον*» (Λκ. θ΄ 28-36)· ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράζας*»· (ἀντὶ τοῦ *τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ΄ ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἶτα οἱ εἰρμοὶ «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*», «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτικίον «*Μετεμορφώθης*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ σου ὁψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἑορτῆς, «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν» (Β΄ Πέτρου α΄ 10-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιζ΄ 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ τροπάριον τῆς ζ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ κανόνος τῆς ἑορτῆς «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἢ εὐχὴ «Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς»· «Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου» (βλ. Ἱερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τῇ μὲν 7ῃ, 9ῃ καὶ 11ῃ ὁ α΄ κανὼν, τῇ δὲ 8ῃ, 10ῃ καὶ 12ῃ ὁ β΄)· ἐὰν ἑορτάζεται καὶ ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας».

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουρνίων αὐτῶν (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ἔως τῆς θ΄ ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ἧ ἄποδίδεται ἡ ἑορτῆ, ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ 6ῃ Αὐγούστου.

* Ἔστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τόδε· «Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 7ης τοῦ μηνὸς ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, γίνεται δὲ εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παρακλήσις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτικίον μόνον τῆς ἑορτῆς (ἅπαξ), ὃ περ ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 7ης Αὐγούστου.]

- 7. Τετάρτη.** Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†363). Νικάνορος ὁσίου (†1519), κτίτορος τῆς ἰ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὁσίου, προστάτου Ἀργολίδος.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 12-24).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, 7ης Αὐγούστου (Μρ. θ' 2-9).

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 8ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 8ης Αὐγούστου].

- 8. Πέμπτη.** Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου (†813-20). Μύρωνος ἐπισκόπου Κρήτης (†350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγοράς (†1680), Ἀναστασίου νεομ. τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†1794). Καλλινίκου μητροπολίτου Ἐδέσσης (†1984).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ζ' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ζ' 24-35).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ζ' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιε' 12-21).

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 9ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 9ης Αὐγούστου].

- 9. Παρασκευή.** Ματθίου τοῦ ἀποστόλου (†63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Δευτέρας διακαιν. (Πρξ. α' 12-17, 21-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 29-31).

Τῆ Παρασκευῇ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 10ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον

«Μετεμορφώθης» [έν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Αὐγούστου].

10. Σάββατον. Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος. Εὐστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†258).

Ἡ μεθέορτος ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τόμου §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*»· Ἀπόστολος· ἡμέρας, Σαββάτου ζ' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ιβ' 1-3)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Σαββάτου ζ' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. ι' 37-ια' 1)· «*Ἄξιον ἐστί*»· κοινωνικὸν «*Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἄνευ παρακλήσεως.

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἐορτήν. Εὐπλου διακόνου (†304). Νήφωνος ΚΠόλεως (†1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ (1716). Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διάταξις 6ης Αὐγούστου §§ 7-9).

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. εἰς τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς ἢ μὴ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναιίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα 3 «*Μορφούμενος δι' οἶκτον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Δεῦτε ἀναβῶμεν*» (λιτῆς τῆς ἐορτῆς), Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ*» (λιτῆς 6ης Αὐγ.).

Ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Ἀπολύσις «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*»

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ἄλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 11ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεθέορτον μεσῶδιον κάθισμα «Τῆ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ» (11ης Αὐγούστου). Ἀφ' ἑς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε» (6ης Αὐγούστου).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατάλληλα μεθέορτα εἰς τὸ μηναιῖον*– τὰ τῆς ἑορτῆς 3 στιχηρὰ προσόμοια «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» κ.λπ. (βλέπε 6 Αὐγούστου) εἰς 4, με στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ», «Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἴδοὺ σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

* Εἰς τὰς μεθέορτους ἡμέρας ὑπάρχουν προσόμοια τινὰ (πρὸς τὰ «Αἱ ἀγγελικαὶ» καὶ «Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ») ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου, τὰ ὁποῖα κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «Πᾶσα πνοή» οὔτε εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ Παρακλητικῇ καὶ ὡς γνωρίζουν καλῶς οἱ μύσται τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκονήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Μετεμορφώθης*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ζ' ἐπιστολῶν, «*Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί*» (Ρωμ. ιε' 1-7)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Ματθαίου, «*Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί*» (Μτθ. θ' 27-35):

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης τοῦ μηνός, ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ὁσίου «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «*Μετεμορφώθης*». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 12ης Αὐγούστου.]

12. Δευτέρα. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (†305-306).

Εἶδησις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἀδριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. θ' 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας η' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ις' 1-6).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ὡς τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἃ τινὰ καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται καὶ ἡ τελευταία μικρὰ παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» τρίς.

13. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις λειψάνου τοῦ ἁγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς. Ὁ ὄρθρος ψάλλεται ὡς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγούστου), ἀλλ' ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ·

ὄθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ἢ ἑβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Κορ. ι΄ 5-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ἢ ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. ις΄ 6-12). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ὥδῆς τοῦ α΄ κανόνος «Ὁ τόκος σου ἄφθορος». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου...»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «Μετεμορφώθης».

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους»· ἀπόλυσις (μικρὰ) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ», ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Ὁ προεόρτιος ἑσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγούστου κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μεγάλη παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ἅπαξ).

14. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου (ἢ π.Χ. αἰ.).

Εἶδησις. Σήμερον, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν» (ὄρα εἰρμὸς β΄ κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§52-63). Κοντάκιον λειτουργίας «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη*».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ἢ ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ι΄ 12-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ἢ ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ις΄ 20-24).

15. Πέμπτη. † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Τ.Μ.Ε., 15 Αὐγούστου §§1-3.)

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*»· κοντάκιον «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἔχει εἰς τὸ Μη-

ναῖον, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῇ γεννήσει*» τρίς (ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*»). Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...*»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Καταβασίαι «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*» ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «*Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε*», εἰς δὲ τὸν β' «*Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Αἰ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*». Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναιίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «*Ἐν τῇ γεννήσει*» ἅπαξ.

Σημειώσεις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*» καὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» (βλέπε εἰς τὸ Μηναιῖον τὴν πρὸ τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*». Απόστολος: τῆς ἐορτῆς, 15 Αὐγούστου ἢ 8 Σεπτεμβρίου, «*Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Αἰ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ ἀβριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσονται οἱ τῆς ἐορτῆς τῆς κοιμήσεως· τῇ μὲν 16ῃ, 18ῃ, 20ῃ καὶ 22α τοῦ μηνός ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ 17ῃ, 19ῃ καὶ 21ῃ ὁ β'.

2. Ἐπίσης ἀπὸ ἀβριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Πεποικιλμένη*». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5)· κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

16. Παρασκευή. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1579), Ἀποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἀγίου. Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ (†1959).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ) «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι» (βλέπε 15 Αὐγούστου), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν» (16 Αὐγούστου). Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τῆς σειρᾶς «Δῆμος τῶν μαθητῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ». Ἀπολυτικά «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κανόνες, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἱ. μανδηλίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»). Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δίς. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν 15 Αὐγούστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτικίον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτικά «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὐγούστου, ζήτηι Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ΄ 13-δ΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως 16ης Αὐγούστου (Λκ. θ΄ 51-57, ι΄ 22-24 καὶ ιγ΄ 22). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον», «Εἶδομεν τὸ φῶς».

17. Σάββατον. Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς (†257), Δημητρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης (†1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ἢ ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιγ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ἢ ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 30-37).

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτὴν. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἑρμοῦ· ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877). Ἦχος βαρὺς, ἑωθινὸν ἦ'.

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (15 Αὐγούστου §§ 13-15) ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἀγίων σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα (18ης Αὐγούστου) προσόμοια 3 «Ὁὐχ ἄρμα πυρίμορφον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσατε, λαοί, τῇ μητρὶ» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 18ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ἦ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς (15 Αὐγούστου) ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ μεθέορτον κάθισμα «Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς» (μεσῳδιον τῆς 18ης τοῦ μηνός)· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἴρμοι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατάλληλα μεθέορτα εἰς τὸ μηναιῖον*– τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου», β') «ᾤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν», Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μὲ ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς»**. [Ἐὰν προτιμηθοῦν τὰ τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκονήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς η' ἐπιστολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς» (Α' Κορ. α' 10-17). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς η' Ματθαίου, «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιδ' 14-22).

* Ὅρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἶνους τῆς 11ης Αὐγούστου.

** Τὸ Τ.Μ.Ε. ρητῶς ὀρίζει τὸ ἐφύμνιον «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ὅσακις τὰ ἀντίφωνα τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν Κοιμήσεως, Γενεσίου καὶ Εἰσοδίων ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37· Αὐγ. 15η, §§ 6 καὶ 19· Σεπτ. 8η, §9· Νοεμ. 21η, §10· Νοεμ. 25η, §19). Ὁμοίως καὶ τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» §§ 110γ', 180, 190, 194, 260, 266, 271, 458, 463, 472, 1621, 1629, 1635, 1645.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

19. Δευτέρα. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 31-ιβ' 6).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας θ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιη' 1-11).

20. Τρίτη. Σαμουήλ προφήτου (1144 π.Χ.)· Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης θ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ιβ' 12-26).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 18-22, ιθ' 1-2, 13-15).

21. Τετάρτη. Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἰ.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιγ' 4-ιδ' 5).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης θ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κ' 1-16).

22. Πέμπτη. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 6-19).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης θ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κ' 17-28).

Σημείωσις. Εἰς τινὰς περιοχὰς εἴθισται νὰ προψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνὸς ἢ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης (μετὰ τῶν μεθεόρτων), ὥστε ἀδριον νὰ ψαλῆ ἢ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ἀμιγῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σήμερον εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται Ἀπόστολος τῆς 21ης Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτεμβρίου, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά». Εἰς δὲ τοὺς ναοὺς ἔνθα ἡ ἀκολουθία τῆς Προυσιωτίσσης θὰ ψαλῆ ἀδριον, ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγονται τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς μόνα.

23. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων (†202).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τῆς ἑορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος,

τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὄθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ΄ ῥόδῃς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «*Ἐν τῇ γεννήσει σου*»· συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀναγνώσματα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἀπόστολος Φίλιπ. β΄ 5-11· Εὐαγγέλιον Λκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Αἶ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἶδησις. Ἀπὸ αἶριον ἀρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*»· μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

- 24. Σάββατον.** Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος (β΄ αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ (†1779)· μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου Αἰγίνης (1717).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετὰ «Ἀλληλουῖα» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου θ΄ ἑβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ιδ΄ 6-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου θ΄ ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιε΄ 32-39).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ νεομάρτυς Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἐορτάσιμος κατὰ τὴν εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου.

- 25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου. Ἦχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν θ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, καὶ τὰ τοῦ Μηναιίου 6 προσόμοια, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «Ἐστησας ἐν θαλάσῃ», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητικὴ, ἦχος πλ. β', Σαββάτῳ ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», καὶ τὰ δύο τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἀποστόλων προσόμοια 4 «Θεῖον ἐπαφῆκέ σε» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ» καὶ «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τοῦ Μηναιίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατῆλθες*», «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς θ' ἐπιστολῶν, «*Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί*» (Α' Κορ. γ' 9-17). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς θ' Ματθαίου, «*Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ*» (Μτθ. ιδ' 22-34). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Δευτέρα. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ἰ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ιε' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ἰ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κα' 18-22).

27. Τρίτη. Ποιμένος ὀσίου (†450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ἰ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 29-38).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ἰ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 23-27).

Σημείωσις. Ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὐρίσκεται εἴτε ἐν τέλει τοῦ Μηναιίου εἴτε εἰς ἰδιαιτέραν φυλλάδα, ἢ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα ψάλλεται ὡς ἔχει ἐκεῖ· ἢ δὲ ἐν τῷ Μηναιίῳ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

28. Τετάρτη. Μωυσέως ὀσίου τοῦ Αἰθίοπος (δ' αἰ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ἰ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ις' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ἰ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κα' 28-32).

29. Πέμπτη. † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὀσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «*ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιίῳ*» (Τ.Μ.Ε., 29 Αὐγούστου §1), ἄνευ Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τρίτη ζ' ἔβδ. Ματθαίου, «Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης» (Μτθ. ιδ' 1-13)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, 29 Αὐγούστου, «Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρξ. ιγ' 25-32)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς» (Μρ. ζ' 14-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

30. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς μνήμης τῆς ἀποτομῆς τῆς τ. κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἀλεξάνδρου (†340), Ἰωάννου (†595), Παύλου (†784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. ι' ἔβδ. ἐπιστολῶν (Β' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. ι' ἔβδ. Ματθαίου (Μτθ. κβ' 23-33).

31. Σάββατον. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δῖς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «Μεγαλόνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» ὡς εἴθισται. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου»· Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου τῆς λειτουργίας, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου» ὀρίζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «περιλαβοῦσα» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «περιβαλοῦσα».

ΜΗΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Ι'.** † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν ἀνταδέλφων μαρτύρων· Συμεῶν στυλίτου (†459). Μελετίου ὀσίου. Ἦχος α', ἐωθινὸν ι'. (Τ.Μ.Ε., 1η Σεπτεμβρίου, §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*»· κοντάκιον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*».

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου παρουσιάζει ἐλλείψεις τινάς, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. εἶναι ἐνίοτε ἀσαφεῖς· ὅθεν συμπληροῦμεν ὅπου δεῖ τὴν τάξιν τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς Ἰνδίκτου προσόμοια 3 «*Τῆς ἀτόλεκτου καὶ θείας*» κ.λπ. καὶ τοῦ ὀσίου προσόμοια ἕτερα 3 «*Ὅσιε πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα*» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Ὁ Πνεύματι ἀγίῳ συνημμένος*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναιίου.

Ἀποστίχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ μὴ ψαλὲν εἰς τὰ ἑσπέρια δοξαστικὸν τοῦ ὀσίου «*Θεῖα χάρις ἀπηώρητο*», Καὶ νῦν, τὸ τῶν ἀποστίχων τῆς Ἰνδίκτου «*Σὺ, βασιλεῦ, ὁ ὢν καὶ διαμένων*».

Ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάσιμον «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», τῆς ἑορτῆς «*Ὁ πάσης δημιουργός*», Δόξα, τοῦ ὀσίου «*ὑπομονῆς στυλὸς γέγονας*», Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν*», [ἐκ τοῦ Μηναιίου τὰ 4

ιδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἔσπερινοῦ «*Ἐπέστη ἡ εἴσοδος*» κ.λπ, εἶτα τὰ 3 πρῶτα ιδιόμελα τῶν αἰνῶν τῆς Ἰνδίκτου «*Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός*», Δόξα, «*Ἡ βασιλεία σου, Χριστέ*», Καὶ νῦν, «*Αἰ πορεΐαί σου, ὁ Θεός*»], τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ὁ πάσης δημιουργός*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς Ἰνδίκτου «*Ὁ καιροὺς καρποφόρους*»· εἶτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς Ἰνδίκτου «*Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα*» (κείμενον μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ τοῦ ὁσίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ ὁσίου «*Ἐπερζέσας τῇ πίστει*», Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθύς τὸ κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου «*Ὡς δεσπότη τοῦ παντός*». Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὰ ἐξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,
ἤχος δ', «*Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ*»

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτω πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντουργικῇ διασώζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν τῇ σήμερον ἑτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὄρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἶτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράζας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ἰ' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τοῦ ὁσίου «*Φωστῆρος δίκην ὄσιε*» καὶ τῆς Ἰνδίκτου «*Δημιουργὸς καὶ πρότανις*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ 3 προσόμοια «*Τῆς ἀτολέκτου καὶ θείας*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ*», β) «*Εὐλόγησιν τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ παιδιά σου πλησθήσονται πίότητος*», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Ὁ ἀρρήτω σοφία*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς Ἰνδίκτου]. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ὁ πάσης δημιουργός*», «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*», «*ὑπομονῆς στῶλος γέγονας*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «*Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητής*» (βλέπε ἀνωτέρω εἰς τὸν ὄρθρον).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον 1ης Σεπτεμβρίου· Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1ης Σεπτεμβρίου, «*Παρακαλῶ πρῶτον πάντων*» (Α' Τιμ. β' 1-7)· [ἀλληλουιάριον, ἤχος α', στίχοι: α) «*Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ*», β) «*Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη*»] Εὐαγγέλιον: τῆς Ἰνδίκτου, Πέμπτης α' ἑβδ. Λουκᾶ, «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ*» (Λκ. δ' 16-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου «*Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλούια*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 2. Δευτέρα.** Μάμαντος μάρτυρος (γ' αί.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ (†595).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τοπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β' Κορ. β' 3-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κγ' 13-22).

- 3. Τρίτη.** Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος (†302), Θεοκτίστου ὁσίου (†467).
Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυδώρου νεομάρτυρος (†1794)· ἀνακομιδὴ λειψάνου τοῦ ἁγ. Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 14-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ια' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κγ' 23-28).

- 4. Τετάρτη.** Βαβύλα ἱερομάρτυρος (†251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης (†117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου· Ἰερουσαλήμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροῖα μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνία (†1781).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β' Κορ. γ' 4-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κγ' 29-39).

- 5. Πέμπτη.** Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπ. ια' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β' Κορ. δ' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπ. ια' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κδ' 13-28).

- 6. Παρασκευή.** Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδόχης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἑορτάσιμος οὐσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμβρίου (Ἑβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμβρίου (Λκ. ι' 16-21).

- 7. Σάββατον πρὸ τῆς Ὑψώσεως.** Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σώζοντος μάρτυρος (†304). Δανιὴλ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1929).

Εἶδησις. Εἰς πάσας τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους καθημερινὰς (ἐκτὸς Κυριακῆς) ἄχρι τῆς 21ης τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τοπικὰς διατάξεις §§52-63).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· κοντάκιον προεόρτιον «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία*»· Απόστολος: —μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου— Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, ζῆτει Σαββάτῳ ιγ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις*» (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζῆτει Σαββάτῳ ζ' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ὁ φιλῶν πατέρα*» (Μτθ. ι' 37-ια' 1)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Τ.Μ.Ε., 8 Σεπτεμβρίου, §§7-9). Ἦχος β', ἑωθινὸν ια'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἴκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ ἡ ἀκολουθία τῶν Μικρασιατῶν μαρτύρων μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως (ἢ εἰς ἄλλην πρόσφορον ἡμέραν), ὃ περ δι' ἐφέτος εἶναι προτιμότερον λόγῳ τῆς συμπτώσεως σήμερον καὶ τῆς θεομητορικῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἅπαντες πιστοί*».

Ἀπολυτικά «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ ιδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν ἀναστάσιμα δύο, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ἀναβόησον Δαβὶδ»· εἰς τὴν β' στιχολογίαν ὡσαύτως ἀναστάσιμα δύο, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί»· εἶτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῆς ἐορτῆς «Ἀγαλλιάσθω οὐρανός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τῶν εὐλογηταρίων καταλιμπανομένων, εὐθὺς ἢ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι ἠλόγηταί σου». Ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ προκείμενον τῆς ἐορτῆς «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου», καὶ τὸ «Πᾶσα πνοή».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου τὸ τῆς ἐορτῆς (ἐκ τῶν βημοθύρων), 8 Σεπτεμβρίου, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56)· εὐθὺς δὲ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό, ὁ στίχος «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τὸ ιδιόμελον «Ἡ παγκόσμιος χαρά».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ οἱ δύο τῆς ἐορτῆς μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς»· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσῳδιον κάθισμα τῆς ἐορτῆς· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· (ἀντὶ τῆς συνήθους ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» καὶ ἐν τέλει ὁ εἶρμος «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν» καὶ τὰ δύο τῆς ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου» καὶ β) «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον α΄

*Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.
Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εἶρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς
πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

*ᾤμωσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, ψάλλοντάς
σοι, ἀλληλούια.*

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

* Ὅρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς 18ης Αὐγούστου.

Ἀντίφωνον γ΄

Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά μόνον τὸ «Ὅτε κατήλθες» καὶ τὸ «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε», κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου— Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, ζήτηι Κυριακῆ κβ΄ ἐπιστολῶν, *«Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα»* (Γαλ. ς΄ 11-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, *«Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν»* (Ἰω. γ΄ 13-17).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «Ἀλλότριον τῶν μητέρων»*. Κοινωνικὸν *«Ποτήριον σωτηρίου»*: *«Εἶδομεν τὸ φῶς»*, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

9. Δευτέρα. Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Σεπτεμβρίου 23 (Γαλ. δ΄ 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιβ΄ ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. α΄ 9-15).

10. Τρίτη. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμοδώρας τῶν μαρτύρων (†305-311). Ἀνάμνησις θαύματος τῆς Ὑπ. Θεοτόκου ἐν Ὁρχομενῷ Βοιωτίας (†1943).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ιβ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β΄ Κορ. ε΄ 15-21).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρίτης β΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ΄ 16-21).

11. Τετάρτη. Θεοδώρας ὁσίας (†491). Εὐφροσύνου τοῦ μαγεῖρου (θ΄ αἰ.), Εὐανθίας μάρτυρος. Θεοδώρας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Βάστῃ Ἀρκαδίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιβ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β΄ Κορ. ς΄ 11-16).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρίτης ς΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιβ΄ 19-36).

12. Πέμπτη. Απόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αυτόνομου (†313) καὶ Κουρνούτου (γ' αἰ.) ἱερομαρτύρων· Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιὸν κατὰ τὴν α' ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «*Μακάριος ἀνήρ*», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου· μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Απόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ιβ' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 1-10)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτέρας ς' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ια' 47-54). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

13. Παρασκευή. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἑκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἀριστείδου μάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου. Ἱεροθέου ὁσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας (†1745).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Απόστολος: τῶν ἐγκαίνιων, Σεπτεμβρίου 13, «*Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι*» (Ἐβρ. γ' 1-4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουνίου 29, «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας*» (Μτθ. ις' 13-19). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ἀλληλούια*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

14. Σάββατον. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Σ' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτικά «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν», Δόξα, «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ὡς ἐξῆς· «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ» καὶ «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτικίον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἑορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράζας»· ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἣχον δ' (ἅγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἰστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠύτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφείς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιώντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α΄ ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ —συνήθως εἰς τὸν σολέα—, ἔνθα περιελθὼν κύκλω τρεῖς ἠὺτρεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολάς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «*Σοφία· ὀρθοί*», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ κύκλω αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολούθως ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ζηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐκφωνῶν «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος*»· οἱ χοροὶ τὴν γ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,*

ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιά, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθόδοξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α' Κορ. α' 18-24)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ἰω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν... τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ειδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

2. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ ἀδριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἴθισται νὰ λέγωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς».

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος (†372). Φιλοθέου ὁσίου (1' αἰ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεῶν Θεσσαλονίκης (†1429), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1811). Ἦχος γ', ἑωθινὸν α'.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (14 Σεπτεμβρίου §§9-11) ἢ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα τοῦ σταυροῦ 3 «Χαίροις ὁ ζωηφόρος σταυρὸς» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Τῶν προφητῶν αἰ φωναί», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδός, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀποστίχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου Μωυσέως».

Ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντιθεοτοκίων ἀνά ἓν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ έωθινόν (α΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς έορτῆς (14 Σεπτεμβρίου)· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τοῦ σταυροῦ χῦμα καὶ] ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς έορτῆς «*Έν παραδείσῳ με τὸ πρίν*» (14 Σεπτεμβρίου μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν)· ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἴρμοι «*Σταυρὸν χαράζας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Άγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α΄ ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», καὶ τὸ τῆς έορτῆς «*Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἴκουμένης*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ μεθέορτα τοῦ σταυροῦ 3 εἰς 4 «*Σταυρὸς ἀνοψούμενος*» κ.λπ. (ζήτει τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ έσπερινοῦ), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί*», β΄) «*Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*», Δόξα, τὸ α΄ έωθινόν «*Εἰς τὸ ὄρος*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς έορτῆς μετὰ τῶν έφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῇ α΄ ἡμέρᾳ τῆς έορτῆς [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς έορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Σῶσον, Κύριε*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθεῖς*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν, ζήτει Κυριακῆ κα΄ έπιστολῶν, «*Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται*» (Γαλ. β΄ 16-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς γ΄ νηστειῶν, «*Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου έλθεῖν*» (Μρ. η΄ 34-θ΄ 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Άξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

16. Δευτέρα. Εύφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου (†304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμεόρτιος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἢ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ιγ' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Β' Κορ. η' 7-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Εἶναι δυνατὸν ὁμως [εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἴσοδος], εἰς τὸν ὄρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἴνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῆ δοξολογία μεγάλη, ὅποτε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας, Κυριακῆς ις' ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

17. Τρίτη. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων (†137).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 16-θ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱεροὺς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτορος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων.

18. Τετάρτη. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 5-ι' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης α' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15).

19. Πέμπτη. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων (†276).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ι' 7-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

20. Παρασκευή. † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118). Παρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος:

ἡμέρας, Παρασκευῆς ιγ' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ια' 5-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ἅγιος περισσότερο, παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Κυριακῆς κζ' ἐπιστολῶν, «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρίτης ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 21. Σάββατον.** Ἀπόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130)· Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἶδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22α μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἄνευ Ψαλτηρίου ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὄρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ὡσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τ ρ ι σ ἄ γ ι ο ν. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: Σαββάτου μετὰ τὴν ὕψωσιν, ὃν ζῆτει Σαββάτῳ ιβ' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «Βλέπετε τὴν κλήσιν ὑμῶν» (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ὃ ζῆτει Παρασκευῇ δ' ἑβδ. Ἰωάννου, «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με» (Ἰω. η' 21-30)· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ζύλου».

Ειδήσεις. 1. Από αὐριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

2. Από αὐριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τοχὸν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὄρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' (Α' ΛΟΥΚΑ). Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ (†320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων. Ἦχος δ', ἑωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον «Ὁ ὕψωθεὶς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 4, καὶ τοῦ Μηναιίου τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, «Ἐκ βρέφους ἐγένου», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Νεῦσον παρακλήσεσιν». Ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Καὶ τρόπον μέτοχος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναιίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὰ τοῦ Μηναιίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρά ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς γ' ἐπιστολῶν, «*Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει*» (Α' Κορ. ις' 13-24). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α' Λουκᾶ, «*Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ*» (Λκ. ε' 1-11). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 23. Δευτέρα.** Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίπτης καὶ Πολυξένης ὁσίων (†109). Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου (†1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτισης (†1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «*Υγρὰν διοδεύσας*» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «*Προφήτα τοῦ Χριστοῦ*»: καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Σεπτεμβρίου 23, «*Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου*» (Λκ. α' 5-25). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 24. Τρίτη.** Θεοτόκου τῆς «*Μυρτιδιωτίσεως*» ἐν Κυθήροις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου (†1938).

Ἄν δὲν ὑπάρχη ἰδιαιτέρα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30).

Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, γ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ

λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας, Σαβ. ιζ' Ματθαίου (Μτθ. κε' 1-13).

2. Ἐὰν ὑπάρχη ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσεως, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσεως ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασιῶν τοὺς εἰρμούς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ». Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσεως.

Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἕσωμεν ἕσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα».

25. Τετάρτη. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιγ' 3-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

26. Πέμπτη. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τ. κάρας τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ. ἀπαγγέλλονται τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναιῷ (καθ' ἃ ἡμεῖς ἰστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «Πρόσσχωμεν· σοφία· πρόσσχωμεν»). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὄρθρου—ἐκ τῶν βημοθύρων—τὸ ια' ἑωθινόν, «Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναιῷ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τι-

μιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἀπόστολε Χριστῶ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτεμβρίου, «*Θεὸν οὐδεὶς πρόποτε τεθέαται*» (Α΄ Ἰω. δ΄ 12-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῶ*» (Ἰω. ιθ΄ 25-27, κα΄ 24-25). κοιωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

27. Παρασκευή. Καλλιστράτου μάρτυρος (†304). Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος (†1764).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς ιδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β΄ 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς΄ 17-23).

28. Σάββατον. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ (†350). Βαροῦχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τοῦ ὄρθρου καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ κάθισμα τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ιδ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Κορ. δ΄ 1-5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 17-26).

Σημείωσις. Ψαλείσης τυχὸν δοξολογίας μεγάλης ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Κυριακῆς ιε΄ ἐπιστολῶν (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15), καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Παρασκευῆς β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς΄ 17-23).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ (Β΄ ΛΟΥΚΑ). Κυριακοῦ ὁσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος. Ἦχος πλ. α΄, ἑωθινὸν γ΄.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 3 «*Παθῶν κυριεύσας*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «*Ὅσιε πάτερ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (Ὀκτώηχος, ἦχος πλ. β΄, Σαββάτῳ ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τῆς ἐρήμου πολίτης», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πόλη Κυρίου»), καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἴρμοι «Ἄνοιζω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τοῦ Μηναίου «Ἐν δόξῃ παριστάμενος» καὶ τὸ θεοτοκίον «Κυρίως Θεοτόκον σε».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τῆς ἐρήμου πολίτης» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ἰδ' ἐπιστολῶν, «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν» (Β' Κορ. α' 21-β' 4)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β' Λουκᾶ, «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι» (Λκ. ζ' 31-36). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Δευτέρα. Γρηγορίου ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ (†335). Ῥιψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 24-30).

ΜΗΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

- 1. Τρίτη.** Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ζ' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τοπικὰς διατάξεις, §§1-30.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Ὀκτωβρίου 1 (Πρξ. θ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 37-45).

Εἰδήσεις. Ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθεῖση κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

- 2. Τετάρτη.** Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος (†304).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ὀκτωβρίου 2 (Α' Τιμ. α' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 46-ζ' 1).

- 3. Πέμπτη.** Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν (†96). Ῥουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Ἀπόστολος: ἱερομάρτυρος, Ὀκτωβρίου 3 (Πρξ. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

Σημείωσις. Ὃπου ἂν ἐορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· κοιντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀγίου, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. ιγ' 44-54).

- 4. Παρασκευή.** Ἱεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. δ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 31-35).

5. Σάββατον. Χαριτίνης μάρτυρος (†304). Μεθοδίας όσίας τῆς ἐν Κιμώλῳ (†1908).

Τάξις Σαββάτου με «Ἀλληλοΐα» (βλ. Ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 17-ε' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 27-32).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' (Γ' ΛΟΥΚΑ). † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Ἐρωτηίδος μάρτυρος. Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 3 «Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «Τὰ θεῖα ἐποπτεύων», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἀπόστολε ἅγιε», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας με θεοτοκίον «Ὁ τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας με τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

Εὐαγγελιον ἐωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

Καταβασιαὶ οἱ εἴρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τοῦ Μηναιίου «*Αὐτόπτα καὶ ἀπόστολε*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Πανάμωμε μητρόθεε*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ ἀποστόλου ἕτερα 4 στιχηρὰ (εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*», καὶ «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιῆσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*»), Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «*Ὁρθρος ἦν βαθύς*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἀποστόλου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ἀπόστολε ἅγιε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιε' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γ' Λουκᾶ, «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναῖν*» (Λκ. ζ' 11-16).

«*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

7. Δευτέρα. Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων (†290-303). Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος (δ' αἰ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἰ.) μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

8. Τρίτη. Πελαγίας ὁσίας (†457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος (†303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

9. Τετάρτη. Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, ι' Κυρ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

10. Πέμπτη. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ις' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

11. Παρασκευή. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτὰ· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας (†850).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).

12. Σάββατον. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων (†850). Δομνίνης μάρτυρος, Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου (†1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἁγίων.

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 23-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 1-10).

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' (Δ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας. Ἦχος βαρὺς, ἐωθινὸν ε'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου (Τ.Μ.Ε., 11η Ὀκτωβρίου §§1-3). Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μυστικάς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐτήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Υπερδεδοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, ἡ προστασία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Υπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἶτα ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἴρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ τῶν ἁγίων «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ιδιόμελον «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ὥδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ— Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὀκτωβρίου, «*Πιστὸς ὁ λόγος*» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δ' Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων*» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημειώσεις. Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἐν ἧ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῆ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

14. Δευτέρα. Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ (†787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 22-β' 3).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 18-22).

15. Τρίτη. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (†310). Σαβίνου ὀσίου (†760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 19-γ' 7).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 23-27).

16. Τετάρτη. Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ιζ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. γ' 8-21).
Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγέλιον ἁγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

17. Πέμπτη. Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 14-17).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

18. Παρασκευή. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναιίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὀκτ. §1), ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «*Θεοτόκε,*

σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλητική, ἤχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας)· ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἅγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγονται καταβασίαι, ψάλλονται ὁμῶς αἶνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὀκτωβρίου, «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κλσ. δ' 5-11, 14-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμβρίου τῆς λειτουργίας, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἢ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου». Ἡ παροῦσα μυριόλεκτος σημεῖωσις εἶναι περιττὴ ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς ἄκρω δακτύλῳ ἀψαμένους τοῦ Τυπικοῦ.

19. Σάββατον. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος (†307).

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Ἀλληλοῦα» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρίτης διακαινησίμου (Πρξ. β' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). Ἀρτεμίου μεγαλομ. (†326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος (†462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1581). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Α'. Τάξις συμπαλλομένης καὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γερασίμου

Εἶδησις. Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (20 Ὀκτωβρίου §§2-4) συμπάλλονται σήμερον τρεῖς ἀκολουθίαι· ἡ ἀναστάσιμος, ἡ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ἐκ τοῦ Μηναιίου, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Γερασίμου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρώνης) ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος. Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴν τάξιν συμπαλλομένης καὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γερασίμου, ἣ τις ἔχει καθιερωθῆ πολλοῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἐνθα ὁμῶς συμπάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας ἀντὶ τῆς

τοῦ ἁγίου Γερασίμου βλέπε μετὰ τὴν λειτουργίαν τὴν 1ην σημειώσιν. Διὰ δὲ τοὺς ναοὺς τοὺς στερουμένους ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἐνὸς ἐκ τῶν σήμερον τιμωμένων ἁγίων, βλέπε τὴν β' τάξιν τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἑσπέρια ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηναιίου προσόμοια 3 καὶ τοῦ ὁσίου Γερασίμου ἕτερα 3, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «Σήμερον ἡ οἰκουμένη», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητικὴ, ἦχος πλ. β', Σαββάτω ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὄψους κατήλθες», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, τοῦ ὁσίου Γερασίμου, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου Γερασίμου (ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας ἀκολουθίας αὐτοῦ), τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ὁσίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Μηναιίου καὶ ὁ τοῦ ὁσίου Γερασίμου· ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναιίου, Δόξα, τὸ μεσώδιον τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἴρμοι «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, τοῦ Μηναίου, τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ ὅμοιον θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου Γερασίμου ἕτερα 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ὁσίου Γερασίμου]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαββάτου κζ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν» (Λκ. η' 27-39).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε». «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημειώσεις. 1) Ὅπου τιμᾶται ἡ ὁσία Ματρῶνα μετὰ ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν, ἀντικαθισταμένων ὁμως πάντων τῶν ὕμνων τοῦ ὁσίου Γερασίμου διὰ τῶν ἀντιστοιχῶν τῆς ὁσίας Ματρῶνης. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ αὐτῆς λέγονται μετὰ τοὺς ἐξῆς στίχους: α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μου», καὶ β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατήθυνε τὰ διαβήματά μου»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγεται ὡσαύτως ὁ ἀπόστολος τῆς ὁσίας ἀντὶ τοῦ ὁσίου.

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια τῆς 3ης Μαρτίου.

2) *Εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς τιμωμένους ἐπ' ὀνόματι ἑνὸς τῶν σήμερον τιμωμένων ἁγίων, μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας συμπάλλεται μόνον ἢ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ, ἢ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται. Τότε ἅπαντα τὰ δοξαστικά καὶ τὰ ἀναγνώσματα εἶναι τοῦ πανηγυριζομένου ἁγίου. Ἐὰν δὲ ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, εἰς μὲν τοὺς αἶνους τὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ αὐτοῦ λέγονται μὲ τὸς ἐξῆς στίχους· α) «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», β) «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγεται ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ, ὃν ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου (Β' Τιμ. β' 1-10).*

Β'. Τάξις συμπαλλομένης μόνης τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς στερουμένους ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἑνὸς ἐκ τῶν σήμερον τιμωμένων ἁγίων, ἢ ἀναστάσιμος ἀκολουθία συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου κατὰ τὴν συνήθη τάξιν ὡς ἀκολούθως.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Τὸν νοερὸν φωστῆρα», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος κ.λπ.. Τὰ ἀναστάσιμα ἀπόστιχα, Δόξα, «Σήμερον ἢ οἴκουμένη», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου». Ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ·

ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἄνοιζω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ἧς ἀναστάσιμον «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*»*, τοῦ Μηναιίου «*Παρεστηκῶς Ἄρτέμειε*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ τὰ 8 ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ἧς ἑωθινὸν «*Ἡ ὄντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιζ' ἐπιστολῶν, «*Ὑμεῖς ἐστὲ ναὸς Θεοῦ ζῶντος*» (Β' Κορ. ἧς 16-ἧς 1)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ἧς Λουκᾶ, «*Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν*» (Λκ. η' 27-39). «*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

21. Δευτέρα. Ἰλαρίωνος ὁσίου (†371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτρῳ· Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας (†1773), Φιλοθέου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 25-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ἧς ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-24).

22. Τρίτη. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως (†167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν (†250).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ἧς ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

23. Τετάρτη. † Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου (†63).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ψάλλεται ἡμειόρτιος μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιίῳ τάξιν, ἢ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια τῆς 3ης Μαρτίου.

ἄνευ εἰσόδου καὶ ἄνευ ἀναγνωσμάτων, εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης· εἰς δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*» καὶ κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυριακῆς κ' ἐπιστολῶν (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ζ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 54-58).

24. Πέμπτη. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.)· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 33-ς' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

25. Παρασκευή. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων (†355). Ταβιθάς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ς' 18-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

26. Σάββατον. † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἔσπερινου, Καὶ νῦν, «*Δέσποινα πρόσδεξαι*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', Δευτ. πρωί). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἐν τε τῷ ἔσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἅπαξ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἁγίου, Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἴρμοι «*Ἀνοιζω τὸ στόμα μου*»· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» μετὰ τοῦ εἴρμου «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὡς καθ' ἐκάστην. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν*», «*Μέγαν εὗρατο*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου γ' ἐβδ. Ἰωάννου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' προσομοίου τῶν αἰνῶν τοῦ ἁγίου, «*Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν*», μετὰ τὰς λέξεις «*...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...*», ψάλλεται οὕτως:

«...ἦν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α΄) Παπαδοπούλου.

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ΄ (Ζ΄ ΛΟΥΚΑ). Νέστορος μάρτυρος (†306)· Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου. Ἦχος α΄, ἑωθινὸν ζ΄.

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτικά «Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», Δόξα, «Μέγαν εὔρατο»· κοντάκιον «Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Λεῦτε πιστοὶ συνελθόντες» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγ. Δημητρίου «Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς» (26ης Ὀκτωβρίου), Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ» (26ης Ὀκτωβρίου), Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε».

Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Μέγαν εὔρατο», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Δημητρίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, ἀντὶ μεσφδίου καθίσματος, ἐκ τῆς 26ης Ὀκτωβρίου τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ἁγίου «Τὸν συμπαθέστατον Κυρίου μάρτυρα» μετὰ τοῦ θεοτοκίου «Θεο-

μακάριστε μητερ άνύμφευτε»· άφ' ζ' τὸ άναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἴρμοι «Άνοιζω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Άπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' άναστάσιμον «Ότι ἦσαν τὸν Κύριον», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ άναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' έωθινὸν «Ίδου σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «Ύπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη αντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ άπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Μέγαν εὔρατο» καὶ τοῦ άγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ άλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Άπόστολος: Κυριακῆς ιη' έπιστολῶν, «Ό σπείρων φειδομένως» (Β' Κορ. θ' 6-11)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ, «Άνθρωπός τις... ᾧ ὄνομα Ίάιρος» (Λκ. η' 41-56).

«Άξιον έστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 28. Δευτέρα.** † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλλης, Εὐνίκης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων· Στεφάνου ὀσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ῥεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων (†1824). Ἐθνικὴ έορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἠπείρῳ πολέμῳ (1940).

Εἰς τὴν θ'. Άπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Μέγαν εὔρατο»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰδήσεις. 1. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῆ 1ῃ Ὀκτωβρίου άγομένη έορτὴ τῆς ἱερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῆ σήμερον μετὰ τῆς έθνικῆς έορτῆς.

2. Τὴν άκολουθίαν τῆς τιμίας Σκέπης ζῆτει ἡ ἐν τῷ Μηναιῷ ἡ εἰς τὴν οἰκειάν φυλλάδα.

Ἡ άκολουθία τῆς έορτῆς ψάλλεται έορτάσιμος ὡς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ άπολύσεως

«Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐορτάζομεν, δυνάμει...» Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνός (ἐκ τοῦ Μηναίου) καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ εἴρμοι «Ἄνοιζω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «Ἐἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 21 Νοεμβρίου, «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἐξῆς:

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἦχος α'·

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλής· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἁγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθεΐᾳ ἄχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἦχον βαρύν:

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἠρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περιωβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἱκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνά ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῆ φωνῆ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατενοδοῦσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην*.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῆ σῆ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι ὠδὴν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδοὺ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῆ ὕβρει συντριβήσονται. Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς

* Πρβλ. «Ἐπίσημοι Δοξολογίαὶ μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας, σελ. 44.

τρίβους σου δίδαζον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἐπι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα ἀύλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὀσῶν αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλη, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορὸς «*Ἀμήν*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «*Δι' ἐσχῶν*».

29. Τρίτη. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὁσίου (†360).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

30. Τετάρτη. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων (†285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

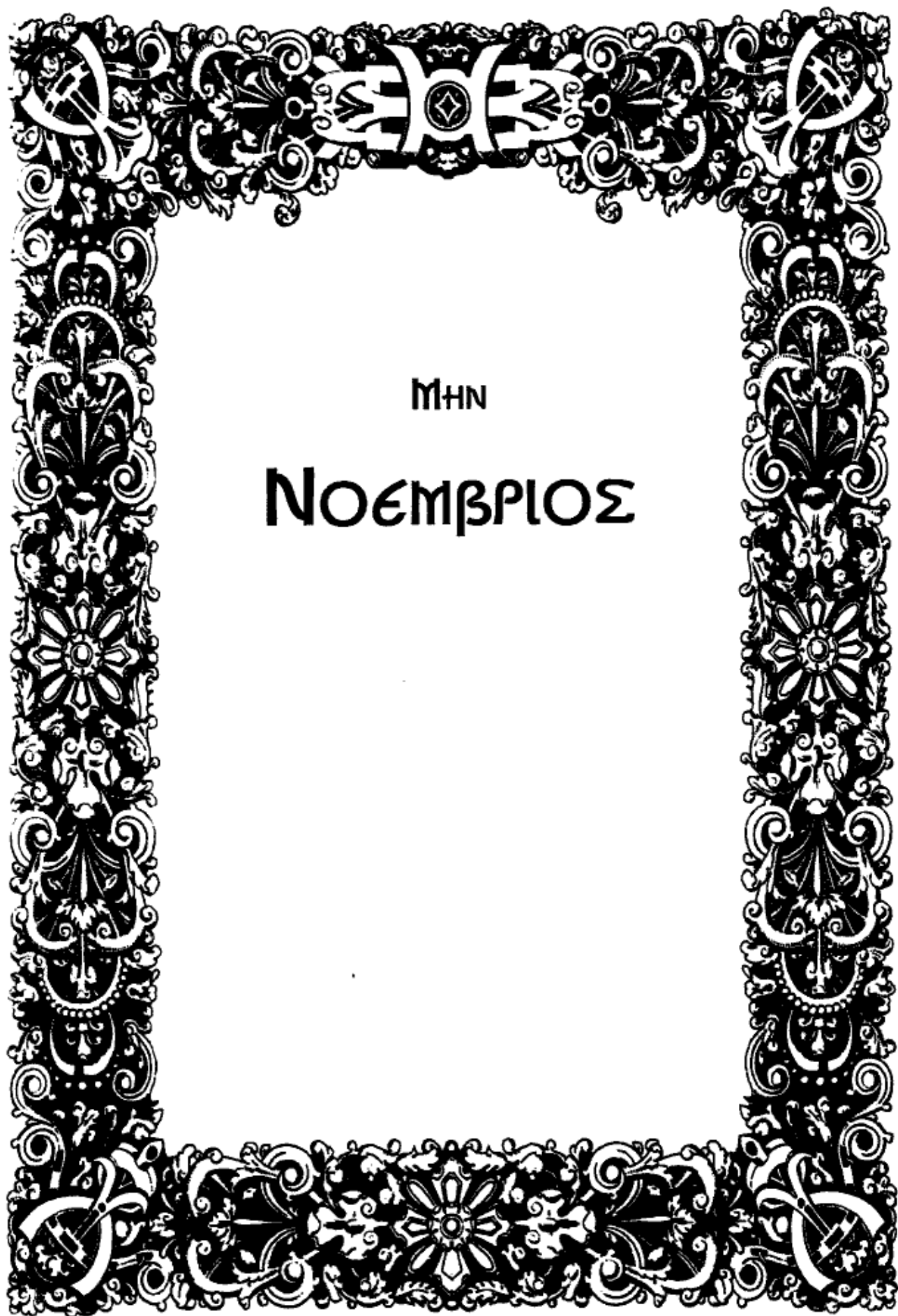
31. Πέμπτη. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Ἐπιμάχου μάρτυρος (†250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

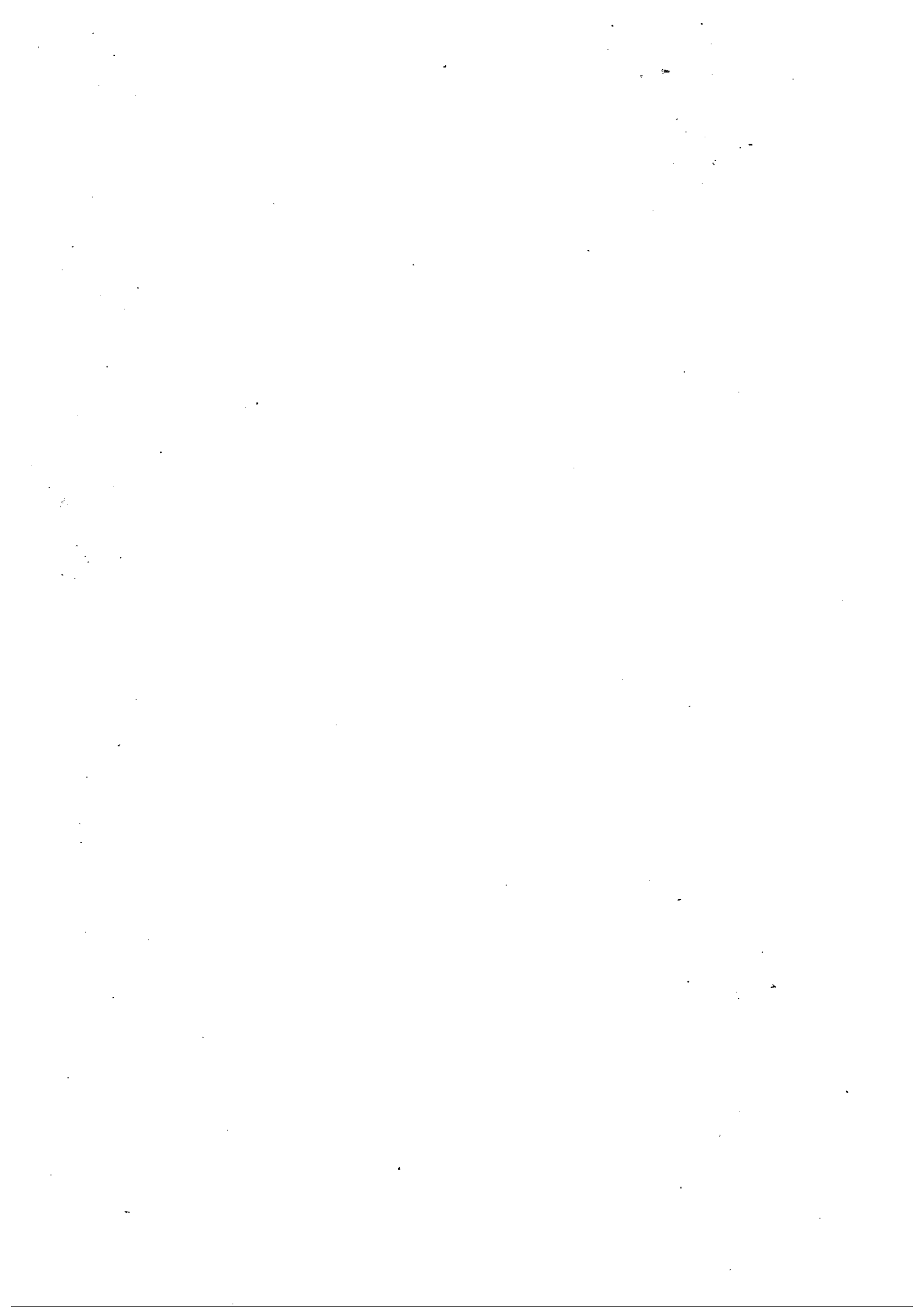

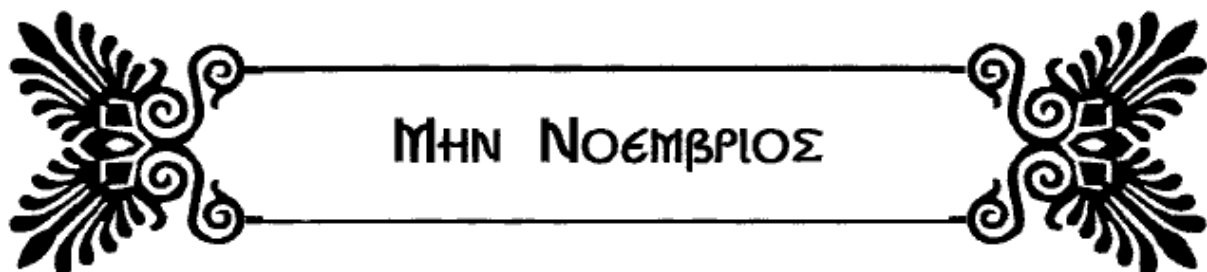

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. Παρασκευή. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης. Δαυὶδ ὀσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (ις' αἰ.), Ἰακώβου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς «κατὰ τὴν τοῦ Μηναιίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 1η Νοεμ. §1), ἥ τοι εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Νοεμβρίου 1η, «Ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. 1. Πρὸς περισσοτέραν τιμὴν τῶν ἁγίων εἴθισται εἰς ὠρισμένους ναοὺς μετὰ τοὺς αἵνους τοῦ Μηναιίου νὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὅποτε καταλιμπάνονται τὰ ἀπόστιχα· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τῶν ἁγίων, 1ης Νοεμβρίου, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ι' 1, 5-8).

2. Ἐνθα ἰδιαιτέρως τιμῶνται οἱ ἄγιοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία αὐτῶν, εἴθισται νὰ συμπληρῶνεται εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου μετὰ τὰ καθίσματα τῆς 1ης Ἰουλίου, ὅποτε γίνεται εἴσοδος εἰς τὸν ἑσπερινόν, ψάλλονται δὲ καὶ καταβασίαι «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς τὸν ὄρθρον.

3. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὀσιος Δαυὶδ ἢ ὁ ἱερομάρτυς Ἰακώβος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θὰ ψαλῆ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μετὰ τὴν τοπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

2. Σάββατον. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων (†341-345). Τῶν ἐν Ἀγρινίῳ τριῶν νεομαρτύρων (†1786).

Διὰ τὰ Σάββατα μὲ «Θεὸς Κύριος» βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§31-44.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 58-ις' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

- 3. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Ε' ΛΟΥΚΑ).** Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἰ.)· ἀνακομιδὴ λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου (†1797). Ἦχος β', ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἄθλοφόροι Κυρίου»· κοντάκιον «Τῇ τῆς Τριάδος καλλονῇ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Μηναιίου 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «Προοίμιον τυπικῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητικὴ, ἦχ. πλ. β', Σαββάτῳ ἑσπέρας).

Ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Δόξα, «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», καὶ ἀπόλυσις.

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

Εὐαγγέλιον ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οί είρμοί «*Ἄνοιζω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ*», β) «*Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος*», Δόξα, τὸ η' ἐωθινὸν «*Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ὥδῃς τοῦ β' κανόνος τοῦ μηναίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ὅτε κατήλθες*», «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», «*Ὡς τῶν αἰχμαλώτων*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιθ' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ*» (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε' Λουκᾶ, «*Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος*» (Λκ. ις' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

4. **Δευτέρα.** Ἰωαννικίου ὀσίου τοῦ μεγάλου (†846), Νικάνδρου καὶ Ἑρμαίου ἱερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος. Γεωργίου ὀσίου (Καρσλίδη) τοῦ ἐν Δράμα (†1959).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Φιλίπ β' 12-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

5. **Τρίτη.** Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.). Ἑρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ β' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 42-48).

6. Τετάρτη. Παύλου Κων/πόλεως όμολογητοῦ (†350). Λουκᾶ όσίου (†800-820), Λεονάρδου όσίου.

Απόστολος: ήμέρας, Τετάρτης κ' έβδ. έπιστ. (Φιλίπ β' 24-30).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Τετάρτης η' έβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

7. Πέμπτη. Τῶν έν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αί.), Λαζάρου όσίου τοῦ έν τῷ Γαλησίῳ ὄρει (†1053).

Απόστολος: ήμέρας, Πέμπτης κ' έβδ. έπιστ. (Φιλίπ γ' 1-8).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Πέμπτης η' έβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

8. Παρασκευή. † Σύναξις τῶν άρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν λοιπῶν άσωμάτων δυνάμεων.

Η άκολουθία ψάλλεται άνευ Παρακλητικῆς, κατά την διάταξιν τοῦ Μηναιίου (Τ.Μ.Ε., 8 Νοεμβρίου §§1-3). Τά διά την λιτήν ιδιόμελα είς τὸ μεσονυκτικόν. Οί στίχοι τῶν άποστίχων τοῦ έσπερινοῦ: «Ὁ ποιῶν τοὺς άγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα» καί «Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, έμεγαλόνθησ σφόδρα». Τὸ άπολυτίκιον τῶν άρχαγγέλων είς μὲν τὸν έσπερινὸν καί μετὰ την μεγ. δοξολογίαν άπαξ, είς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καί τὸ θεοτοκίον. Είς τὸν ὄρθρον, Εύαγγέλιον τῶν άγγέλων, Δευτέρας α' έβδ. Ματθαίου, «Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν είρμῶν καί οί δύο τῶν ταξιαρχῶν μετὰ στίχου «Άγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ήμῶν». Καταβασίαι οί είρμοι «Άνοιξω τὸ στόμα μου», καί τὰ λοιπὰ ὡς έν τῷ Μηναιίῳ.

Εἶδησις. Οί είρμοι τοῦ κανόνος τῆς έορτῆς τῶν είσοδίων τῆς Θεοτόκου «Άνοιξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ έξῆς σημεῖα:

Ῥδῆ α' «...καί ἄσω γηθόμενος ταύτης την είσοδον».

Ῥδῆ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον· κᾶν τῇ σεπτῇ είσόδῳ σου στεφάνων δόξης άξίωσον».

Ῥδῆ ε' «Έξέστη τὰ σύμπαντα έν τῇ σεπτῇ είσόδῳ σου· σὺ γάρ, άπειρόγαμε παρθένε, ένδον είσήλθες έν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε την εἰρήνην βραβεύουσα».

Ῥδῆ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ιερά είσόδια τῆς θεομήτορος...»

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Απόστολος: τῶν ἄσωμάτων, 8 Νοεμβρίου, «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος» (Ἑβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πρὸς φλόγα· ἀλληλούια».

9. **Σάββατον.** Ὀνησιφόρου μάρτυρος (γ' -δ' αἰ.), Ματρώνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας (†889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ (†1920).

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τοπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 37-43).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἁγία Θεοκτίστη ἢ ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θὰ ψαλῆ ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος συμφώνως μετὰ τὴν τοπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλέπε εἶδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

10. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Η' ΛΟΥΚΑ).** Ὀλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ὁρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως (†304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924). Ἦχος γ', ἑωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναιίου τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος». Ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ σόφρανια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιῖου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε 8 Νοεμβρίου)· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς... τὰ ἱερὰ εἰσόδια*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Τὸν σὸν υἱὸν ὡς ἔβλεψας*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «*Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κ' ἐπιστολῶν, «*Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν*» (Γαλ. α' 11-19)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς η' Λουκᾶ, «*Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Λκ. ι' 25-37). «*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

11. Δευτέρα. Μηνᾶ (†304), Βίκτωρος (β' αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου (†304), μαρτύρων· Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. δ' 10-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1, 12-15).

12. Τρίτη. Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†616-620)· Νείλου ὁσίου τοῦ ἀσκητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλο. α' 1-3, 6-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 25-35).

13. Τετάρτη. † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, ζῆτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ἰω. ι´ 1-9). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε εἶδησιν 8ης Νοεμβρίου). Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἦ τοῦ στόματός σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*»· Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς*» (Ἐβρ. ζ´ 26-η´ 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι´ 9-16)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

14. Πέμπτη. † Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ´. Γρηγορίου ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ (†1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Οἰκογενῶν αὐτοῦ. Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου (†1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν (T.M.E., 14 Νοεμ. §1), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἔσπερινόν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε*» ἐν τῷ ἔσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἅπαξ (ἀλλ´ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δὶς μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσαν*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*»· Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυριακῆς ι´ ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α´ Κορ. δ´ 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς α´ νηστειῶν, «*Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν*» (Ἰω. α´ 44-52)· κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

15. Παρασκευή. Γουρία, Σαμωνᾶ (†299-306) καὶ Ἀβίβου (†222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κα´ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Κλσ. β´ 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις´ 15-18, ις´ 1-4).

16. Σάββατον. † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου, ὡς στερουμένη καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὄρθρου, εἶναι ἡμιεόρτιος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξολογίας μεγάλης.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν κεκραγαρίων, Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου)· ἄνευ εἰσόδου, τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὸ ἀπολυτικίον «*Ἀπόστολε ἅγιε*» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἅπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*»· Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρίτης δ' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων*» (Ρωμ. ι' 11-ια' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ε' ἑβδ. Ματθαίου, «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον*» (Μτθ. θ' 9-13)· κοινωρικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Θ' ΛΟΥΚΑ). Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας (†270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (†471). Ἦχος δ', ἑωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Ἀπόστολε ἅγιε*»· κοντάκιον «*Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγόν*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Τί σε νῦν καλέσω*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Εἰς βάθος θεωρίας*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Γρηγόρησις Θεοῦ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (Παρακλητικὴ, ἤχ. πλ. β', Σαββάτῳ ἑσπέρας).

Ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἶθισται, καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου «*Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλ. 8 Νοεμβρίου.)· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς... τὰ ἱερὰ εἰσόδια*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τοῦ Μηναιίου «*Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασι*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 3 «*Χαίροις, θεολογίαις σαφῶς*» κ.λπ. εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*» β) «*Στόμα δικαίου μελετήσεται σοφίαν, καὶ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναιίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κα' ἐπιστολῶν, «*Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦνται*» (Γαλ. β' 16-20)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς θ' Λουκᾶ, «*Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου*» (Λκ. ιβ' 16-21). «*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

18. Δευτέρα. Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. (†306). Ρωμανοῦ μάρτυρος (†308), Ζακχαίου διακόνου (†307), Αναστασίου νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας (†1743).

Σημείωσις. Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ρωμανοῦ καταλιμπάνονται, ἐν οἰαδήποτε ἡμέρα καὶ ἂν τόχη σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 13-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 20-25).

19. Τρίτη. Ἀβδιοῦ προφήτου (θ' π.Χ. αἰ.), Βαρλαάμ μάρτυρος (†304). Ἡλιοδώρου (†272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κβ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Κλσ. β' 20-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 26-37, ιη' 8).

20. Τετάρτη. Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου (†816) ὁσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως (†447).

Σχολαζούσης σήμερον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα καὶ ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον*».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κβ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Κλσ. γ' 17-δ' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 15-17, 26-30).

21. Πέμπτη. † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (Τ.Μ.Ε., 21η Νοεμβρίου §§5-7).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὰ Εἰσόδια ἐορτάζομεν...*» Εἰς τὸν ὄρθρον [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*»], καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*». Ἡ θ' ὥδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἰσοδὸν μόνον τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος:

τῆς ἐορτῆς, 21 Νοεμβρίου, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου εἰς τὸν ὄρθρον προτάσσεται ὁ α' κανὼν τῆς ἐορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β' κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητικὴ (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5)· κοντάκιον ὁμοίως τῆς ἐορτῆς.

22. Παρασκευή. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων. Ἰακώβου ὀσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ νέου ἀσκητοῦ (†1991).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναιίου (ὄρα ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλων, 22 Νοεμβρίου (Φιλήμ. 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 12-28).

23. Σάββατον. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου (†394), Γρηγορίου Ἄκραγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 19-21).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ), «ἡ μετὰ τὴν ἐορτήν». Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης (†101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†311). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν ια'.

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. (21 Νοεμβρίου §§11-13) ἡ μὴ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἁγίων τοῦ Μηναιίου σήμερον καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας»· κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα προσόμοια 3 «*Δεῦτε φιλέορτοι πάντες*» κ.λπ. (ζήτηει εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24ης Νοεμβρίου) εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «*Ὁ Δαυὶδ προανεφώνει σοι*» (24ης Νοεμβρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Κράτος τῆς ἐνιαίας*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 24ης τοῦ μηνός. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς 4, καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς εἰς 4 μετὰ στίχου «*ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*»· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεθέορτον μεσῳδιον «*Πρὸ συλλήψεως, ἀγνή*» (24 Νοεμβρίου)· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλωνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*» καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἦν πάλαι προκατήγγειλεν*».

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ —διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατάλληλα μεθέορτα εἰς τὸ μηναιὸν*— τῆς κυρίας ἡμέ-

* Ὅρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἴνους τῆς 11ης Αὐγούστου.

ρας τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) προσόμοια 4 «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἄπενεχθήσονται παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*», β) «*Ἄπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως*», Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «*Φανερῶν ἑαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Ἵπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς (βλέπε εἰς τὸ μηναιῖον), μετ' ἑφουμνίου εἰς τὸ β' «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*»*. [Ἐὰν προτιμηθοῦν τὰ τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ α' κανόνος τῶν Εἰσοδίων εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυριακῆς κβ' ἐπιστολῶν, «*Ἴδετε πηλικοίς ὑμῖν γράμμασιν*» (Γαλ. ζ' 11-18)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιγ' Λουκᾶ, «*Ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων*» (Λκ. ιη' 18-27).

«*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

25. Δευτέρα. † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος (†313)· Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ ἑσπέρια ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «*Χαίρει ὁ οὐρανός*» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «*Βίον ἄυλον*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον τὰ στίφη*». Ἀπολυτικά «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», Δόξα, «*Τὴν πανεύφημον νόμφην*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

* Ὅρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς 18ης Αὐγούστου.

Σημείωσις. Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἀγίας, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ ὀρίζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (Σαββάτου ιζ΄ Ματθαίου, «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· *Μτθ. κε΄ 1-13*). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσῃ ὁμως νὰ λέγωνται εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀγίας ναοὺς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ καθίσματα τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἀγίας· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῆς ἀγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἀγίας καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ΄ ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων· εἶτα «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...*»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἀγίας ἕτερα 3 «*Μνήμην τὴν πανίερον*» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἀγίας «*Βίον ἄυλον*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμπτης ιε΄ ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ΄ 23-δ΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε΄ ἑβδ. Ματθαίου, «*Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε΄ 24-34). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Ἄγγελοι τὴν εἰσοδὸν... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται ἅγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι

τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

- 26. Τρίτη.** Ἀλυπίου ὁσίου († ζ΄ αἰ.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου (†1807).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. α΄ 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ια΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ΄ 45-48).

- 27. Τετάρτη.** Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†421). Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης τοῦ καὶ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης κγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. β΄ 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ια΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ΄ 1-8).

- 28. Πέμπτη.** Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ (†767), Εἰρηναρχοῦ μάρτυρος (†303). Τῶν ἐν Τιβεριουπόλει πεντεκαίδεκα μαρτύρων (πολιούχων Κιλκίς).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης κγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. β΄ 9-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ια΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ΄ 9-18).

- 29. Παρασκευή.** Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων (†250)· Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἱερομάρτυρος. Φιλουμένου νεομάρτυρος τοῦ Ἱεροσολυμίτου (†1979).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. κγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. β΄ 14-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ια΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ΄ 19-26).

- 30. Σάββατον.** † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἰθιοπίας) (†380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ. ἀπαγγέλλονται καὶ τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναιῷ (καθ' ἃ ἡμεῖς ἰστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσσωμεν· σοφία· πρόσσωμεν»)· τὰ δὲ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ

τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες· καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*»· εἶτα ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλωνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*»· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

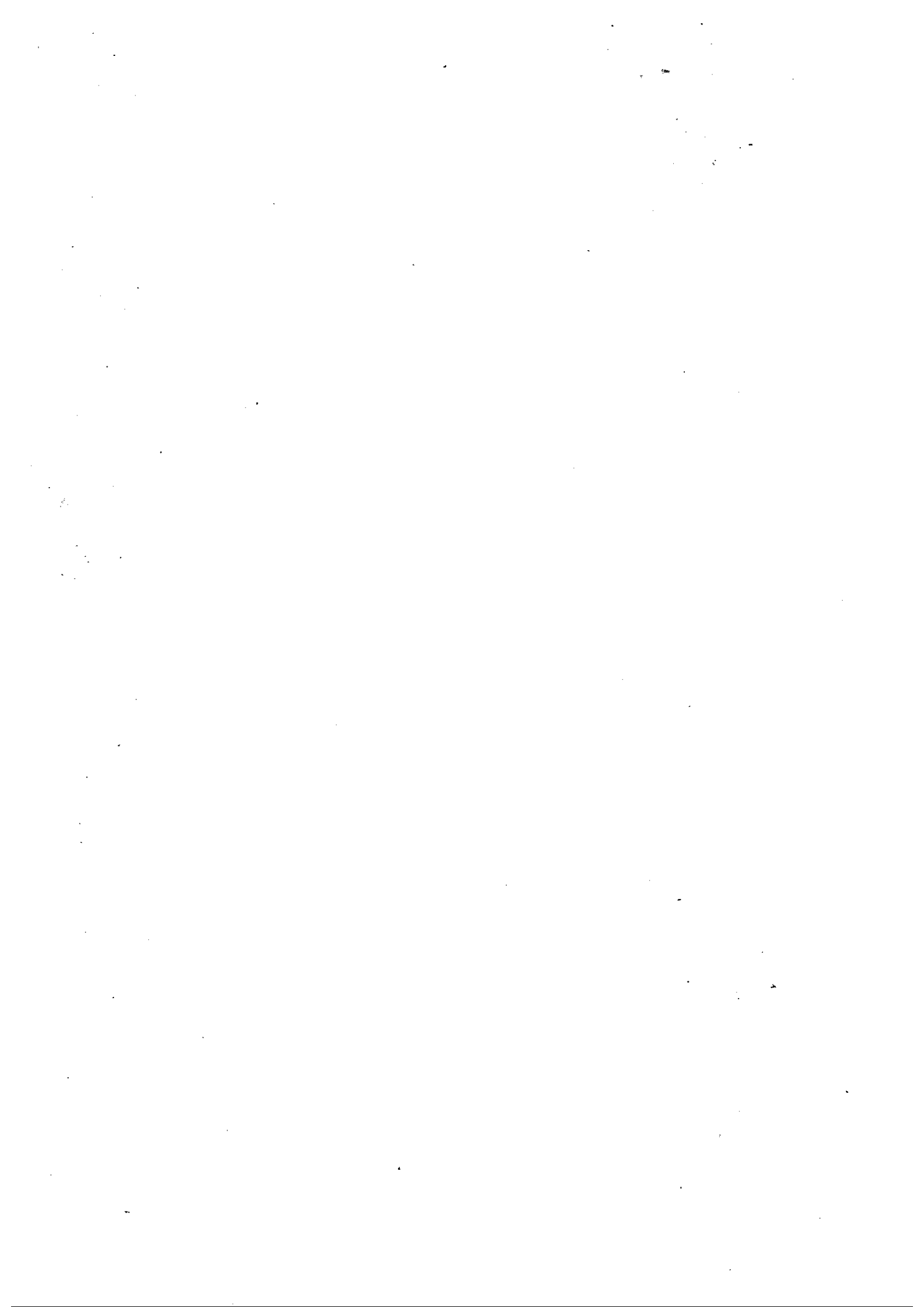
Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμβρίου, «*Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο*» (Ἰω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

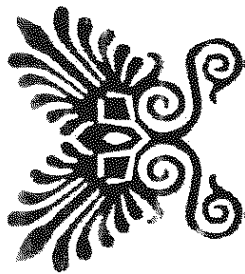

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ)**. Ναοῦμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας. Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν α'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν ἀποστόλων»· κοντάκιον «Τὸν τῆς ἀνδρείας».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκιον «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου (ἄνευ εἰρμῶν)· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναιίου κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλονον ψυχὴ μου...] Μυστήριον ζένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α΄ ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α΄ ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κγ΄ ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὦν ἐν ἐλέει» (Ἐφεσ. β΄ 4-10). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιδ΄ Λουκᾶ, «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ» (Λκ. ιη΄ 35-43). «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»: «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 2. Δευτέρα.** Ἀββακούμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὀσίου (†251), Μυρόπης μάρτυρος (δ΄ αἰ.). Πορφυρίου ὀσίου τοῦ Κασσοκαλυβίτου (†1991).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας κδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. β΄ 20-γ΄ 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ΄ 27-44).

- 3. Τρίτη.** Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος (†1813).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. γ΄ 9-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα΄ 12-19).

- 4. Τετάρτη.** † Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (†306), Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (†760). Σεραφεῖμ Φαναρίου ἱερομάρτυρος (†1601).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἑορτάσιμος ἐκ τοῦ Μηναιίου, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινόν, μετὰ τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ δοξαστικὸν αὐτῶν, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὀσίου»: ἀπολυτικά, «Βαρβάραν τὴν ἁγίαν», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεὶς». Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναιίῳ κοινός

τῶν ἁγίων· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἑβδομ. Ματθαίου, «Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς» (Μτθ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ὁρισμέναι ἐκδόσεις Μηναιῶν εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν παραθέτουν ἀναγνώσματα, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον ὄρθρου (Σαβ. ιζ' Ματθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσουν τοῦλάχιστον εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας ναούς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη καὶ στιχηρὸν διὰ τὴν λιτὴν, λέγεται εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

5. Πέμπτη. † Σάββα ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου (†532).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ὀσίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, «ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῷ» (Τ.Μ.Ε., 5 Δεκεμβρίου §1), ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς*», εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*». Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «*Πολλοῖς συνεχόμενος*» καὶ ὁ τοῦ ὀσίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον». Ἀπόστολος: —μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου— τοῦ ὀσίου, Σαββάτου κζ' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης δ' ἑβδ. Ματθαίου, «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

6. Παρασκευή. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ ἄνευ Παρακλητικῆς (Τ.Μ.Ε., 6 Δεκεμβρίου, §§1-3). Εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινὸν τὰ 4 πρῶτα ἑσπέρια προσόμοια «*Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς*» εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ

μεσονυκτικόν, ὡς εἶθισται. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Κανόνα πίστεως*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α'). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἰῶνων, Καὶ νῦν, «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. α', Δευτέρα ἑσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 6 Δεκεμβρίου, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν*» (Ἐβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ζ' 17-23). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

7. Σάββατον. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (†397). Ἀθηνόδωρου μάρτυρος.

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Ἀλληλοῦσια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου κδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29).

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, Παταπίου ὁσίου (η' αἰ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ. Ἦχος βαρῦς, ἑωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*». κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ Μηναίου «*Πνευματικὴν νῦν χορείαν*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «*ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα, σκέπην*». Ἀπολυτίκιον «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἶθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ «Ὁ ἡμετέραν μορφήν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς 4 καὶ ὁ πρῶτος τοῦ Μηναίου (ὧν κοινὸς τῶν προεορτίων καὶ τοῦ ἁγίου) εἰς 6· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...]* Μυστήριον ζένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», κ.λπ. τὸ β΄ ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ἄγγελος μὲν ἐκόμισεν*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β΄ ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κδ΄ ἐπιστολῶν, «*Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν*» (Ἐφεσ. β΄ 14-22). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ι΄ Λουκᾶ, «*Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν*» (Λκ. ιγ΄ 10-17). «*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

9. Δευτέρα. Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων ἰ. ναοῦ. Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον (ἄνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἶτα τὸ τῆς β΄ στιχολογίας «*Ἀδάμ, ἀνακαινίσθητι*» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναβόησον, Δαβὶδ*»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ

«Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Ἐορτάζει σήμερον». Ἀπόστολος: —μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκεμβρίου— τῆς ἁγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ς' ἑβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21). κοινωνικὸν «Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

10. Τρίτη. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἰ.), Ἐρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 10-β' 2).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 22-26).

11. Τετάρτη. Δανιὴλ ὀσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου (†980).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 1-12).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 30-34).

12. Πέμπτη. † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (†348).
Ἰωάννου ἐπισκόπου Ζιχνῶν (†1333).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, «ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε., 12 Δεκεμβρίου §1). Τὸ ἀπολυτίκιον «*Τῆς συνόδου τῆς πρώτης*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριήλ*». Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, Νοεμβρίου 13, «*Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου. Καταβασίαι οἱ εἴρμοι «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, Κυριακῆς κς' ἐπιστολῶν, «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμβρίου 13, «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

13. Παρασκευή. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.). Λουκίας μάρτυρος (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. γ' 6-18).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. ιγ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 33-41).

14. Σάββατον. Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†286-287).

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου κε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. α' 3-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1-11).

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν ἁγίων προπατόρων». Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰ.). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., 15ῃ Δεκεμβρίου §2 καὶ 12ῃ Δεκεμβρίου §§2-4).

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ζῆτει μετὰ τὴν 10ῃν Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»: κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν προπατόρων προσόμοια 3 καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3, Δόξα, «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἰς τὸ «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ἈΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἱερομάρτυρος «Τῆς ἱεραρχίας σου, ὀσιε», Καὶ νῦν, «Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα».

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ἱερέων ποδήρει», Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς», καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν

αἶνον προσάξωμεν», καὶ ὁ α΄ τοῦ ἁγίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «*Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων καὶ τὰ συναξάρια τῆς 15ης Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ΄ ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*», τῶν προπατόρων «*Πατέρων μνήμην σήμερον*», τοῦ ἁγίου «*Χριστῷ προσήγαγες, πάτερ*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Καὶ σὲ μεσίτριαν, κόρη*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 2, τῶν προπατόρων προσόμοια 3 «*Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν*» κ.λπ. καὶ τοῦ ἁγίου ἔτερα 3, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται*», β) «*Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται*», Δόξα, τῶν προπατόρων «*Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς*», Καὶ νῦν, «*Ἵπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*», «*Ἰερέων ποδήρει*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τοῦ ἁγίου (ἐν τῷ μηνολογίῳ)· Ἀπόστολος: τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκεμβρίου, «*Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον*» (Β΄ Τιμ. α΄ 8-18)· ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων (ζήτησι ἐν τῷ μηνολογίῳ τοῦ Ἀποστόλου, μετὰ τὴν 11ην Δεκεμβρίου)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ια΄ Λουκᾶ, «*Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα*» (Λκ. ιδ΄ 16-24).

«*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

16. Δευτέρα. Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλείσσης (†894), Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†634).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ι' 1).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Μόδεστον ναοὺς ἢ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς· ἢ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

17. Τρίτη. Δανιήλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἄζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἀπόστολος: προφήτου, Κυριακῆς ἁγ. Πάντων (Ἑβρ. ια' 33-ιβ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιδ' Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἢ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου, ᾧ ζῆτει Νοεμβρίου 13ῃ. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν νέων καταλιμπάνεται.

18. Τετάρτη. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων (†287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 18-20, β' 8-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

19. Πέμπτη. Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἄρεως (†308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. γ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 17-28).

20. Παρασκευή. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας (†323). Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652). Ἰωάννου ἱερέως τοῦ ἐν Κρονστάνδη (†1908).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἢ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

2. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἐὰν ψαλῆ ἐόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν

(καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 4-8, 16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 24-32).

21. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων (†304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος (†251).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ τοῦ Μηναίου, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «*Νῶν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Ραθυμίας ὕπνον ἀφ' ἡμῶν*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*» ἅπαξ, ἢ ἐκτενῆς (ὡς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον δῖς, ἢ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ' καὶ τῆς ζ' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἧχον δ'), ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἴνους, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν (τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις*»· μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*»· Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας— Σαββάτου πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ζῆτει τῷ Σαββάτῳ κς' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Προϊδοῦσα ἡ γραφή*» (Γαλ. γ' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ιβ' Λουκᾶ, «*Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Λκ. ιγ' 19-29)· «*Ἄξιον ἐστίν*»· κοινωνικὸν «*Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων». Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας (†304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μάρτυρον. Ἦχος α'. ἑωθινὸν δ'. (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περίπτωσις β' §§4-6.)

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζῆτει ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, προσόμοια προεόρτια 3 «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ» κ.λπ. καὶ τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον, πιστοὶ» κ.λπ., Δόξα, «Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναιῷ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίρετε, προφήται τίμιοι», Καὶ νῦν, «Ἴδοὺ καιρὸς ἤγγικεν».

Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, προεόρτιον «Ἄκουε, οὐρανέ»· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν προεόρτιον [«Ἐνθέως εὐφραίνεται», «Τὴν παρθένον κύουσαν» (22ας Δεκεμβρίου)]. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ έωθινόν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «*Κύματι θαλάσσης*» οὕτω μετὰ τὸν εἰρμόν ἐκάστης ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον με στίχον «*Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε*», τὰ ἐπόμενα με στίχον «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ*», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ «*Ἄγγελος παιδων ἐδρόσισε*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ΄ ε΄ τὸ προεόρτιον τῆς Κυριακῆς κοντάκιον «*Εὐφραίνου, Βηθλεέμ*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ «*Τῆς σῆς, παρθένε, κηήσεως*», τὸ συναξάριον τῆς 22ας τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλωνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ζένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ δ΄ ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τῶν πατέρων «*Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι*» καὶ τὸ προεόρτιον «*Εὐφραίνου, Βηθλεέμ*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ἄρόν σου τὴν φωνήν*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «*Τῶν νομικῶν διδασμάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ε΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*», «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «*Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ*» (Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Μτθ. α΄ 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

23. Δευτέρα. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (γ' αἰ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἢ τοι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 46-52).

24. Τρίτη. Εὐγενίας ὀσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Ἀρχων ἐξ Ἰούδα*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» (ἄπαξ), ἡ ἐκτενής (ὡς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν), ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ' καὶ τῆς ζ' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἧχον β' εἰρμολογικόν), ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Ἀνάρχου γεννήτορος*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· εἰς τὰ ἑξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἴνους, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» καὶ ἡ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, περίπτωσις α' §§2-5). Εἰς τὴν α' ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», [*«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε»,*] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῖον (ἀλλὰ τὰ ιδιόμελα ψάλλονται ἄπαξ ἕκαστον). Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῶν ὡρῶν, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾷ τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου).

Ὡρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*», ὡς εἴθισται· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] λέγεται εὐθὺς ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ

**Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς
τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας
τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**

«*Εὐλογημένη*», ὁ προοιμιακός, ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ*» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς*».

Εἰσοδὸς μετὰ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ εὐθὺς τὰ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*»· εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «*Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν*»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Μάγους ὀδηγήσας*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ιβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «*Προσέθετο Κύριος*», μεθ' ὃ «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός*» καὶ τὸ τ ρ ι σ ἄ γ ι ο ν . Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος: τοῦ ἑσπερινοῦ, Σαβ. α' ἐβδ. νηστ., «*Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως*» (Εβρ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «*Ἐξῆλθε δόγμα*» (Λκ. β' 1-20).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Απόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

25. Τετάρτη. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παραλειπομένων τῶν Δόξα, Καὶ νῦν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ἰδιομέλων) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ἰδιόμελα ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παρῶκησας», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειρὰν· τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β΄ κανόνος· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν» χῦμα· ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἔσωσε λαόν»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Τὸ ἐξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφύμνιων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ—, 25 Δεκεμβρίου, «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ζένον».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ τροπάριον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» ἅπαξ. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἕως τῆς 4ης Ἰανουαρίου (2025) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Πέμπτη. † Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, §§ 9-11, καὶ ὑποσημείωσις 5).

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸν προοιμιακὸν δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου· τὰ 4 ἑσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»· μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ., τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «Παράδοξον μυστήριον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον»· ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (τρὶς)· ἀπόλυσις ὡς χθές. — Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου· τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί», «Τί θαυμάζεις, Μαριάμ» ἐκ δευτέρου· ὁ ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ

τῶν εἰρμῶν αὐτῶν ὡς χθές· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον*» καὶ τὸ μεσῳδιον κάθισμα τῆς 25ης Δεκεμβρίου «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον «*Ὁ πρὸ ἑωσφόρου ἐκλάμπας*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ μόνον τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «*Ἔσωσε λαόν*»· ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς χθές, καὶ εἶτα «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς χθές· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, ς' ὥρας μεγ. Παρασκευῆς, «*Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι*» (Ἑβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, θ' ὥρας Χριστουγέννων, «*Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων*» (Μτθ. β' 13-23). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. *Ἀπὸ αὔριον ἕως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς· τῇ μὲν 27ῃ καὶ 29ῃ ὁ α' κανὼν· τῇ δὲ 28ῃ καὶ 30ῇ ὁ β'. Καταβασίαι, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, «Ἔσωσε λαόν».*

2. *Ἔως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετ' εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».*

3. *Ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».*

4. *Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (δρα ἔμπροσθεν, γεν. τοπ. διατάξεις §§52-63).*

27. Παρασκευή. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου (†34) Θεοδώρου ὀσίου τοῦ γραπτοῦ (†840).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὀσίου συμπάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν, στιχολογοῦμεν δὲ «*Τὴν τιμιωτέραν*»· μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἡ γέννησίς σου*», «*Βασίλειον διάδημα*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτέρας γ' ἑβδ. Πράξεων, «*Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως*» (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς ιγ' Ματθαίου, «*Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης*» (Μτθ. κα' 33-42). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

28. Σάββατον μετὰ τὰ Χριστούγεννα. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων μαρτύρων (†302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Ἀπόστολος: – μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου αὐτοῦ– Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστούγεννα, ζήτει Σαββάτῳ λδ' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην*» (Α' Τιμ. ζ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστούγεννα, «*Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί*» (Μτθ. ιβ' 15-21).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. «Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὀσίου. Γεωργίου Νικομηδεῖας, ποιητοῦ τῶν κανόνων. Ἦχος β', ἑωθινὸν ε'.

Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, περίπτωσις ε' §§41-43. Τοὺς ὕμνους τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 3 «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» κ.λπ. καὶ τῶν θεοπατόρων προσόμοια 3, Δόξα, «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἰερέων μνήμη*», Καὶ νῦν, «*Χορεύουσιν ἄγγελοι*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, τῶν δικαίων «*Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ*», Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν μεθέορτον (29 Δεκεμβρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ οἱ δύο τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα· ἀπὸ γ΄ ὥδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «*Πατὴρ ὡς ἀληθῶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χορὸς τῶν προφητῶν*»· ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ (Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα), τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἐσωσε λαόν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...]* Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τῶν ἁγίων «*Σὺν Ἰακώβῳ μέλψομεν*» καὶ τῆς ἐορτῆς «*Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἐορτῆς 4 «*Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι*» κ.λπ. —εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου*», β΄) «*Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται*—

, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «*Αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτιμίδα καπνοῦ*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν (ὡς εἰς τὸ Μηναιῖον 25 Δεκεμβρίου).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκονήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*», «*Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα, ζῆτει Κυριακῆ κ' ἐπιστολῶν, «*Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον*» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων*» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Δευτέρα. Ἄνυσίας ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (†285-305). Φιλεταίου μάρτυρος (†351), Λέοντος ὀσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεῶν ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ (†1812).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μελάνης, διότι αἶθριον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιγ' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. γ' 6-12).

31. Τρίτη. Απόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὀσίας τῆς Ῥωμαίας (†449), Ζωτικοῦ ὀρφανοτρόφου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (25 Δεκεμβρίου) μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἑσπερίων γίνεται εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται ὡσαύτως καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» γ'. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὔτε Εὐαγγέλιον· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς*» δὶς· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου· καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ΄ ᾠδὴ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος· ἡμέρας, Τρίτης κη΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β΄ Τιμ. γ΄ 16-δ΄ 4)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τρίτης ιγ΄ ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. γ΄ 13-21). Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλονον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ζένον*»· κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ τροπάριον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*»· ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.

